UNIVERSAL
LIBRARY
OU_208112
UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. TM 894.8111 N32I Accession No. TM 482

Author Navalar Arumuga.

Title Ilakkana Kottu. 1956.

This book should be returned on or before the date last marked below.

உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிகர்

அருளிச்செய்த

இலக்கணக்கொத்து

(உரையுடன்)

திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கட்டளைப்படி

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

பரிசோதித்தது

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தருமபரிபாலகர்

ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

சென்னை:

வித்தியாநுபாலன அச்சகத்தில்

அச்சிடப்பட்டது

6-ம் பதிப்பு.
துன்முகி, ஆனி.
ஜூன், 1956.

*

(உரிமையுடையது.)

வித்தியாநுபாலன அச்சகம்,
நெ. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை.

உ

ஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிகர்

சரித்திரச் சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியராகிய சுவாமிநாததேசிகர் சற்றேறக்குறைய இருநூற்றறுபது வருஷத்துக்குமுன் பாண்டிவளநாட்டிலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர்குலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து, இளமைப்பருவத்தே திருக்கைலாச பரம்பரையில் விளங்காநின்ற திருவாவடுதுறை யாதீனத்தைச் சார்ந்து, அக்காலத்தில் அவ்வாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞானதேசிகரிடத்தே சமயதீக்ஷையும் விசேஷதீக்ஷையும் பெற்று, சிவாச்சிரமத்திற்குரிய துறவறத்தை அடைந்து, அவ்வறத்திற்கு விதித்த நூல்களை ஐயந்திரிபின்றி ஓதியுணர்ந்து, அவ்வாறொழுகித் தவத்தால் மனந்தூயராகி, தம்முடைய ஞானதேசிகரது அருமைத் திருமேனியை விட்டு நீங்காது, அத்தேசிகரது அருட்பணிவிடையை அன்போடு செய்துகொண்டு, அணுக்கத்தொண்டராய் அமர்ந்திருந்தனர்.

அக்காலத்தில் மேற்கூறிய பாண்டிவளநாட்டிலே திருநெல்வேலியென்னுஞ் சிவநகரத்திலே பரம்பரைச் சித்தாந்த சைவவேளாளர்குலத்திலே தாண்டவமூர்த்திப் பிள்ளை செய்த தவப்பயனால் உதித்த மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளையென்பவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களாலும் குருலிங்கசங்கம பத்தியாலும் மிகச் சிறப்புற்று, செல்வம் அதிகாரமுதலிய நலங்களிற் குறைவின்றி விளங்கியிருந்தனர். இவரது பெருமை, இந்நூலாசிரியர் இந்நூற் பாயிரத்துட்கூறிய,

"திருநெல் வேலி யெனுஞ்சிவ புரத்தன்
ருண்டவ மூர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்
வாழ்மயி லேறும் பெருமாண் மகிபதி
யிருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்
டிலக்கணக் கொத்தெனு நூலியம் புவனே."

என்னுஞ் செய்யுளானும், அதன் விசேடவுரையானும், இனிது விளங்கும்.

இந்த மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை யென்பவர் மேற் கூறிய ஆதீனத்தைச் சார்ந்த சிஷ்யவர்க்கங்களிற் சிறந்தவ ராயும், ஆதீனத்திலே அத்தியந்த சிரத்தையுடையவராயும், இருந்தமையால், ஆதீனத்திற்கு அடிக்கடி வந்து, ஞான தேசிகரைத் தரிசித்துக்கொண்டு போவார். வழக்கப்படியே ஒருநாள் வந்து தரிசித்துக் கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, இந்நூலாசிரியர் ஆண்டிளையராயினும் அறிவின் முதியராய், ஒழுக்கம் அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களின் மிகச் சிறந்தவராய் இருத்தலைக் கண்டு, "இளமைப்பருவத்தே இக்குணங்களெல்லாம் ஒருங் கமைந்திருப்பது அருமை அருமை" என்று வியப்புற்று, "நாங்கற்ற கல்விப்பொருளை இச்சிவனடியாருக்குக் கற்பிப்பே மாயின், உலகத்திற்கு மிகவும் பயன்படுவதன்றியும், நமக்கு இம்மையிற் புகழும் மறுமையில் நற்கதியும் கிடைக்கும்" என்று நினைந்து, தங்கருத்தை ஞானதேசிகர் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து, அத்தேசிகருடைய ஆஞ்ஞையின்படி இந்நூலாசிரியரை அழைத்துக்கொண்டுபோய், தமது வீட்டில் இருத்திக்கொண்டு, யாதொரு குறைவுமின்றி, மிகுந்த அன்புடனே உபசாரஞ்செய்து, கற்பிப்பாராயினார்.

சமதக்கினி மகாமுனிவருடைய புத்திரரும் அகத்திய மகாமுனிவருடைய முதன்மாணாக்கரும் இடைச்சங்கப் புலவர் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவருமாகிய திரணதூமாக்கினியென்னுந் தொல்காப்பியமுனிவர் அருளிச்செய்த இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் செய்த உரையாகிய இளம்பூரணமும், சேனாவரையர் செய்த உரையாகிய சேனாவரையமும், நச்சினார்க்கினியார் செய்த உரையாகிய நச்சினார்க்கினியமும் எனப்படும் மூன்றுரைகளையும், ஐயந்திரிபின்றி விளங்குமாறு, பலமுறை கற்பித்தனர். அன்றியும், அக்காலத்தில் வழங்கிய மற்றையிலக்கண நூல்களையும், திருவள்ளுவர்குறள் பரிமேலழகருரையும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவை பேராசிரியர் உரையையும், சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை குண்டலகேசி வளையாபதியென்னும் பஞ்சகாவியங்களையும், கலித்தொகை முதலிய சங்கச் செய்யுள்களையும், முறையே கற்பித்தனர்

அன்றியும், வடமொழியிலும் வல்லவராகச் செய்யக் கருதி, திருநெல்வேலிக்குச் சமீபத்துள்ள செப்பறைப் பதியில் அப்பொழுது சமஸ்கிருதத்தில் மகாபண்டிதராயிருந்த சிவப்பிராமணராகிய கனகசபாபதி சிவாசாரியரைக் கொண்டு வடமொழி வியாகரணமுதலியனவற்றைக் கற்பித்தனர். இக்கனகசபாபதிசிவாசாரியர் வடமொழி கற்பித்த ஆசிரியரென்பது, பாயிரத்துள் :

“செப்பறைப் பதியின் வாழ்சிவத் துவசன்
கனக சபாபதி கருதுவட நூற்கட
றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச
னுபய பதங்களை யுண்மையொடு பணிவாம்”

என இந்நூலாசிரியர் கூறிய செய்யுளால் விளங்கும்.

இந்நூல்களையெல்லாம் இந்நூலாசிரியர் பன்னிரண்டு வருஷங்களவரையும் தம்முடைய இயற்றமிழாசிரியரை விட்டு நீங்காது, உடனிருந்து கற்று, உளங்கொளப் பயின்றனர். பயின்றபின், மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை இந்நூலாசிரியரை அழைத்துக்கொண்டு ஆதீனத்திற்கு வந்து, ஞானதேசிகரைத் தரிசித்து, அத்தேசிகரது சந்நிதானத்திலே இந்நூலாசிரியரது கல்வித்திற முழுதையும் பரீக்ஷைசெய்து காட்டினர். காட்டியபின், "இந்த மகாத்துமாவை ஞானாசாரியமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு தரிசிக்க வேண்டும்" என்று மிகுந்த காதலோடு விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அதற்கு ஞானதேசிகர் "அவ்வாறே செய்வோம்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை மனமகிழ்ந்து, வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, தமதிடத்திற்கு மீண்டனர்.

பின்பு இந்நூலாசிரியர் நிருவாணதீக்ஷை பெற்று, வீடுபேற்றுக்குக் காரணமாகிய சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய ஞானநூல்களையெல்லாம் ஓதி, அவற்றின் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்துகொண்டார்.

அதன்பின் தாங்கற்ற இலக்கணவிலக்கியங்களிலே இலைமறைகாய்போல் மறைந்துகிடந்த அரிய விதிகளையெல்லாம் தமது நுண்ணுணர்வினால் விளங்க எடுத்துக் காட்டி, இலக்கணக்கொத்தென்னும் இந்நூலைச் செய்து, தசகாரிய முதலிய ஞானநூல்களையுஞ் செய்தனர்.

இவ்வாசிரியர் இவ்வாறு விளங்கியிருக்குங் காலத்திலே, திருவாரூர் என்னுந் திவ்வியதலத்திலே பரம்பரைச் சைவா

சாரியகுலத்தில் உதித்து இலக்கணவிளக்கமுதலிய நூல்களை இயற்றிப் புலவர் திலகராய் விளங்கியிருந்த வைத்தியநாத நாவலர் ஒருநாள் ஆதீனத்துக்கு வந்து, ஞானதேசிகரைக் கண்டு, கலந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். பின்பு பந்தியிற் போசனஞ் செய்யும்பொழுது, "வந்தவிளைப்பாற் போசனஞ் செவ்வையாகச் செய்தற்கிசையவில்லையோ" என்று ஞான தேசிகர் வைத்தியநாத நாவலரைப் பார்த்துக் கேட்க, அவர் வந்தவிளைப்பென்னுந் தொடர்மொழிக்கு இலக்கணம் விசாரிக்கத்தொடங்கினர். அப்பொழுது சேட்டகனிட்ட முறைப்படியே பந்தியின்கடையிலே போசனஞ்செய்து கொண்டிருந்த இந்நூலாசிரியர்மீது ஞானதேசிகர் திருக்கண் சாத்தியருள, உடனே இந்நூலாசிரியர் வைத்தியநாத நாவலரைப் பார்த்து, அச்சொற்குள்ள இலக்கணங்கள் யாவும் எடுத்து விரித்துரைத்தனர். அதுவன்றியும், அச் சொல்லைப்பற்றியே அநேகவினைவையும் நிகழ்த்தினர். அதைக் கேட்ட வைத்தியநாதநாவலர் மிகமகிழ்ந்து, "தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்த சுவாமிநாத மூர்த்தியா! தேவர் இவ்விடத்தில் வந்திருப்பது எனக்குத் தெரியாது" என்று மிக்க விநயமொழி கூறினர். கூறியபின், "இவ்வியல்புடைய மகாவித்துவான்களைப் போசனகால முதலிய எக்காலத்தினும் சமீபத்தில் வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்" என்று ஞானதேசிகரிடத்தில் அறிவித்தனர்

பின்பு வைத்தியநாதநாவலர் சிலநாள் இந்நூலாசிரிய ருடன் ஒருங்குவதிந்து, தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களைப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தது மன்றி, இவ்விலக்கணக்கொத்து நூலையுங்கேட்டு, "இவ்வரிய விதிகளையெல்லாங் கண்டெடுத்து இங்ஙனந் திரட்டுவது யாவர்க்கும் அரிதரிது" என்று மிக

வியப்புற்று மனமகிழ்ந்து, தமதிடத்திற்குச் சென்றனர். இலக்கணவிளக்கஞ்செய்த இவ்வைத்தியநாத நாவலரும், தமிழ்ப் பிரயோகவிவேகஞ் செய்த ஆழ்வார் திருநகரிச் சுப்பிர மணியதீக்ஷிதரும் இந்நூலாசிரியர்காலத்துச் சிறந்த வித்து வான்களாய் இருந்தனரென்பது,

"நூல்செய் தவனந் நூற்குரை யெழுதன்
முறையே யெனிலே யறையக் கேணீ
முன்பின் பலரே யென்கண் காணத்
திருவா ரூரிற் றிருக்கூட் டத்திற்
றமிழ்க்கிலக் காகிய வயித்திய நாத
னிலக்கண விளக்கம் வகுத்துரை யெழுதின
னன்றியுந் தென்றிசை யாழ்வார் திருநக
ரப்பதி வாழுஞ் சுப்பிர மணிய
வேதியன் றமிழ்ப்பிர யோக விவேக
முரைத்துரை யெழுதின ளென்றே பலவே."

என இந்நூலிற் கூறிய உரைச்சூத்திரத்தால் விளங்கும்

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டபடியே ஞானதேசிகர் இந்நூலாசிரியருக்கு ஆசாரி யாபிஷேகஞ்செய்யத் திருவுளங்கொண்டும், சின்னப்பட்டத் திற்கு அப்போது பண்டாரசந்நிதிகள் இருந்தமையால், இவ் வாசிரியருக்குச் சங்காபிஷேகஞ்செய்து, ஈசானதேசிகர் என்று அபிஷேகச் சிறப்புப்பெயருங் கட்டளையிட்டருளி, திருநெல் வேலியில் ஆதீனத்தைச் சார்ந்த ஈசான மடாலயத்தில் இருக்கும்படி கட்டளையிட்டருளினர்

இந்நூலாசிரியர் அவ்வாறே ஈசான மடாலயத்தில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, நன்னூற்கு விருத்தியுரை

செய்த சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் முதலாயினோர்க்கு இயற் றமிழ்நூலும் வீட்டுநெறிநூலும கசடறக் கற்பித்து, நெடுங் காலஞ் சென்றபின் பரிபூரணதசையையடைந்தனர். சங்கர நமச்சிவாயப்புலவா இந்நூலாசிரியர்க்கு மாணாக்கரென்பது, நன்னூல் விருத்தியுரையில் உரைப்பாயிரத்துள்,

"திருவா வடுதுறைத் தேசிக ளுகிய
கருணையங் கடலையென் கண்ணைவிட் டகலாச்
சுவாமி நாத குரவனை யனுதின
மனமொழி மெய்களிற் றெழுதவ னருளால்"

எனை அவர் கூறியவாற்றல் விளங்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கணபதி துணை

இலக்கணக்கொத்துரை

சிறப்புப்பாயிரம்

மதிவெயில் விரிக்குங் கதிரெதிர் வழங்கா
துயர்வரை புடவியி னயர்வுற வடக்கித்
தென்புவி வடபுவி யின்சம மாக்கிக்
குடங்கையி னெடுங்கட லடங்கலும் வாங்கி
யாசமித் துயர்பொதி நேசமுற் றிருந்த
மகத்துவ முடைய வகத்திய மாமுனி
தன்பா லருந்தமி ழின்பா லுணர்ந்த
வாறிரு புலவரின் வீறுறு தலைமை
யொல்காப் பெருந்தவத் தொல்காப் பியமுனி
தன்பெய ராலுல கின்புறத் தருநூ
லுளங்கூ ருரையா மிளம்பூ ரணமு
மானா வியல்பிற் சேனா வரையமு
முச்சிமேற் புலவர்கொ ணச்சினார்க் கினியமு
மற்றமற் றிடப்பொருண் முற்று முணர்ந்து
நன்னூன் முதலிய சின்னூ றெரிந்துந்
தொல்காப் பியங்கள் பல்காற் பயின்று
மவைகளி னருகிய நவையறு விதிகளும்
வடமொழி யிலக்கணக் கடன்முடி புடையவுங்
கற்பவர்க் கெளிதி னிற்புலப் படவே

மதியினின் மதித்துமுன் றதிகார மாக்கிப்
புலக்கணத் தெனவுல கிலக்கணக் கொத்தென்
ெருருபெய ரிட்டுத் திருவுளம் பற்றினன்
வளமையின் வளர்புக ழளவிய புனருட்
டேவடு விழியுமை யாவடு துறையி
லாசிலா வுயிர்க்கருண் மாசிலா மணிப்பெய
ரம்பல வாணனென் றும்பரும் பரவ
வருஞான தேசிக னிருதாள் புனையு
மமிழ்தினு மினிய தமிழ்வளர் நெல்லை
யுவாமுதிர் மதிக்கலைச் சுவாமி நாதன்
றேசார் ஞானச் செல்வ
னீசான தேவ னெனுந்தே சிகனே.

பாயிரம்

விநாயக வணக்கம்

1. தேக பந்தந் தீர்ந்தருள் பெறவே
யேக தந்த னிணையடி பணிவாம்.

சிவ வணக்கமுஞ் சுப்பிரமணிய வணக்கமும்

2. கற்றைச் செஞ்சடைக் கண்முன் றுடையனை
யொற்றைச் செங்கதிர் வேலனை யுள்குவாம்.

ஸ்ரீ ஞானகுரு வணக்கம்

3. ஊரும் பேரு முருவு மில்லா
ஞயினுந் திருவா வடுதுறை யூரணைந்

தம்பல வாண னெனும்பெய ராதரித்
தறிவே யுருவா யமர்ந்தகுரு ராயனைப்
பொறையுடல்போகப் புகழ்ந்தடிபோற் றுவாம்.

சம்ஸ்கிருத வித்தியாகுரு வணக்கம்

4. செப்பறைப் பதியின் வாழ்சிவத் துவிசன்
கனக சபாபதி கருதுவட நூற்கட
றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச
னுபய பதங்களை யுண்மையொடு பணிவாம்.

தமிழ் வித்தியாகுரு வணக்கம்

5. திருநெல் வேலி யெனுஞ்சிவ புரத்தன்
ருண்டவ மூர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்
வாழ்மயி லேறும் பெருமாண் மகிபதி
யிருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்
டிலக்கணக் கொத்தெனு நூலியம் புவனே.

நிறைந்த கல்வியுடையார்மாட்டுச் செல்வம் வாணாள் அதிகார முதலிய நலங்கள் குறைதல் பெரும்பான்மை, இவனுக்கு ஓர் குறையுமில்லையென்பது தோன்றப் பெயர்க்கு முன்னும் பின்னும் அடைகொடுத்தாம்.

பலர் நூல்களினும் பலவுரைகளினுஞ் சிதறிக்கிடந்த சில விதிகளை ஒவ்வொரு சூத்திரத்தால் ஒருங்கேயறியக் கிடத்தலின், இலக்கணக்கொத்தென்று காரணப்பெயர் பெற்றதென்க (5)

இதுவரை வணக்கவதிகாரம்.

6. பத்தொ டொன்பது பாடை நூல்களு
மாறு படுதல் வழக்கே யன்றியு
மொவ்வொரு பாடையி னுள்ளே யோரிற்
பலநூன் மாறு படுமே யன்றியு
மொவ்வொரு நூற்கட லுள்ளே யோரி [னு
னெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணி யைந்த
ளொன்றனை யொன்றே யொழிக்கு மன்றியு
மோரதி காரத் துள்ளே யோரி
ஞோரியல் விதியினை யோரிய லொழிக்கு
மோரிய லதனி லுள்ளே யோரி
ஞெருசூத் திரவிதி யொருசூத் திரவிதி
தன்னைத் தடுத்துத் தள்ளு மன்றியு
மொருசூத் திரத்தி னுள்ளே யோரி
ஞெருவிதி யதனை யொருவிதி யொழிக்கு
நூலா சிரியர் கருத்தினை நோக்கா
தொருசூத் திரத்திற் கொவ்வொரா சிரிய
ரொவ்வொரு மதமா யுரையுரைக் குவரே
யவ்வுரை யதனு ளடுத்தவா சகங்கட்
கவர்கருத் தறியா தவரவர் கருத்தினுட்
கொண்ட பொருள்படப் பொருள்கூ றுவரே
யொருவிதி தனக்கே பலபெயர் வருமே
யொருபெயர் தனக்கே பலவிதி வருமே
நூலுரை போதகா சிரியர் மூவரு
முக்குண வசத்தான் முறைமறந் தறைவரே

யிம்முறை யெல்லா மெவர்பகுத் தறியினு
மவத்தை வசத்தா லலைகுவர் திடனே
யதிமதி நுட்பமோ டதிகலை கற்பினும்
விதியது வசத்தால் விதிவிலக் கயர்ப்பா
ராகையா லளவிட லரிதே யன்றியுஞ்
சொல்லின் கூட்டமும் பொருளின் கூட்டமு
மவ்விரண் டணையு மளவிடப் படாவே
யிந்நால் வகையினு ளொன்றா லியன்றது
சிறப்பா யுள்ளன சிலதே யினனவை
மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக் கொண்டன
னவன்கையிலகப்படா தடங்கினவவற்றுளுஞ்
சிறிதினைச் சிறியேன் சிறிய சிறுர்தமக்
குரைத்தன னன்றியீ தொருநூ லன்றே
யிவ்வழக் கறிந்தோ ரிகழுதல் வழக்கே
யிவ்வழக் கறியா ரிகழுதல் வழக்கே.

இது அவையடக்கம். இதற்குப் பொருள் கூறின் மிகவும் பெருகுமாகலின், இன்றியமையாதனவற்றிற்கு மாத்திரஞ் சுருக்கிக் கூறுகின்றாம். இந்நூன்முழுதுமஃது.

எழுத்து ஐம்பத்துமூன்று, முப்பது. இது பாடை மாறுபாடு.

சார்பெழுத்து மூன்று, பத்து. இது ஒருபாடைநூன் மாறுபாடு.

நெடிற்றொடர்க்குற்றுகரம் எழுத்தினுளீரலகு; யாப்பினுளோரலகு. 'பால்போலுமொழி' சொல்லினுள் விரி; அணியி

னுட்டொகை. ‘துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு நட்பினுளாற்றுபவர்.’ ‘கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு—நாவாயுமோடா நிலத்து.’ இவை சொல்லினுள் வெளிப்படை; முறையே அகப்பொருளினும் புறப்பொருளினுங் குறிப்பு. இவை ஒருநூலுள் ஐந்தும் மாறுபாடு. ஒன்றேயென்றதனால் ஒழிந்தவெளிதென்க.

அப்பொருள்விளக்கம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, தண்டியலங்கார முதலிய நூல்கள் ஒன்றனையேயுணர்த்தும்; நன்னூல் சின்னூல் முதலிய நூல்கள் இரண்டனையேயுணர்த்தும்; அவைபோலாது தொல்காப்பியம் ஐந்தனையுமுணர்த்தலிற் கடலென்றும். அகத்தியம் அவிநய முதலானவையும் அது வாதலால், ஒவ்வொரு நூலென்றும்.

“இடையுரி— தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே.” “உருபுகள் புணர்ச்சியி—னொக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.” இவை ஓரியலோடோரியன் மாறுபாடு

“ணனவல் லினம்வரட் டறவும் பிறவரி — னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக்கு” “சாதிகுழூஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி—யியல்பாம் வேற்றுமைக்கு” இவை ஓரியலுள் ஒரு சூத்திரத்தை மற்றொன்று தள்ளுதல்.

“ஞணநமல வளன வொற்றிறு தொழிற்பெய—ரேவல வினைநனி யவ்வன் மெய்வரி—னுவ்வுறு மேவ லுறுசில சில்வழி.” இது ஒரு சூத்திரத்துள் ஒன்றனை யொன்றொழித்தல்.

எழுத்தினுள் உயிர்மெய்யை உம்மைத்தொகையென்றும், அன்மொழித் தொகையென்றும், வேற்றுமைத் தொகை யென்று முரைப்பர். சொல்லினுள் மக்கட்சுட்டை அன்மொழித்தொகையென்றும், இருபெயரொட்டாகு பெயரென்றும், பின்மொழியாகுபெயர்ப் பண்புத்தொகையென்று

முரைப்பர். பொருளினுள் "வேண்டிய கல்வியாண்டுமூன் றிறவாது." என்புழி மூன்றனைப் பதிபசு பாசமென்றும், தத்துவமசிவாக்கியமென்றும், அறம் பொருளின்பமென்றும், எழுத்துச்சொற்பொருளென்றும், ஆண்டென்றுமுரைப்பர். இவை ஒரு சூத்திரத்திற்கே பலரும் பல மதமாயுரைத்தல்.

இனிச்சொல்லை நித்தியமென்றும், அநித்தியமென்றும், வியாபகமென்றும், ஏகதேசமென்றும், பொருளென்றும், பொருளன்றென்றும், கடவுள் கட்டினதென்றும், அறிவாரும், அறியாரும், சாதியாரும், சமயத்தாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், தத்தமக்கு வேண்டியவாறே கட்டினதென்றும், ஒருவராலுங் கட்டப்பட்டதன்று தானே அநாதியாயுள்ள தென்றும், சொல்லும் பொருளுஞ் சாத்தன தாடைபோல வேற்றுமையென்றும், கோட்டது நூறுபோல ஒற்றுமை யென்றும், அத்தநாரீச்சுரன்போல வேற்றுமைக்கும் ஒற்று மைக்கும் பொதுவென்றும், இன்னும் பலவாற்றானும் பலருங் கூறுவர். அவை நிற்க இனித் தொல்காப்பியரொருவர் தாமே அச்சொல்லை "அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்." என வியற்றுதற்கருத்தாவாகவும், "அம்ம கேட்பிக்கும்" என வேவுதற்கருத்தாவாகவும், பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலுஞ்—சொல்லி னாகும்." எனக் கருவி யாகவும், "கொடையெதிர் கிளவி" எனக்கொள்வோனாகவும், "முன்மொழி நிலையலும்." எனவிடமாகவும், பொருளிற்கு வேறென்று கூறி, "கமநிறைந்தியலும்" "உருவுட்காகும்." "செல்ல லின்ன லின்னாமையே" "எல்லே லிளக்கம்." "கொல்லேலையம்." எனப் பொருளிற்கு வேறன்றென்றுங் கூறினர். அச்சொற்கு ஓர் குணமேயன்றிப் பலகுணமு பொருந்தாது; அவர்க்கு மதிவேகருத்து. அக்கருத்தறித லருமைநோக்கி, நூலாசிரியர் கருத்தினை நோக்காதென்றும்.

இக்கருத்துச் சொற்கேயன்றி அவர் கூறிய விதிவிலக்கிற் கெல்லாம் பொது.

இச்சூத்திரத்திற்கிதனை பொருளென்றும் வாசகத் திற்கு, இது பொருளென்றும், இது பொருளன்றென்றும், இது பொருளோ அன்றோவென்றும், இதுவோ அதுவோ பொருளென்றும், பலபொருள்படுதலின், அவரவர் கருத்திற் கேற்பட்ட பொருளையே கூறுவர். இக்கருத்து எல்லா வாசகங்கட்கும் பொது. இனிச் சூத்திரங்கட்குப் பொருள் கொள்ளுதலெளிது, உரைவாசகங்கட்குப் பொருள் கொள்ளுதலரிதென்பது தோன்ற, நோக்காதுரைக்குவர், அறியாது கூறுவரென்றும்.

மூன்றாந்திரிபு, மூன்றாம் விகாரம்; அஃறிணையியற் பெயர், பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். இவைபோல்வன விதி யொன்றற்கே பலபெயர்.

தனிமொழியாவது ஆவென்றும், ஆறென்றும், ஆற்றின னென்றும், ஒன்றென்றுங் கூறுவர். தொடர்மொழியாவது ஆவென்றும், ஆறென்றும், ஆற்றினனென்றும், ஆறிரண் டென்றும், ஆறிரண்டு தோளானென்றும், வாழையென்றுங் கூறுவர். பொதுமொழியாவது எட்டென்றும், கவியென்றும், சாத்தனென்றும், வாழ்கவென்றுங் கூறுவர். இவைபோல் வன ஒருபெயர்க்கே பலவிதி.

“அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந—தொடர்பினு ளுகரமாய்த் திரியும்” என்று முறை கூறினார் அம்முறையே “வினையெச்சம்மே வினைமுற் றாகலும்” எனல்வேண்டும்; அது மறந்து “வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலும்” என்றார். இம் மறவி உரையாசிரியர் போதகாசிரியரோடு மூவர்க்கும் பொது. இம்முறை இப்பதினொன்றுமென்க.

நனவினறிந்ததைக் கனவின் மயங்கியும், கனவினறிந்ததை நனவின் மயங்கியும், நனவினுள்ளும் பிரேரகத்தினறிந்ததைச் சாக்கிரத்தின் மயங்கியும், சாக்கிரத்தினறிந்ததை பிரேரகத்தின் மயங்கியும், பிரேரகத்தினுள்ளுந் தனக்குரிய யாதானுமோர் மணிப்பொற்பணியை யாதானுமோர் காரணத்தாற் பிறனொருவன் கையிற்கொடுத்துப் போக்கி, சிலபொழுதிடையிட்டு அவன் கொண்டுவந்து தர வாங்கிப் பார்த்து, அதுவோ வேறென்றோ என்னுமையந்தீர்த்து, சிலர்க்கறிவித்துச் சேமத்தின்கண்ணே வைத்து, சிலபொழுதிடையிட்டு அவனைக் கண்டு அப்பணி தருவாயாகவென்று பகைகொண்டு, சிலபொழுதிடையிட்டு அப்பணியைக்கண்டு தெளிந்து பகைதீர்ந்தான். இவைபோல்வன அவத்தை வசத்தாலலைதல். இவை மூவாசிரியர்க்கும் பொது

அதிமதி - அளவிறநத புத்தி. அதிகலை - மேம்பாட்டினையுடைய நூல். விதி - ஊழ். விதி விலக்கு - வழுவில்லது, வழுவுள்ளது. அயர்த்தல் - விதியைவிலக்கென்றும், விலக்கை விதியென்றுங் கூறுதல். இக்கருத்து "நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்—னுண்மை யறிவே மிகும்." "எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்—மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு." "தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் — கற்றனைத் தூறு மறிவு." இவை முதலாயினவற்றுட்காண்க. இவையும் மூவாசிரியர்க்கும் பொது.

ஆகையால், இப்பதின்மூன்றேதுவினாலும், விதிவிலக்களவு செய்தல் யாவராலுங் கூடாது. அன்றியுஞ் சொற்கூட்டமும் பொருட்கூட்டமுமதுவே. ஒருபொருட் பல சொல்லினையும் ஒருசொற்பலபொருளினையும் முறையே

சொற்கூட்டமும் பொருட்கூட்டமு மென்பர் இலக்கண நூலோர். வேதாகம புராணமுதலிய நூல்களையும் மாயா காரியமாயுள்ள சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் முறையே சொற் கூட்டமும், பொருட்கூட்டமுமென்பர் வீட்டுநூலோர்.

இந்நால்வகையென்று பின்னுங்கூறியது அநுவாதம் அஃதென்னெனின், வீடொன்றே நீங்கலாக ஒழிந்தனவெல் லாம் இங்ஙனங் கூறிய நான்கனுளடங்குமென்று பொருள் படுதலி னென்க. இந்நான்கனையுமளவிடல் அரிதேயன்றி, இவற்றினுள் ஒன்றனை மாத்திரமளவிடலுமரிதென்க. ஆயின் நூல்களாற் பயனென்னெனின், "ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடலி—னாழி முகவாது நானாழி." இவ்வுவமையாற் பய னுண்டென்று தெளிக. இம்முறைபற்றியே என்னூலியன்ற தென்றும். நாழிபோல் உருவப்பொருளன்றே, அருவமாய் நித்தியமாய் அறிவுமயமாய் அறியுமறிவிருக்கவே, முழுதுங் கொள்ளாது குறையக் கொள்வதென்னெனின், பஞ்சபாசத் தடையாலென்க தடைதீர்ந்தபின்பு கொள்கவெனின், அங்ஙனமுங்கொள்ளப்படாதென்க. அம்முறை இங்ஙனம் விரிக்கிற்பெருகுமென்க.

ஐந்தனுள் எழுத்தினுஞ் சொற்சிறப்பு, ஏனை மூன்றும் அச்சிறப்பின்று. மூன்றனுள் இயற்றமிழ் சிறப்பு, ஏனை யிரண்டும் அச்சிறப்பின்று திருவள்ளுவர், திருக்கோவையார், திருமுருகாற்றுப்படை முதலிய செய்யுட்கள் சிறப்பு. சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய செய்யுட் கள் அச்சிறப்பின்று. நான்கனுள் வீட்டுநூல் சிறப்பு, அற முதலிய மூன்று நூலும் அச்சிறப்பின்று. வீட்டுநூனான்க னுள் அறிவுநூல் சிறப்பு, சரியை முதலிய மூன்று நூலும் அச்சிறப்பின்று. சிறப்பிற்கும், சிறப்பின்மைக்கும், பொது

விற்குங் காரணம் விரிக்கிற் பெருகுமென்ப. இம்முறை பற்றியே சிறப்பாயுள்ளனவென்றும். எல்லா நூலும் இம் மூன்றனுளடங்குமென்ப. சிறப்பாயுள்ளனவற்றுள்ளுஞ் சில வென்க. அவற்றுள்ளும் மறந்தது பலவென்பது தோன்ற வாரிக்கொண்டனனென்றும். அடங்கினவற்றுள்ளுஞ் சிறி தென்பதற்குக் காரணம் "எளிய விதிகளை" என்னுந்தொட ரான் மேற்காட்டுதும்.

கற்றோரெல்லாருள்ளுங் கடையேனென்பது தோன்றச் சிறியேனென்றும், கூரியோர்க்குத் தொல்காப்பியமுதலிய நூல்களிருத்தலால் ஏனையோர்க்கே இதுவென்பது தோன்றச் சிறியவென்றும், தருணர்க்கெல்லாம் அந்நூல்களிருத்தலிற் பாலர்க்கே இதுவென்பதுதோன்றச் சிறாரென்று, ஓரதிகார மாயினும் இதனுள் அறியக்கூடாதென்பது தோன்ற நூலன் றென்றும், நூலன்றென்று எம்மாற் சொல்லியிருக்கவே குற்றமுண்டாயினுங் கூறாரென்பது தோன்ற வழக்கே யென்றும், வழக்கறியாதார் வழக்கையுமிகழ்தல் இயற்கையே யென்பது தோன்ற வழக்கேயென்றுங் கூறினும் "காணா தாற் காட்டுவான் முன்காணான் காணாதான்—கண்டானுந் தான்கண்ட வாறு." என்பதனுள் இகழ்தலியற்கையென்பது காண்க.

அவையடக்கமென்று பெயரிட்டு இங்ஙனம் பலவற்றை யும் விரித்ததனாற் பயனென்னெனின், பலவாற்றானும் புழுத்த நாயினுங் கடையேனதறியாமையை எல்லோர்க்கும் அறிவித்தலொன்றுமே பயனென்க. இவ்வாசகம் முடிந்தது முடித்தலென்னு முத்தி.

இனியிந்நூல் பார்த்தற்குக் கருவி பத்துள; அவைகளை ஒருசூத்திரத்தாற் கூறுகின்றாம்

7. வடமொழி யிலக்கணஞ் சிலவகுத் தறிந்து
தொல்காப் பியத்தினுந் தொல்காப் பியத்தினு
மருகிக் கிடந்ததைப் பெருக வுரைத்தனன்
வேறுவிதி நவமாய் விளம்பில னென்க
தொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவ ராதிநூல்
வடமொழி நியாயம் வந்தன சிலவே
தமிழி னியாயந் தந்தன பலவாற்
றமிழ்விதி வல்லராய் வடமொழி விதிசில
வறிந்தவர்க் கேயிந் நூலா மென்க
வடநூல் வழிகல வாதே தமிழைத்
தனியே நீர்தராத் தன்மை யென்னெனி
னிலக்கண மிலக்கிய மேது நிமித்தஞ்
சாத்திரஞ் சூத்திரந் தந்திர வுத்தி
பகுதி விகுதி பதமே பதார்த்த
மாதி யந்த மகார மகார
முதாரண மாத்திரை யுவமை யுருவகம்
விகற்பஞ் சந்தி விதியலங் காரங்
கால மிலேசங் காரக ஞாபகம்
விசேடணம் விசேடியம் விகாரமதி காரங்
குணங்குணி யாதியாஞ் சொற்கோ ளன்றியும்
பிறிதினியை பின்மை நீக்குதல் பிறிதி
னியைபு நீக்குத லென்னு மிலக்கண

முதலாப் பலவா மொழிபெயர்த் தனவுங்
கொண்டனர் பண்டைய ருண்டோ வின்றோ
வன்றியுந் தமிழ்நூற் களவிலை யவற்று
ளொன்றே யாயினுந் தனித்தமி ழுண்டோ
வன்றியு மைந்தெழுத் தாலொரு பாடையென்
றறையவே நாணுவ ரறிவுடை யோரே
யாகையால் யானு மதுவே யறிக [னு
வடமொழி தமிழ்மொழி யெனுமிரு மொழியி
மிலக்கண மொன்றே யென்றே யெண்ணுக
வெளிய விதிகளை யாவரு மறிவா
ரறிய விதிகளை யறையினறி வாரிலை
யதனா லவையாற் பயனிலை யதனாற்
பயன்படு சிலவிதி பகர்ந்தன னென்க
முன்னொடு பின்மலை வுள்ளன போல
வருவன வெல்லாம் பிறர்மத மாக்குக
கூறின பின்னுங் கூறின சிலவவை
யநுவாத மென்றே யறிந்தே யடக்குக
தமிழ்விதிக் ககப்படாச் சிலவிதி சாற்றின
னவைவட மொழிவிதி யென்றே யறிக
வேற்றுமை வினையொழி பெனமூன் றாக்கி
யவற்றினுட் சொல்லினுட் சிலவிதி யடக்கி
யேனைநால் விதியு மியம்பில னென்க
பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேற்
றொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார்

மூன்றினு முழங்கு மாண்டினு மிலையேல்
வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க.

இது இந்நூல் பார்த்தற்குச் சிலகருவி கூறுகின்றது அவை பத்துவியங்கோளுமென்க. யாதொரு முயற்சிக்குங் கருவியின்றி முடியாது; கருவியும் ஏற்ற கருவியேயன்றி வேறுகருவியாகாது; உரியகருவியும் ஒழுங்குள்ளதேயன்றி ஒழுங்கில்லதாகாது; ஆகையால் இப்பத்தினையும் பல்காற் கூர்ந்து இருநூலினிறங்குக. பதவுரையெழுதிற் பெருகுமாதலின், அரும்பதவுரைமாத்திரமே யெழுதினமென்க. மேலுமதுவே.

வடமொழி யிலக்கணங் கடலே யாதலிற், சிலவுகுத்துத் தறிந்தேனெனச் செப்பினனே. தொல்காப்பியம் முன்ன திலக்கணம்; பின்னது பழையசெய்யுட்கள். சுருங்கிக் கிடந்ததைப் பெருக்கினனென்பது முன்னூல்களையும் இருநூலினையுஞ் சீர்தூக்கிற் றாமே விளங்கும். ஓர் சொல்லாயினும், பொருளாயினும், புதிதாகச் சொற்றனனன்றென்பது நவமாவென்பதனாலறிக.

"ஓரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி— யிரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி" "மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்து" "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி— பகவன் முதற்றே யுலகு." "மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்—யாவுள முன்னிற் பவை." "நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்—பேணாப் பெருங் குற்றத் தார்க்கு" இவைபோல்வன வடமொழிநியாயம் வந்தன.

"எழுத்தெனப்படுவ—வகரமுத னகர விறுவாய்—முப் பஃதென்ப—சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே."

"கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ — னற்றா டொழாஅ ரெனின்." இவைபோல்வனவெல்லாந் தமிழி னியாயந்தந்தன

சில பலவென்பன சிறுபான்மை பெரும்பான்மை யென்க. ஏனை நூலெல்லாம் இவ்விருதன்மையே, இந்நூலு மதுவே யாதலின், இருவகைநியாயமும் ஏகதேசமாயினும் அறிந்தார்க்கேயன்றி ஏனை யிருவர்க்கும் இது பயன்படா தென்பது தேற்றேகாரத்தாலறிக.

வடநூலைவிட்டுத் தனியே தமிழ்நூல் கடவாதது நியமமே யென்பது தோன்ற, வடநூல்வழிகலவாதே என்பது முதலாக யானு மதுவே என்பதீறாக, வினாவிடை யாற் கூறினும்.

குணத்தையுடையது குணி; பண்பையுடையது பண்பி. இவை மொழியால் வேறென்பது திண்ணம். இவைபோல உடைமை, உடையான், பகுதி, விகுதி, பகுபதம், உருபு, பொருள், திணை, பால், இடம் இப்பத்து முதலிய இலக்கணம் எல்லாவற்றானுமொன்றேயென்பது தோன்றத் தேற்றமிரட் டித்தாம். இனிச் சிறுபான்மை மிகவும் அருகி இலக்கணமும் வேறுபடுமென்பது தோன்ற எண்ணுகவென்றும். வேறு படுதலாவது இருதிணையும், ஆண்பால் பெண்பால்வினையீறும் வடமொழிக்கில்லை. மூன்றிலிங்கமும், மு[illegible]ற்று வேற்றுமை கட்குருபுகளும் தமிழிற்கில்லை. [illegible] ஆண்டாண்டுக் காட்டுதும்.

எளியவிதியாவது உயிர் பன்னிரண்டு, உடம்பு பதி னெட்டு, இவைபோல்வனவென்க. அரியவிதியாவது "மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவணும்" "அகரமுதல வெழுத்தெல் லாம்" "அகரங்களின்று மகர வுயிரின்றேல்." "அகரம்

போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே" "அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு—நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" என்பவற்றிற்குப் பொருள் கூறுங்கால், அகரவுயிரானது உருவெழுத்து, ஒலியெழுத்து, உணர்வெழுத்து, தன்மையெழுத்தென்று * பொருள் கூறின், உவமேயத்தோடு மாறுபடுதன் முதலிய பலகுற்றப்படும்; அங்ஙனங் குற்றப்படாமற்பொருள் கூறுதலரிதே: கூறினுங் கொள்ளுதலரிதே. அன்றியும் எழுத்துக்கட்குப் பிறப்பிலக்கணந் தொல்காப்பியரெடுத்தோதினவற்றைப் புலப்பட வறிந்திருந்தும், பிறர் அவற்றிற்கு

---

* எழுத்துக்கள் உருவெழுத்து முதலிய நான்கு பகுதியவாதலும் அவற்றினிலக்கணமும் வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:—
1. "உருவே யுணர்வே யொலியே தன்மை—யெனவீ ரெழுத்து மீரிரு பகுதிய. 2. காணப்பட்ட வுருவ மெல்லா—மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி—வழுவிலோவியன் கைவினை போல—வெழுதப்படுவ துருவெழுத் தாகும். 3. கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட வதனை—யுண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும். 4. இசைப்படு புள்ளி னெழாஅல் போலச்—செவிப்புல னாவ தொலியெழுத்தாகும். 5. முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந்—துணைக்காரணத்தொடு தொடரிய வுணர்வு—மற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழுவளியின் — மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே."

இன்னும் நான்கு பகுதியவாதலும் அவற்றினிலக்கணமும் வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க :—1. "வடிவுபெயர் தன்மையுண் முடியு நான்கா—நடை பெற நாவலர் நாடிய வெழுத்தே. 2. கட்புல னில்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ்—சட்டகம் போலச் செவிப்புல வொலியை—யுட்கொளற் கிடுமுரு பாம்வடி வெழுத்தே. 3. வடிவு முதன் மும்மையின் வழங்கு மெழுத்திற்—படுபல பகுதிக் கிடும் பெயர் பெயரே. 4. தான முயற்சி தாக்கொளச் செவிப்புல—னுயவொலி தன்மை யெழுத் தாகும்மே. 5. உருவமுதன் மும்மையோ டொன்றிய வியலபை—மருவவுணர் துணிவ துன்முடி வெழுத்தே."

மாறுபடக் கூறினார். அன்றியும் அவர் யழ் உயிரீற்றுப்பத மன்றென்றறிவித்தற்குப் புள்ளிமயங்கியலினுள் எடுத்தோதினார். அஃதறிந்தும், அஃதொற்றீற்றுப் பதமன்றென்றறிவித்தற்கு உயிரீற்றுப் புணரியலுளெடுத்தோதினார். இவ்விருவருமன்றி நூலாசிரியர் பலருமதுவே, உரையாசிரியர் பலருமதுவே. இவர்களிங்ஙன மாறுபட்டுழி, "இருவர் மாறுகோளொருதலை துணிவே" என்பதனாற் குணங்குற்றங்களைப் பலவாற்றானும் பகுத்தறிந்து உண்மைகண்டு ஒன்றனை மறுத்து ஒன்றனைத் தழுவலும், ஒற்றுமை நயம் வேற்றுமை நயமென்பபோலச் சில கருவிகொண்டு அம்முறையாலது நன்று இம்முறையாலிது நன்று என்று அவ்விரண்டனையுந் தழுவலும், அரியைப்படைத்தலால் அயன் கடவுளென்றும், அயனைப் பெற்றுக் காத்தலால் அரி கடவுளென்றும் மாறுபட்டுழி, இவ்விருவரையும் அழித்தலால் இவர் கடவுளல்லர் அரனே கடவுளென்பதுபோலச் சிலகருவிகொண்டு இம்முறையால் இது வழு அம்முறையால் அது வழு எனவிரண்டனையு மறுத்து இவ்விரண்டற்கும் வேறாகி வழுவற்றதொன்றனைத் தழுவலும் போல்வனவென்க எமக்கடங்கினவற்றுள்ளும் இவ்விரண்டானும் பிறர்க்குப் பயனில்லையேயென்னார் துன்பந்தோன்ற, யாவருமறிவார், அறிவாரிலையென்றும்.

முன்னோர் நூல்களுள் வெள்ளிடைமலைபோல விளங்கிக் கிடந்துபயன்படுவிதிகள் அளவில்லை, அவற்றுள் இலைமறை காய்போலக் கரந்து கிடந்து பயன்படாதன சிலவற்றைச் சிறிதெடுத்துரைத்தனனென்பது தோன்றப் பயன்படு சிலவிதியென்றும், அவையடக்கத்துட் சிறிதென்றுங் கூறினும் புதிதொன்றுமின்றென்பது இதனானுமறிக.

முன்னொடுபின்மலைவாவது யாதானுமொன்றனையே இது விதியென்றும் விலக்கென்றும், இயல்பென்றும் திரி

வென்றும், இது பெயரென்றார் அது பெயரென்றார், இன்னு மாறுபடக் கூறுதலென்க. இம்மலைவு இந்நூலிற் பெரும் பாலும் வரும். அவையெல்லாம் அவரவர்கொண்ட மத மென்க. அவரவர் பெயர்களை அங்ஙனமங்ஙன முரைக்கிற் பெருகுதல்பற்றிக் கூறும். அவையெல்லாமலைவல்லவென் பது தோன்றப் போலவென்றும். அங்ஙனமலைவனவற்றை யெடுத்தோதலென்னெனின், அவையெல்லாம் ஒவ்வொரு நியாயத்தாற் பயன்படுதனோக்கியென்க.

இந்நூலுள் முற்கூறியதனையே பிற்கூறுதலுஞ் சிலவுள. அவை கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமன்று, அநுவாத மென்றே கொள்க. கூறியதுகூறல் வெளி. ஏனையதெங்ஙன மெனின், யாதானுமோர் நிமித்தத்தால் ஒன்றனை முற்கூறி, வேறொரு நிமித்தத்தால் அதனையே பின்னுங் கூறுதலென்க. “நின்ற வுயிர்முன் கசதப மிகும்” என்று கூறினவர்தாமே “பலசில வெனுமிவை தம்முன் றம்வரின் மிகும்” “அல்வழி இ ஐ முன்னராயின் மிகும்” “மீக்கு வலிமிகும்” “நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுட்—ட ற வொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே” “பனைமுன் கொடிவரின் மிகும்” என்று பின்னுங் கூறினார். “அன்னுவள்ளால்” என்றவர்தாமே “என்னே னல்லன்” என்றார். “அல்னு ணிறமொழி” என்ற வர்தாமே “அல்லன் னென்னேனுக்கு மீற்று” என்றார். நேர் நிரை என்றவர்தாமே வேல் நிறமென்றும், நாள் மலர் என் றுங் கூறினார். நேர்நேர் நிரைநேர் என்றவர்தாமே தேமா புளிமா என்றும், காசு பிறப்பு என்றுங் கூறினார். நேர்நேர் நிரை நிரைநேர்நிரை என்றவர்தாமே மாவாழ்சுரம் புலிவாழ் சுரம் என்றும் தூஉமணி கெழூஉமணி என்றுங் கூறினார். தொல்காப்பியருமது. அது கண்டு நச்சினார்க்கினியாரும் அநு வாதமென்றெழுதினார். “சிறப்பினுஞ் செல்வமுமீனு மறத்தி

னூஉங்—காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு" என்றவர்தாமே "அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை" என்று பின்னுங் கூறினார். இவையறியாக்காற் பொருளுரைக்கவுங் கேட்கவுங் கூடா தென்பது தோன்ற தேற்றமிரட்டித்தாம் முன்னது முது நிமித்தம் பின்னது இருநிமித்தமென்றறிதலருமை நோக்கி அடக்குகவென்றும்.

மொழிபெயர்த்தற்கு வாராத சிலவற்றை அம்மொழி யாகவே அமைந்தனவென்பது தோன்ற அகப்படா வட மொழியென்றும். அவை சைவன், சைவம், பார்வதி, கார்த்திகேயன், காங்கேயன் முதலியனவென்க.

அறநூன் முதலியன நான்கற்குங் கருவி எழுத்து முதலைந்தே; அவற்றுள்ளும் நான்கற்குங்கருவி சொல்லே; அச்சொல்லிற்குக் கருவியதுவே, ஆகையால் எல்லாவற்றி னுஞ் சொல்லே சிறப்பென்பது நோக்கி, மூன்றியலாகிய இந்நூலுட் சொன்மாத்திரமே சிலசொற்றனமென்பது தோன்ற இலம்பிலனென்றும். வடநூலாருந் தலைமைபற்றிய வழக்கால் அவ்வைந்தனையுஞ் சொல்லென்று வழங்குவர்.

முக்காற்பார்த்து நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயின்று பிறர்க்கறிவித்தன் முதலானவெல்லாமடங்கப் பல் காற்பழக்க மென்றும். இங்ஙனம் பழகமாட்டாரென்பது தோன்றப் பழகினுமென்றும். இங்ஙனம் பழகிற்றெரியாத தொன்றில்லையென்பது தோன்ற உளவேலென்றும்.

திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டுக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனேயென்பது திண்ணம்: அன்றியும், அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் அவர்வாக்கிற் கலந்திருந்து அருமைத்திருக்கையா லெழுதினார். அப்பெருமையை

நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சங்கப் பாட்டு, கொங்குவேண்மாக்கதை முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாக்குவர். அங்ஙனமுமமையாது, இலக்கணமாவது தொல்காப்பியமொன்றுமே; செய்யுளாவது திருவள்ளுவரொன்றுமே. இவ்விரண்டு நீங்கலான இலக்கண விலக்கியமெல்லாம் ஒன்றற்கொன்று பெருமை சிறுமை இலை யென்று கொள்வாரென்பது தோன்ற இம்முறைவைத்து அடையைப் பொதுவாக்கினும். அவர் அதுமட்டோ இறையனாரகப்பொருள் முதலான இலக்கணங்களையும், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல் முதலிய இலக்கியங்களையும், ஓர்பொருளாக எண்ணாது நன்னூல், சின்னூல், அகப்பொருள், காரிகை, அலங்கார முதலிய இலக்கணங்களையும்' பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, இராமன்கதை, நளன்கதை, அரிச்சந்திரன்கதை முதலிய இலக்கியங்களையும் ஓர்பொருளாகவெண்ணி, வாணாள் கழிப்பர். அவரிவைகளிருக்கவே அவைகளை விரும்புதலென்னெனின், பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்கள் அப்பாலை விரும்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல்போல அவரதியற்கையென்க. ஒரிடத்துக் கூறியமையாது பல விடத்துங் கூறுமென்பது தோன்ற முழங்குமென்றும். இம் மூன்றினும் அகப்படாதவிதி ஒன்றுமில்லையென்பதுதோன்ற ஆண்டினுமிலையேயெலென்றும். இம்மூன்றனுள் வடமொழி வழக்குப்பற்றிக் கிடந்தனவெல்லாந் தமிழ்க்கொளிக்கு மென்பது தோன்ற வெளிபெறவென்றும் விரும்பினுந் தமிழ்கொடாத விதிகளைத் தானே கொடுக்குமென்பது தோன்ற வழங்குமென்றும்

இக்கருவிபத்தனுள் ஒன்றே குறையினும் இந்நூல் பார்த்தார்க்குச் சிறிதாயினும் பயன்படாது; வாணாள்வீணாள் கழித்தலேயன்றி இந்நூற்குக் குற்றங்கூறிச் சூத்திரம் உதாரணம் அரும்பதவுரை யெல்லாவற்றையுந் திருத்தி வரம் பழித்துப் புறன்பழிப்பர். ஆகையால், தொல்காப்பியந் திருவள்ளுவர் முதலிய நூல்களைக் குறைபடாமல் முழுது முணர்ந்து, அவைகளிற் றடைப்பட்டவிடத்து அத்தடை தீர்க்குங்கருத்துண்டாயின், இது பயன்படும். ஆகையால், அவர்மாத்திரத்திற்கே இது நூல்; மற்றையோர்க்கு இது நூலன்றென்னுங் கருத்தால், அவையடக்கத்துள் ஈதொரு நூலன்றேயென்றும்.

உரைகொள்ளுதற்கருவியாகிய இச்சூத்திரமும், முற் சூத்திரமும் உபலக்கணம். அஃதென்னெனின், 'உடம்பினு ளுயிர்கூடிற் கண்காணும் நீங்கிற்காணாது' இத்தொடர் ஒழிந்த தொண்ணூற்றைந்துமதுவேயென்று தானே பொரு டரும். அதுபோல எழுத்து ஐம்பத்துமூன்று முப்பது என்று கூறுதல் மாறுபாடுள்ள விதிகட்கெல்லாம் பொதுவாய் நின்று பலபொருடருதலெனக

'நூல்செய் தவனந் நூற்குரை யெழுதன்—முறையே வெளிநிலை யறையக் கேணீ—முன்பின் பலரே யென்கண் காணத்—திருவா ரூரிற் றிருக்கூட் டத்திற்—றமிழ்க்கிலக் காகிய வயித்தியநாத—னிலக்கண விளக்கம் வகுத்துரை யெழுதின—னன்றியுந் தென்றிசையாழ்வார் திருநக—ரப்பதி வாழுஞ் சுப்பிரமணிய— வேதியன் றமிழ்ப்பிர யோக விவேக—முரைத்துரை யெழுதின னென்றே பலவே.' இஃது உரைச்சூத்திரம் இந்நூன்முழுதினுள்ளும், இடை யிடையே இங்ஙனம் உரைச்சூத்திரமும், உதாரணச்சூத்திர மும், வேண்டியவேண்டியவிடத்துச் செய்தனமென்க.

8. சூத்திரஞ் சிலசில நோக்குதற் கரிதேன்
முன்பின் பார்த்துப் பின்பே நோக்குக
விதிகளிற் சிலசில வெளிப்படா தாயி
னுபலக் கணத்தினை யோர்ந்தே யுணர்க
தாமுன் னறிந்ததற் கீதுமா றுயி
னென்னூல் விதியோ வெனவோ யெண்ணுக
சிலநாட் பழகிற் சிலவும் பலியா
பலநாட் பழகிற் பலிக்கு மென்க
விரைவாற் பார்க்கிற் றெரியா தொன்றும்
விரையா தேற்கிற் கருகா தென்க
வருவதிற் கருத்தினை மட்டுப் படுத்தி
வந்ததிற் சிந்தையைச் சிந்தா திறக்குக
நூலினை மீளவு நோக்க வேண்டா
சூத்திரம் பல்காற் பார்க்கவே துணிக
மாரிபோற் கொடுப்பினு மந்தனை விட்டுக்
கூரிய னுடனே கொடுத்தும் பழகுக
வேறொரு கருமத் தினைமனத் தெண்ணி
னூரிய னுயினு மப்பொழு தொழிக
சொற்பயில் விப்பவ னெப்படிச் சொற்றன
னப்படி யொழுகி யரும்பொருள் பெறுக.

இதுவுமது, வியங்கோள்பத்துங் கருவியாகலின். ஆயின், அக்கருவியோடு சேர்க்காது பிரித்ததென்னெனில், அவையிந் நூற்கே: இவையிந்நூற்கும் எந்நூற்குமே. அன்றியும் அத்துணை நுட்பமன்றென்க.

சிலசூத்திரவிதி கருகிற்றாயின், அப்பொழுதழுந்தற்க. அந்நூலின் முன்பின்னாவது தான் முன்பே கற்ற நூற்கணா வது பின்பு கற்குநூற்கணாவது அவ்விதி வெளிறிக்கிடக்கும்; அது கண்டு தெளிந்து பின்பழுந்துக.

உபலக்கணமாவது "அ இ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே" என்புழி முதற்கூடிவரிற் சுட்டேயென்றும் பொருள் கொள்ளுதல். இவ்விலக்கணநோக்காது, தனித்துநிற்பிற் சுட்டோ கூடி நிற்பிற் சுட்டன்றோவென்று கருதி, நன்னூ லார்க்குப் பின்னூலார் இச்சூத்திரத்திற்கு அளவிறந்த குற்றங்கூறினர். அது நிற்க அவர் எழுத்திற்குப் பெயரிடுத லொக்கியும், "எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்" எனச் சந்திநோக்கியும், "இவையடைசுட்டுவினா" எனப் பெயரிடுத லொக்கியும், தூக்கிற் சுட்டுநீளின்" என யாப்பு நோக்கியும், இங்ஙனம்கூறிப் பின் "சுட்டியா வெகர வினாவழி" "வினைத் தொகை சுட்டதுகு முகரம்" "சுட்டு வகரமு வினைமுற" "வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே" "சுட்டின்முன் னாய்த மன்வரின்" "அதுமுன் வருமன்று" என்று கூடிநிற்பினுஞ் சுட்டென்று கூறினர். இவ்விலக்கணங்களையுநோக்கிலர். அது நிற்க, "தனிவரினுஞ்சுட்டு" என்னுஞ் சூத்திரம் "இன்னெனவருஉம்" என்னுஞ் சூத்திரம்போல விகாரப் பட்டதென்று யாப்புவிதியையு நோக்கிலர். அதுநிற்க, "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குறித்தே" என்னுஞ் சூத்திரப்பொருளையுநோக்கிலர். அது நிற்க, ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தன் முதலிய உத்தியையுநோக்கிலர். அது நிற்க, வரினென்னும் எச்சம் பெரும்பான்மையுங் கூடி நின்று சுட்டுப்பெயராமென்று பொருடருநிலையுநோக்கிலர். அது நிற்க, முதல்வரிற்சுட்டே தனிவரிற்சுட்டேயெனப் பொருள் கோளிலக்கணமும் நோக்கிலர். அதுபற்றித் தமக்கென

ஒன்றிலரும் அதுவே. உரைப்பார் உரைப்பவைக்கெல்லாம் யாமென்செய்வோமென்க. சேற்றுநிலத்திற் கவிழ்ந்த பால் தேன் நெய் முதலியனவுஞ் சேறுறுற்போல, நன்னூற்சூத்திரமும் அவ்வுரையுடனே கலந்து குற்றப்பட்டதென்க. முன்னூலொழியப் பின்னூல் பலவினுள் நன்னூலார்தமக் கெந்நூலாரு மிணையோ வென்னுந் துணிவே மன்னுக. முன்னோரொழியப் பின்னோர் பலரினு ளென்றது மொன்று. "செய்யென்வினைவழி" "செய்யா வென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்" "ழகர வுகர நீடிட னுடைத்தே" "கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்—றாளை வணங்காத் தலை" "காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்" இவைபோல்வனவெல்லாம் உபலக்கணமென்க.

"புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை" "கடிக்கமலத் திருந்தயனுங் காணான்." இவைகட்கிலக்கணம் அமைப்போர் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத் தகரவொற்றின்மேல் ஏறிநின்ற அகரந் திரிந்ததென்றும், குவ்வுருபிற்கும், கமலத்திற்கும் ககரவொற்றுத் திரிந்ததென்றும் அமைப்பர். இவற்றைச் சிற்றிகாரங்களைக் குற்றமறக் கற்றவர் கெடுதலுந்தோன்றலுமேயன்றிப் பொற்குடம்போலத் திரிந்ததன்றேயென்று கருதிய பிழைபட்டதென்றே துணிவர். அன்றியுஞ்சிலர் அகரவுயிர் உகரவுயிராய்த் திரிந்ததெனத் துணிவரேயன்றி, யாமறிந்தவற்றுளில்லை எங்குள்ளதோவென்று கொள்ள மாட்டார். அதுபற்றி யனவேயெண்ணுகவெனத் தேற்றங் கொடுத்தாம்.

சிலநாட்பழகிற் கூரியராயினும் பலியா பலநாட்பழகின் மந்தராயினும் பலிக்கும் என்பது உம்மையானும், வியங்கோளானுந் தெளிக

கூரியராயினுந் தெரியா மந்தராயினுங் கருகாவென்பது அவ்விரண்டானுந் தெளிக.

எல்லார்க்குங் கற்பதிற்கருத்திறங்கும் கற்றதில் இறங்காது; அது நன்மையன்றென்பது தோன்ற இறக்குக வென்றாம்.

"முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்" என்பதை மாத்திரம் உட்கொண்டு, சூத்திரப்பொருளை வரம்பு செய்யாது ஓடுவர். அங்ஙனம் ஓடியும் இளைப்பே பயனன்றி நூற்பயனில்லையே ஒவ்வொரு சூத்திரத்தை முக்காற் பார்த்துப் பொருளை வரம்புசெய்து நடப்பாராயின, அவர்கட்கு ஒருகாலேயமையும். இருகால் முக்கால் வேண்டுவதில்லையென்பது தோன்ற இழிவு சிறப்பும்மை கொடுத்தாம்; இறந்தது தழீஇயவெச்சமன்று.

கொடுப்பினுமென்பதனை மந்தனிடத்தும், விடுவோனிடத்துமேற்றுக. இன்சொற்சொல்லுதல், பணிதல், உற்றுழியுதவுதல் முதலானவெல்லாம் அடங்கப் பொதுப்படக் கொடுத்தென்றாம். "அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகால்" "பிறர்க்குரை யிடத்தே நூற்கலப் பாகும்" என்பவற்றைமாத்திரம் உட்கொண்டு, யாவரோடாயினும் பழகற்கவென்பது தோன்ற உயர்வு சிறப்பும்மை கொடுத்தாம்.

பசிமுதலிய வருத்தத்தாலாவது, சோறுமுதலியவற்றின்கண் அவாவினாலாவது, யாதானும் வேறொரு நிமித்தத்தாலாவது கருத்து மயங்கின், அக்கணமே பயிறலொழிந்து தீர்ந்தபின்பு பயில்க. ஆசிரியனாயினுமெனவே, மாணாக்கர்க்குக் கூறவேண்டாவாயிற்று.

பிணி வறுமையாதிகளின்மையும், பொருளிளமையாதிகளுண்மையும் கற்றற்குக் கருவியாயினும், மிகவுஞ் சிறந்த கருவி ஆரியன் கருத்தில் அருள்வர நடத்தலையென்பது தோன்றக் கேட்டென்றது ஒழுகியென்றும். பொருளென்னும்பெயர் பொதுவாயினும், கல்விப்பொருளினைமாத்திரமங்ஙனங்கூறுது, நற்பொருள், பெரும்பொருள், அருப்பொருள், குறையாப்பொருள், துணைப்பொருள், நீங்காப்பொருள், கேடில்பொருள், விளக்கும்பொருள், விழுமியபொருண்முதலாக யாதானுமோரடைகொடுத்தே கூறுவர் "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி" எனச் சிறுபான்மை பலவடையுங்கொடுத்துக் கூறுவர். அக்கருத்துப் பண்டைநூல்களெல்லாவற்றினுள்ளுங் காண்க. அருநியமம் மறந்துநதப்பார்களென்பது தோன்ற அரும்பொருள் பெறுகவென்றும். கலித்தொகையின் ஓர் காரணநோக்கி நிதியபொருளைக் கேடில்விழுச்செல்வமென்றார். இவ்வடை கல்விக்குரித்தன்றிப் பிறவற்றிற்கு முரித்தோவென்பாரை நோக்கி, வழுவமைத்தார் நச்சினார்க்கினியார். இதனானும் அடையுரிமை காண்க.

9. இத்துணைச் சிறப்பி னாகிய கருவிக
ளின்னும் பலவே சொல்லத் தொலையா
வன்றியும் பலநூ லறைந்தன சிலசில
வாகையா லிங்ஙன மடங்குத லழகே.

இன்னும் பலவாவன, உரையிற் பழகுதலைக்காட்டினும் சூத்திரத்தின் மிகவும் பழகுதலும், தனக்குரிய நாட்டை விட்டுக் கற்றற்கு மறுநாட்டிற்சேறலும்போல்வன. இடம் பொருள் ஏவலால் தன்னாட்டிருத்தலையன்றி மறுநாட்டிற் சேறலென்னெனின், "வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன்

றிறவாது" "ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே" "ஓதற் பிரிவுடைத் தொருமூன் றியாண்டே" என முன்னூலாரும் பின்னூலாருங் கூறினர். அக்கருத்து இங்ஙனம் விரிக்கிற் பெருகும்.

10. நல்லோ ரல்லோர்க் கிந்நூ னண்ணி
னென்னினுங் கடையா ருயர்ந்தா ரிலரென்
றிறுமாப் பின்றியேற் றிகழா திகழ்ந்து
நற்குல நற்குண நற்கலை நற்றவ
முடையரைப் பணிந்து பணியா தொழுகிப்
பழிபா வங்களைப் பயந்து தேடிப்
புண்ணியம் புகழ்களைப் போற்றிப் போக்கிப்
பிறப்பிறப் புக்களிற் பிழைத்துப் பிழைத்துப்
பசுவினைப் பாம்பினை யிரையருத் தினர்க்குப்
பயன்கொடுப் பதுபோற் பயன்கொடுத் திடுவா
ராகையா லல்லோர்க் களிக்குத லழகே.

இது நூலுணர்த்துவோர்க்குச் சிலகருவி கூறுகின்றது. நல்லோர்க்கு அல்லோர்க்கென்க இந்நூல்—இதுபோலச் சிறப்புள்ள நூல்கள் நண்ணின்—கைகூடில். என்னினுங் கடையாரிலரென்று கருதி, இறுமாப்பின்றி, உடையரை யிகழாது பணிந்து, பயந்து போற்றிப் பிழைத்துக் கொடுப்பரென்க. என்னினுமுயர்ந்தா ரிலரென்று கருதி, இறுமாப்பு மேற்கொண்டு, உடையரையிகழ்ந்து, பணியாது தேடிப் போக்கிப் பிழைத்துக் கொடுப்பரென்க. பணிதலே விரதம். பணியாமையே விரதமென்பதுதோன்ற, ஒழுகியென்று வேண்டா கூறினார். அவை பயன் கொடுப்பினுங் கொடுக்கும்; இவர் பயன்கொடுத்தே விடுவரென்பது தோன்றக்

கொடுப்பரென்றது இடுவரென்றும். ஈற்றடியொன்றும் இரட்டுறமொழிதல். இன்னும் பலகருவிகளுள: அவை பலரும் விரித்தலின் விரித்திலமென்க.

11 முற்கா லத்துப் போதகா சிரியர்
மொழிகுவர் மறையா ரருமையாம் விதிகளை
வழிவழி நின்று வழங்கற் பொருட்டே
யிக்கா லத்தா ரென்பய னினைந்தோ
விசையார் தாமு மிசையார் பூமியி
லிங்ஙன மாதலி னிறக்குமென் றெண்ணி
யவைகளைத் திரட்டி யமைத்தன னன்றி
நூலிலை யென்று நுவன்றன னன்றே
யாகையாற் பலநூ லாய்ந்தார் நோக்குக
வேனையோர் நோக்கினே ரெள்ளள வாயினும்
பயன்பட லிலையே பலியா திடமே.

இது உணர்வோர்க்கும் உணர்த்துவோர்க்கும் பொதுவாகுமா றுணர்த்துகின்றது. சூரியராயின் எளிமைவிதிகளை ஒருவருணர்த்தாது முணர்வர், அருமைவிதி அங்ஙனமன்றென்பது தோன்ற. இறந்தது தழீஇய வெச்சத்திற்கும் உயர்வுசிறப்பிற்கும் பொதுவாகிய உம்மையை விரித்து விதிகளையுணர்த்திலர் பேரறிவோர் தமக்கும் தம்மைப் பொருளெனக்கொண்ட மாணாக்கர்க்கும், பயன்படுதலைச் சிறிதாயினும் நோக்கார். இறவாது நிலைநிற்றலொன்றனையே பயனாக நோக்குவரென்பது தோன்றத் தேற்றங்கொடுத்துப் பொருட்டே யென்றார் இழிகுணநோக்கிப் போதகாசிரியரெனும் இக்காலத்தாரென்றும். தமக்கியாதானுமோர் பயனை நோக்கி ஒரோவழியுரைப்பினும் மனம்பொருந்தி

புரையாரென்பது தோன்றக் கூறுரென்னுந் இசையாரென்றும். பிறந்தவரெல்லாமிறப்பர் யாமாத்திரம் இருப்பேமென்னுங்கருத்தால், சொல்லாரென்பது தோன்றவும், பிறர்க்கும் விளம்பார் தாமுமனுபவியாரென்பது தோன்றவும், இழிவுசிறப்பிற்கும் இறந்ததுதழீஇய வெச்சத்திற்கும் பொதுவாகிய உம்மை கொடுத்துந் தாமுமென்றும். கூறுராயினுங் குற்றமன்று இருப்பாராயின் அனுபவிப்பாராயினென்பது தோன்றவும், வாயுறைவாழ்த்துச் செவியறிவுறூஉ முதலியவற்றுன் நூல்களறிவுறுத்தினும் அதன்வழிபிறங்காரென்பது தோன்றவும், இசையாரென முப்பொருடோன்றக் கூறினும். உயிர் நித்தியமாதலாற் பூமியென்றும். முற்கூறிய கொத்தென்னும்பொருளை வலியுறுத்தற்பொருட்டுத் திரட்டியென்றும். நூலென்னது பலவென்றதனுனும், கற்றுரென்னது ஆய்ந்தாரென்றதனுனும், கற்கவென்னது நோக்குகவென்றதனுனும், இந்நூல் விதிகள் எளிதினகப்படுமென்றெண்ணுற்க. இக்கருவியில்லோர் வெறுக்கத் துணிதற்பொருட்டு ஈற்றடியிரண்டும் வேண்டாகூறினம், அதனுல் வேண்டியது முடிக்க. அதென்னெனின், இக்கருவி இல்லோர்க்குச் சிலவிதிகள் அகப்படுமாயினுங், "தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றுற் றேரி—னருளாதான் செய்யுமறம்" "மழக்கையி லங்குபொற் கிண்ணம்" போலுமென்க.

12 இந்நூற் குதாரணந் தொன்னூற் செய்யுளுட்
சிலவே யெழுதினம் பலவே யெழுதின
முலக வழக்கினு ளுணரும் பொருட்டே.

ஆதன்றந்தையென்பது, செய்யுளில் வருங்கால் அவ்வாறு வாராது, ஆந்தையென்றே வரும். இச்சொல்லை வேற்றுமைத் தொகைக் குதாரணங் காட்டினமாயின், சிற்றறி

காரங்களைக் குற்றமற முற்றக் கற்ற சூரியரும் அவ்வாறு கொள்ளாது, நிலைமொழியேதோ, அவ்வீறேதோ, வருமொழியேதோ, அம்முதலேதோ, எவ்வுருபுதொக்கதோ, எங்ஙனந் தொக்கதோ, ஈதொருபறவைப் பெயரோ, பிழைபட்டதோ எனப் பலவுமெண்ணி அலைவரே! அப்பொருள் பெறாரே! பிணிக்கண்வருந்தினான், நேர்ந்தான், கொடுத்தானென்பது உருபுதொக்குச் செய்யுளில் வருங்கால், இக்குச்சாரியை பெற்றுப் பிணிக்குவருந்தினானென்றே வரும். இச்சொல்லை வேற்றுமைத்தொகைக்கு உதாரணங்காட்டினமாயின், அவ்வாறு கொள்ளாது, உருபு விரிந்ததென்றே துணிந்து, உரையையும் உதாரணத்தையும் பிழையென்று கருதுவர்; அதுபற்றிச் சிலவென்றாம். நாலுகைவெட்டினான், அஞ்சுநாட்பயந்தான் இச்சொல்லை உலகவழக்குப்பற்றி எண்ணுப் பெயர்க்கு உதாரணங்காட்டினமாயின், பேரதிகாரங்களைப் பெரிதுமுணர்ந்த பெரியோர் அவ்வாறு கொள்ளாது, நான்றகையை வெட்டினான், அஞ்சத்தக்க காலத்தஞ்சினான் என்று பொருடுணிந்தேவிடுவர், நான்கைந்தென்பதே பழக்கமாகையால். அதுபற்றிப் பலவென்றாம். எனவே, இருவழக்கும் ஒன்றற்கொன்று பொருந்தாமை காண்க. இருவர்க்கும் பொருந்தல்வேண்டுமென்னுங் கருத்தாற் பலவற்றையும் சிலவற்றையுங் கழித்தனமென்பது 'உணரும் பொருட்டே' என்பதனாலறிக. யாங்கூறிய விதிகட்குச் செய்யுளில்லையென்றெண்ணற்கவென்பது தாற்பரியம்.

பாயிரமுடிந்தது.

1. வேற்றுமையியல்

13. வினைமுதல் விளியே செயப்படு பொருளே
கருவி கொள்வோ னீக்கங் குறையே
யிடமென வெட்டும் வடமொழி வேற்றுமை
யேழா றென்று மியம்புந் தமிழ்நூல் (1)

14. விளிகுறை யிரண்டையும் விட்டவேற் றுமை
வினையான் முடியிற் காரக மெனப்பெறுங் [கள்
குறையும் வினைகொளி னேரோவழிக் கூடும். (2)

15. நாரா யணன்பூ வோரா யிரத்தைக்
கரத்தாற் கொய்தோ ரரற்கே கொடுத்துச்
சக்கரச் சிறுமையி னீங்கி நற்சுவைப்
பாற்கடற் கண்ணே பள்ளிகொண் டானெனக்
காரக முழுதும் வந்தன காண்க
விவற்றினு ளொன்றே யியம்பினுங் காரகம். (3)

16. உருபுவே றுருபு சொல்லுரு பென்ன
வேற்றுமை யுருபு மூன்றென விளம்புவர்.

உதாரணம். வாளால்வெட்டினான்; வாளின்வெட்டினான், வாள்கொண்டுவெட்டினான் எனவருபு (4)

17. அவைதாம்—
உரிமையாய் நிற்ற லொப்பாய் நிற்றன்
மாறுபட நிற்ற லெனவழங் குவரே.

உ - ம். வாளால்வெட்டினான், ஆலத்தினலயிர்தாக்கிய கோன்; 'காலத்தி னாற்செய்த நன்றி' எனவரும். (5)

18. உருபுவே றுருபு சொல்லுரு பாகியு
முருபினை யேலாப் பெயரே யாகியு
முருபினை யேற்ற பெயரே யாகியு
முருபு தொக்க பெயரே யாகியு
மிரண்டுரு பிணைந்தா லொன்றுரு பாகியு
மாறி நின்றும் வருமிட வுருபே.

உ - ம். ஊர்க்கணிருந்தான். எ-ம். ஊரிலிருந்தான் எ-ம். ஊர்த்திசையிருந்தான். எ-ம். கண்ணகன்ஞாலம். கண்ணகன் பரப்பு. எ-ம். கடையைக்காப்பான்; இடையைச் காப்பான்; தலையைக் காப்பான். எ-ம். முன்பிறந்தான்; பின் பிறந்தான்; தலைச்சென்றான்; தலைமழை; கடைகாப்பான்; வல மிரார்; மேலிருந்தான்; கீழிருந்தான் எ-ம். தலைக்கட்சென் றான்; இடைக்கண்முரிந்தார்; கடைக்காணின்றான்; மருங்கி லிருந்தான். எ-ம். உள்ளூர் மரம், கிணறு, தொழில், பிழைப்பு கீழ்நீர்மீன், முதலை, ஆமை. மீகண்விழி, ஒளி, பார்வை. எ-ம். வரும். (6)

19 வேற்றுமை யுருபுக ளல்லா தனவும்
வேற்றுமை யுருபுகள் போல்வெளிப் படுமே.

உ - ம். பெண்ணைவளர்த்தான், காலைவணங்கினான், மாலை வென்றான்; மாலையிரும்பினான், மயங்கினான்; கோட்டை யிழைத்தான், இணங்கினான்; வேலைவென்றான். எ-ம். எண் ணொடு நின்று பிரிந்தது; தலையோடுதகர்ந்தது; ஊரானோர் தேவகுலம்; குலத்தாலொருவன்; வேலொடுநின்றான். எ-ம்

வீட்டிற்குநல்வினை விரும்பிச்செய்தான்; உணற்குவந்தான்; சித்திரைக்குப் போனான்; ஆடிக்குவந்தான். எ-ம். சாரியை பின்னீங்கிற்று, திரிந்தது, வேண்டும். எ-ம். அவனது செய்தான்; இவனது செய்தான். எ-ம். அவன்கண் பதிணைந்து; நெற்றிக்கண்ணெருப்பு; அவன்றலையைந்து; அவனிடை சிறிது; இவன்காலெனிது; அவன்கடைவெல்லம்; அவன்வாயரை; இவன்புடை கொடிது. எ-ம். வரும். (7)

20. உருபேற் றதனையு முருபையு முருபு
நோக்கிவந் ததனையும் வேற்றுமை யென்பர்.

வேறுபடுதலால் வேற்றுமை, வேறுபடுத்தலால் வேற்றுமை, வேற்றுமையை முடித்தலால் வேற்றுமையென்று பொருளுரைப்பர். (8)

21. உருபினை யேற்றசொற் பலபொருள் படுதலு
முருபுநோக் கியசொற் பலபொருள் படுதலு
மெனவிரு கூறும் வேற்றுமை யென்பர்.

"வினைசே யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தின்." எ-ம் "பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல்." எ-ம் வரும்.* (9)

22. ஒருவேற் றுமைக்கோ ருருபே வருதலு
மொருவேற் றுமைக்குப் பலவுருபு வருதலு

---

* இவ்விரண்டுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரம். முன்னையது உருபினையேற்ற சொற்பலபொருள் படுதற்கும், பின்னையது உருபு நோக்கிய சொற்பலபொருள் படுதற்குங் காட்டப்பட்டன. முன்னையதற்கு உதாரணம்: தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான்; மாடத்தின்கணிருந்தான்; கூதிர்க்கண்வந்தான். எ-ம். பின்னையதற்கு உதாரணம்: ஆவுண்டு; ஆசெல்க. எ-ம் வரும்.

மெனவிரு கூறுய் வருமுரு புகளே
யைகுவ் வொன்றே யல்லன பலவே. (10)

23. ஓருரு பிற்கே பலபொருள் வருதலு
மொருபொருட் கேபல வுருபுகள் வருதலு
மெனவிரண் டாகும் வேற்றுமை யியல்பே
யவ்விரண் டனையு முறையே யறைகுவன். (11)

24. பகுபதம் பகாப்பத மிருவகைத் தொடர்ப்பதம்
வினைமுற் றுப்பெயர் குறிப்புமுற் றுப்பெயர்
தொழிற்பெய ராதியிற் றோன்று மெட்டுருபே.

உருபாறேயுள்ளன எட்டுருபென்ற தென்னெனின், "எவ் வகைப் பெயர்க்குமீ ருய்ப்பொருள்—வேற்றுமை செய்வன வெட்டே." எனத்தேற்றேகாரத்தானும், "இருநான்-குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே." என இனைத்தெனவறிந்த உம்மையானுமென்க. அன்றியும், விளியுருபு தொல்காப்பிய விளிமரபினுட் காண்க. (12)

எழுவாயுருபுவிதியை ஓர்சூத்திரத்தாற்கூறுகின்றும்

25. எழுவாய் வேற்றுமைக் குருபே யின்று
பெயரே பயனிலை கொள்ளுந் தன்மையே
பயனிலை தன்னைக் கொண்ட தன்மையே
வினைமுத லாதலே விகாரப் பெயரே
பெயர்ப்பின் விகுதி பெறுதலே யாயவ
னவா னுவா னுகின் றவன்முத

லம்பாற் சொலலும் பெயர்ப்பி னடைதலே
யுருபென வெவ்வே றுரைத்தார் பலரே.

ஏற்றலைசயொழிந்த எகாரமெட்டுந் தோற்றம் முன்னின்ற தொழிந்த எகாரமேழன்பின் றாய உருபென்பதனை யொட்டி, எனவுரைத்தாரென்பதனை எண்பொருளினு மொட்டுக. எனவென்பதற்கு உம்மைகொடுத்து எட்டுக்கி உரைத்தாரென முடித்தலுமாம்

இவற்றுள் முன்னின்றவைந்தும், பலர்நூல்களானும், பலருரைகளானும், தெளியக்கிடந்தன. எனைமூன்றும் விளக்குகின்றாம்.

தன், தம், நம், என், எம், நின், நும் என்னுந் திரிபில் பெயர்கள் உருபுகளையும், உருபோடு வருமொழிகளையும், உருபின்றி வருமொழிகளையும் ஏற்றுநிற்கும் இப்பெயர்கள் மூவாயாங்காற் றிரிந்தேநிற்கும். இத்திரிபே யுருபென்க

இனி இறைவன்கடியன், காக்கும்; தையலாள்வரும், உமையாளமர்ந்து விளங்கும்; கோன்வந்தான்; கோக்கள் வந்தார்; மரமது வளர்ந்தது; மரங்கள் வளர்ந்தன இவ்விகுதி களே உருபென்க. இவ்வுருபுகளைத் தொகுத்துமறிக.

இனி ஆயவன்முதல் நாற்சொல்லும் பாலால் இருபதாம் அவையே உருபு. சாத்தனுனவன் வந்தான் இதனுள் எழு வாயும் உருபும் பயனிலையுங்காண்க. பிறவுமன்ன. இவற்றைத் தொகுத்துமறிக.

ஆயின், ஐ குப்போல ஒன்றே உருபென வேண்டு மெனின், மூன்றைந்தாறேழனுருபுகள் பொருத்தத்தானும், பொருளானும், பாலானும், பலவாற்றுப்போலவும், உவம வுருபுகள் பொருத்தத்தானும், பொருளானும், பல்வாற்

போலவுமென்க. ஆயின் மரமானதை யறுத்தான்; வாளான தால் வெட்டினான்; என ஐ முதலிய உருபுகளையேற்றலின் உருபன்றெனின், ஆறனுருபு உருபுகளை யேற்றாற்போல வென்க. * ஆயின் ஐ குப்போல உருபுகொள்ளுதலன்றிச் சொற்கொண்ட தென்னெனின், கொண்டு, பொருட்டு, உடைய, உளி, மாறு, ஒடு, ஓடு, கண் முதலியனவும் உவம வுருபுகளும் சொல்லே யுருபானாற்போலவென்க. சாத்தன் வெட்டினான், பொருதான், கொடுத்தான், நீங்கினான், அடிமை, வந்தான். எ-ம். மக்கள் சொன்னார்; உவரியொலித்தல்; ஆற்றல்சான்று; ஆயன் சாத்தன். எ - ம். உருபின்றிப்பெய ராகிய எழுவாயுருபுதானே பயனிலைகொண்டதென்று கொள் ளிற் குற்றமென்னெனின், யான்வந்தேன்; நீ வந்தாய் என்றாற் போல எழுவாய்ப் பொருள்படுதலன்றி, சாத்தனை வெட்டி னான்; சாத்தனொடுபொருதான்; சாத்தற்குக் கொடுத்தான்; சாத்தனினீங்கினான்; சாத்தனடிமை; சாத்தன்கண்வந்தான். எ-ம். மக்களைச்சொன்னா ருயர்திணையென்று, உவரிபோ லொலித்தவொலி; ஆற்றற்குச் சான்றிந்திரன்; ஆயனாகியசாத் தன். எ - ம். எழுவாயாகாமல் வேறுபொருள்படுதலிற் குற்ற மென்க. இனியிவற்றை யெழுவாயாக்கவேண்டில், சாத்தனா வன் வெட்டினான்; மக்களானவர் சொன்னார்; உவரியான தொலித்தல்; ஆயனாகின்றவன் சாத்தன் எனவுருபுகொடுத் தாலே எழுவாயாமென்க.

இனி இவ்வுருபின் பொருள்படப் பிறசொற்கள் வரு வனவுமுள. இல்வாழ்வானென்பான்றுணை; எழுத்தென்ப தொலி என்பன இல்வாழ்வானாவன்றுணை; எழுத்தாவதொலி எனப்பொருள்படுதல் காண்க. பிறவுமன்ன.

---

* ஆறனுருபு —வேற்றுமையென்றது தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியின் மறுக்கப்பட்டது.

பலர் நூல்களினும், பலருரைகளினும் இங்ஙனம் பிறந்த உருபுகள் உருபென்று பெயர்பெறாமல் பொருளை முடிக்கவந்த வாசகமென்றும், சொல்லென்றும், பெயர்பெற்று, முற் காலத்தே யமைந்தனவென்றே கொள்க. அஃதன்றாயின், இவ்வுருபு இன்றி யமையாதாதலால் "கடிசொல்லில்லை" "புதி யன புகுதலும்" என்பதனானும், தேங்காய் முதலிய சொற் களைப் புதிதாக விதித்தலானும், தமிழிற்கின்றாகிய வடமொழி யிலக்கணந் தமிழின் வருதலானும், எழுவாயுருபும் வடமொழி யிற் கண்டு இன்று கொண்டு வந்ததென்றலுமொன்று இக் கருத்துத் 'தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவாவது.' 'வாழ்வா வது மாயம்.' எ-ம். 'அறமாவதீதல்.' எ-ம். மூவகைச் செய்யு ளானுமறிக.

'வடமொழி யெழுவாய்க் குருபுமூன் றவைதாம்—விரிய வுந் தொகவும் விரும்பு மென்ப.' இஃதுரைச்சூத்திரம்.

இவ்வெண்விதியோடெழுந்த சூத்திரம் பிறர்மதங் கூறலேயாம், தன்றுணிபுரைத்தலன்று, இவ்வெண்மருந் தம மூன் மறுப்பர்; அவை விரிக்கிற்பெருகும்.

இனி முற்கூறிய பொதுவிலக்கணங்களுள் உரிமையாய் நிற்கும் உருபுகளும், உருபினையேற்றசொற் பலபொருள் படு வனவும், ஒருருபிற்குப் பலபொருள் வருவனவுமாகிய மூவிலக் கணமும் ஒருங்கே தோன்ற, வினைமுதன் முதலாகச் சிறப்புச் சூத்திரஞ் செய்கின்றும்.

26. இருவகைச் செயப்படு பொருளே யேதுத்
தன்வசந் தெரியா நிலைதடு மாற்றந்
தொழிற்பெய ரேழிற் றோன்றும் வினைமுதல்
கருவி யிடங்கொள வானினுங் கருதுவர்.

உ - ர். "பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக் கின்னா—பிற்பகற் றாமேவரும்." "பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்—வரிசை வரிசையா னந்தும் - வரிசை யால்—வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே—தானே சிறியார் தொடர்பு." என்பனவற்றுள் 'இன்னா தாமே வரும்;' கேண்மை தானே நந்தும்;' 'தொடர்புதானே தேயும்' எனச் செயப்படுபொருள் தேற்றத்தோடு வினைமுதலாய்ச் செயப்படுபொருள்குன்றிய வினைகொண்டது. திண்ணை மெழுகிற்று எனச்செயபடுபொருள் தேற்றமின்றி வினைமுத லாய்ச் செயப்படுபொருள்குன்றாத வினைகொண்டது. இவ் விருவகையும் வடமொழி விதியாகலின், விரிக்கிற்பெருகும் ஆதித்தன் கற்றீப்பிறப்பித்தான்; காற்றுப் பழமுதிர்த்தது இவை ஏதுகருத்தா. சாத்தனுண்டான் இது தன்வசக் கருத்தா. மாடஞ்செய்யப்பட்டது இது தெரியாநிலை. தெரியாநிலையாவது வினைமுதலென்று தெரியப்படாமல் வினை முதலாயே நிற்பது. இது தெரியாநிலையெனவே, ஏனைய தெரி நிலையென்க. 'ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப' இது தடுமாற்றம். தடுமாற்றமாவது ஓர் பொருளே ஒருகால் வினை முதலாயும், ஒருகாற் செயப்படுபொருளாயு நிற்றல். 'கொல்லாமை யறவினை யெல்லாந்தரும்;' 'கோறல் பிறவினை யெல்லாந்தரும்;' 'தேரான்றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுற வுந்—தீரா விடும்பைதரும்' இவை தொழிற்பெயர்க்கருத்தா

கண் காணும்; குன்று குவட்டைத் தாங்கும்; தூண் போதிகையைத் தொட்டது; 'இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர்' எனக் கருவி முதன்மூன்றும் முறையே காண்க. கருதுவரெனவே இலக்கணமன்று. (14)

27. இருவினை முதலா லொருவினை யும்முள.

உ-ம். தாய்மகவுக் கூட்டினாள்; ஆரியன் மாணாக்க னுக்குப் படிப்பித்தான்; தலைவன்றலைவியைப் புல்லினான் எனவரும். (15)

28. ஏவுத லியற்றுத லிவையின்வே றுத
லெனவினை முதன்மூ வகையா மென்ப.

உ-ம். அரசன்றேர் செய்தான்; தச்சன் தேர்செய் தான்; சாத்தனுறங்கினான் எனவரும். (16)

29. வினைமுத லின்னும் விரிக்கிற் பெருகும். (17)

30 அழைத்தலென்றொன்றன் றிவேறின்மையின்
விளிக்குச் சூத்திரம் விளம்பில மென்க. (18)

31. கருத்துண் டாதல் கருத்தின் றுத
லிருமையு மாத லீருரு பிணைதல்
கருத்தா வாத லகநிலை யாத
றெரிநிலை யாதியாய் வருஞ்செயப் படுபொரு
ளியற்றப் படுத லெய்தப் படுதல்
வேறு படுக்கப் படுத லாதியு
மவ்வெழு வகையு ளடங்கு மென்ப.

உ-ம். சோற்றையுண்டான். எ-ம். சோற்றைக் குழைத்தான். எ-ம். எறும்பைமிதித்து வழியைச் சென் றான்; பசும்புல்லை மிதித்துப் பலவூரையடைந்தான்; தூளொடு கூழையுண்டான்; நஞ்சினைக் கலந்தபாலைக் குடித்தான்; கத்திரிக்காயையும் புழுவையுங் கறித்தான்; ,,நரையு நெல்லை யும் பணத்திற்குக் கொண்டான் எ-ம். ஆசிரியனை யையுற்றபொருளை வினவினான். எ-ம். பசுவினைப்பாலினைக்

கறந்தான்; யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான். எ - ம். [பசுவினது, யானையதுபோல, ஆரியனது என வாராமை பற்றி இருவகைப்பட் டீருருபிணைதலென்றும்.] தன்னைப் புகழ்ந்தான்; தன்னைக்குத்தினான்; தன்னைப்பேணினன்; தன்னைக்காதலித்தான். எ - ம். வருதலைச்செய்தான். எ - ம். மாடஞ்செயப்பட்டது. எ - ம். ஏழும் முறையே காண்க. தெரிநிலையாவது வினைமுதலுருபேற்றுஞ் செயப்படுபொரு ளேயெனத் தெரியநிற்றல். இது தெரிநிலையெனவே, ஏனைய தெரியாநிலையென்க. தெரிநிலை தெரியாநிலை வடமொழி வழக்கு.

எயிலையிழைத்தான்; பொருளைப்பெற்றான்: கயிற்றை யறுத்தான் முதலியன அவற்றுளடங்கும்.

ஆதியென்றதனால், ஆரியன் மாணாக்கனையூர்க்குப் போக்கினான்; தாய்மகளை யூர்க்குப் போக்கினாள் என்புழி மாணாக்கன் மகளென்னும் இருவரும் போதலாலே வினை முதலாயும், ஏவப்படுதலாற் செயப்படுபொருளாயும், ஏவு வித்துக் கொள்ளுதலால் ஏவுதற்கருத்தாவாயும், ஏயப் போதலால் இயற்றுதற்கருத்தாவாயும் வந்தன. 'அந்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப' என்புழிக் கிழவனுங் கிழத்தி யும் தனித்தனி வினைமுதலாயுஞ் செயப்படுபொருளாயும் வருதல் காண்க. (19)

32\. செயப்படு பொருளினுஞ் செப்பிற் பெருகும்.

33\. அகம்புற மொற்றுமை யாகுங் கருவி

உ - ம். மனத்தானினைந்தான்; வாளால்வெட்டினான்; அறிவானறிந்தான் என வரும். (21)

34. முதறுணை ஞாபகங் காரக மேது
வினையே நிமித்தம் வேற்றுமை வினைமுதல்
காலமா திகளையிம் மூன்றனுட் கருதுவர். (22)

35. கருவியை யின்னுங் கழறிற் பெருகும். (23)

36. கேளா தேற்றல் கேட்டே யேற்ற
லேலா தேற்ற லீவோ னேற்ற
லுயர்ந்தோ னேற்ற லிழிந்தோ னேற்ற
லொப்போ னேற்ற லுணர்வின் றேற்றல்
விருப்பா யேற்றல் வெறுப்பா யேற்ற
லாதியாப் பலவு மறைந்தனர் கொள்வோன்.

உ-ம். ஆவிற்கு நீர் விட்டான். எ-ம். வறியார்க் கீந்தான். எ-ம். மாணாக்கனுக் கறிவைக் கொடுத்தான். எ-ம் தனக்குச் சோறிட்டான்; தனக்கரிசிகொடுத்தான்; 'அரு மறை சோறு மறிவிலான் செய்ம்ம்—பெருமிறை தானே தனக்கு.' எ-ம். அரனுக்குக் கண்ணலர் கொடுத்தானரி எ-ம். அரிக்குச் சக்கரங் கொடுத்தானரன். எ-ம். சோழற்கு விருந்து கொடுத்தான் சேரன். எ-ம். சோற்றிற்கு நெய் விட்டான், நீர்க்குவாசமூட்டினான்; வாளிற்குறைவழங்கினான்; தண்டிற்குத் தங்கங்கட்டினான்; சுவர்க்குச் சித்திர மெழுதினான். எ-ம். மாணாக்கனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானாரியன். எ-ம். கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானரசன் எ-ம். முறையேகாண்க.

ஆதியென்றதனால், மருகனுக்கு மகட்கொடுத்தான் வழக்கு, மகனுக்கரசுகொடுத்தான் உரிமை, அரசற்குத்

திறைகொடுத்தான் அச்சம், தந்தை தாய்க்குத் திதிகொடுத் தான் பாவலை எனவும் வரும். (24)

37. கொள்வோனை யின்னுங் கூறிற் பெருகும். ()

38. நிலைத்திணை யியங்கு திணைபண் பாதியி
னீக்கம் வருமென நிகழ்த்தினர் புலவர்.

" - ம் மலையினிழிந்தான். எ - ம். யானையினிழிந் தான் எ - ம். 'சிறுமையினீங்கிய.' எ - ம். முறையேகாண்க.

ஆதியென்றதனால், 'குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்கி;' 'ஐயத்தினீங்கி' எனவும் வரும். (26)

39. நீக்க மின்னு நினைக்கிற் பெருகும். (27)

40. ஒற்றுமை வேற்றுமை யுரைக்கப் படுங்குறை
யொற்றுமை யாவதோர் பொருளே யாகு
மொன்றாய்த் தோன்ற லுரிமையாய்த் தோன்றல்
வேறாய்த் தோன்ற லெனவேற் றுமையா
மொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டந்
திரிபி னாக்கஞ் சினைகுணந் தொழிலென
வோரறு வகையா மொன்றாய்த் தோன்றல்
பொருளி டங்கால மிருவகை நூலென
வுரிமையாய்த் தோன்ற லுரைக்கப் படுமே
வேறாய்த் தோன்றல் வேறிடத் துஞ்செலு
நிலைமையி லுடைமைகள் பலவு மாகும்.

உ - ம். என்னுயிர்; இராகுத்தலை இவை ஒற்றுமை.

எள்ளதுகுப்பை. எ - ம். படையதுகுழாம். எ - ம் கோட்டது நூறு எ - ம். சாத்தனதுகண். எ - ம். நிலத்தகலம். எ - ம். சாத்தனதுவரவு. எ - ம். ஒன்றாய்த்தோன்றல் வகையாறும் முறையே காண்க.

முருகனதுவேல். எ - ம். முருகனது குறிஞ்சி. எ - ம். வெள்ளியதாட்சி. எ-ம். சம்பந்தனது தமிழ். எ-ம். சம்பந்தனது பிள்ளைத்தமிழ். எ - ம். உரிமையாய்த்தோன்றல் வகையைந்தும் முறையேகாண்க.

சாத்தனதுபசு; சாத்தனதுசெறு; சாத்தனதுபொன்னென வேறாய்த்தோன்றல் வந்தமை காண்க. இவை முன் ஒருவர்க்குரிமையாயும், பின் வேறொருவர்க்குரிமையாயும் வருதலின், நிலைமையிலுடைமையென்றாம்.

இம்மூவகைவேற்றுமையை வடநூலார் நூற்றொரு பேதமாக்குவர். (28)

41 குறையை யின்னுங் கூறிற் பெருகும். (29)

42. உரிமை யிருவகை யோரிட * மெங்கு
மெனநான் கென்றே யியம்புவ ரிடனே
காலந் திக்கா காயம் வெயிலிரு
ணிலமரு வுருமுத னிகழ்த்தப் படுமிடங்
கூட்டிப் பிரித்தல் பிரித்துக் கூட்ட
லிருவரின் முடியு மொருவினைத் தொழிற்பெய
ரெனமூ வகைப்படு மிடமல் லாவிட
மிடத்தி னிகழ்பொரு ணிருவகை யருவுரு.

* ஓரிடமேவல் இருவகையாவன சமவாயமுஞ் சையோகமு மாம். சமவாயம் - ஒற்றுமை. சையோகம் - கூட்டம்.

உ - ம் நிலத்தின்கட் டேரோடுகின்றது; கடற்கணாவா யோடுகின்றது; ஆகாயத்தின்கட் பருந்து பறந்தது; காட்டின்கட் புலி வாழ்ந்தது. எ - ம் மதிக்கண்மறு; கையின்கண் விரல்; குன்றின்கட் குவடு; நெற்றியின்கண்விழி; ஆண்டின்கணிருது; நாளின்கண் வைகறை எ - ம் ஊர்க்கணிருந்தான், தேர்க்கணிருந்தான். எ - ம். மணியின்கணொளி; உயிரின்கணுணர்வு; பாலின்கட் சுவைநெய்; தீயின்கட் சூடு; நீரின்கட் சீதம் எ - ம் நான்கும் முறையே காண்க

'உடையானரசருளேறு;' 'அவற்றுள், அ இ உ எ ஒக் குறில்.' எ - ம் 'வானுறையுந் - தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.' 'மற்றை யான் - செந்தாருள் வைக்கப் படும்' எ - ம். 'புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றும்;' தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான்; புல்லுதற்கண் வேர்வை வந்தது; பொருதற்கண் மழை பெய்தது; சூதாடற்கட் டீக்கம் வந்தது எ - ம். மூன்றும் முறையே காண்க (30)

43 இடத்தி னிலக்கண மின்னும் பலவாம். (31)

இனி முற்கூறிய பொதுவிலக்கணங்களுள் ஒப்பாயிற்கு முருபுகளும், ஒருபொருட்கே பலவுருபுகள் வருவனவும், வேறுருபுகள் வருவனவுமாகிய மூவிலக்கணமும் ஒருங்கே தோன்ற, வினைமுதல் முதலாகச் சிறப்புச்சூத்திரஞ்செய் கின்றார் உருபுநோக்கியசொற் பலபொருள்படுதல் தொல் காப்பியர் நன்றுலார் "பொருண்மைசுட்டல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினாலும் "வினைபெயர்விளக்கொளல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினாலும் விரித்தனர், அதனால் விரித்திலமென்க.

44. ஒன்று மூன்றுநான் காறெனு முருபொடு
வருமே வினைமுத லெனவகுத் தனரே.

உ - ம் அவர்செய்தார். எ - ம் அவராற்செய்யத்தகு மக்காரியம். அவர்க்குச்செய்யத் தகுமக்காரியம். 'இனைத் தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு - வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்' 'இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை யுருபிற்—கின்னென் சாரியை யின்மை வேண்டும்.' எ - ம். அவரதுவரவு. எ - ம் முறையே காண்க (32)

45. எல்லாவுருபொடுஞ்செயப்படுபொருளெழும்.

உ - ம். சோறடப்பட்டது; சோற்றையட்டான்: அரிசி யாற் சோறாக்கினான்; அவட்குக் கொள்ளுமிவ்வணிகலம்; பழியினஞ்சும்; நூலதுகுற்றங்கூறினான்; தூணின்கட்சார்ந் தான் என முறையே காண்க. (33)

46. ஒன்று மூன்றுநான் கைந்தா றுருபொடு
கருவி வருமெனக் கருதினர் பெரியோர்.

உ - ம். கண்காணும்; கண்ணாற்காண்பன்; கண்ணிற்குக் காணலாம்; கண்ணிற்காணலாம்; கண்ணதுகாட்சி என முறையே காண்க . (34)

47. எல்லா வுருபொடுங் கொள்வோ னெழுமே.

உ - ம். 'இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர்.' 'செய் யவடவ்வையைக் காட்டிவிடும்.' நாகராற்பலி: நாகர்க்குப்பலி: நாகரினன்புசெய்தான்; நாகரதுபலி: நாகர்கணன்புசெய்தான் என முறையே காண்க (35)

48. இரண்டுநான் கைந்தொடு மெழுமே நீக்கம்.

உ - ம். மதுரையை நீங்கினான்; மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்; மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம் என முறையே காண்க. (36)

49. நான்கைந் தாறே ழொடுகுறை நடக்கும்.

உ-ம். சாத்தனுக்குமகன்; மரத்தினீங்கினகொம்பு; சாத்தனதுகை; உயிரின்கணுணர்வு என முறையேகாண்க ()

50. ஒன்றி ரண்டுநான் கேழோ டிடமெழும்.

உ-ம். தூண்பொதிகை தொட்டது; தூணைச்சார்ந்தான்; இன்றைக்கு, நாளைக்கு, பகலைக்கு, அந்திக்கு, சந்திக்கு, மாலைக்கு, காலைக்கு, ஊர்க்கு, வீட்டிற்கு, வருவன்; தூணின்கட்சார்ந்தான் என முறையே காண்க. (38)

இனி முற்கூறிய பொதுவிலக்கணங்களுள் உருபும் உரிமையாய் நிற்றலுமாகிய ஈரிலக்கணமும் ஒருங்கே தோன்றவும், உருபுகள் தமக்குரிய பொருளல்லனவற்றையும் உணர்த்தலென்றவும் வினைமுதல்முதலாகச் சிறப்புச்சூத்திரஞ் செய்கின்றாம்.

51. ஓருரு பிற்கோர் பொருளே யுரிமை
வேறு பொருளையும் விரும்பு மென்க.

இவ்விருவிதியுந் தத்தஞ் சிறப்புச்சூத்திரத்துட்காண்க ()

52. வினைமுத லன்றியும் விரும்பு மெழுவாய்.

உ-ம். மாடஞ்செய்யப்பட்டது (40)

53. செயப்படு பொருளைத் தெளித்தலு மன்றி
வேறு பொருளையும் விளக்கு மையே.

உ-ம். வீட்டைவிரும்பினான். (41)

54. கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வன்றியு
மூன்று முருபுக டோன்றும் பலவினும்.

உ - ம். 'மலையொடு பொருதமால்யானை' வினையின்மை. 'தொடியொடு தொல்கவின் வாடியதோள்' வேறுவினை. 'பாலொடுதேன் கலந்தற்றே' மயக்கம். 'மதியோடொக்கு முகம்' ஒப்பு. 'விலங்கொடு மக்களனையர்' ஒப்பல்லொப்பு. 'எழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்' ஒற்றுமை. (42)

55. கொள்வோனை விட்டுங் குப்பல பொருளாம்.

உ - ம். சோற்றிற்கரிசி ஆதிகாரணகாரியம். கூழிற்குக் குற்றேவல் நிமித்தகாரணகாரியம் பூவிற்குப்போனான்; உணற்கு வந்தான் இருவகைப்பெயர்ப்பின் வினையெச்சம். பிணிக்கு மருந்து; உணற்குக் கருவி கை இருவகைப்பெயர்ப் பின் பெயரெச்சம். (43)

56. நீக்க மின்றியு நிகழ்த்து மின்னே.

உ - ம். 'பித்தரிற்பேதையாரில்' ஒப்பு. வேங்கடத்திற் றெற்கு; குமரியின் வடக்கு எல்லை. வாணிகத்தினாயினான் ஏது. காக்கையிற்கரிது களம்பழம் ஒப்பின்மை. (44)

57. குறையே யன்றியுங் கூறுமா ருவது.

உ - ம். வாளதுவெட்டு. (45)

58. இடமே யன்றியு மியம்பு மேழாவது.

உ - ம். அறிவின்கட்டிரிவு. (46)

59 மாறுபட நிற்றல் வரம்பிலை யென்ப.

உ - ம். 'கிழங்குமணற்கீன்றமுளை;' 'காலத்தினாற் செய்த நன்றி.' இவை கண். (47)

60. உரிமைமுதன் மூன்று மொருங்கே தோன்ற நிற்கு முருபுகள் சிலவுள நினைக்கின்.

உ - ம். பழியினஞ்சும்; பழியையஞ்சும்; பழியாலஞ்சும்.

நினைக்கின்என்றதனால் இரண்டொருங்கே தோன்றலு முள, மலையில்வீழருவி; மலையிலிருந்தான் என முறையே காண்க. (48)

61. தடுமா றுருபுக டாஞ்சில வுளவே.

உ - ம். 'அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ—டவ்வையைக் காட்டி விடும்' என்புழி ஒவ்வொருநிலைக் கனத்து ஐயுங் குவ்வும் பொருந்தும். (49)

62. ஒன்றே வந்து மிரண்டே வந்து
மொன்று மிரண்டு முறழ்ந்தே வந்து
முருபுநோக் கியசொல் லொருமூ வகையாம்.

உ - ம். பாலைக்குடித்தான். எ - ம். பாலைத்தயிராக்கி னான்; குடும்பத்தைக் குற்றமறைத்தான்; அரிசியாற்சோறாக் கினான்; மருமகனுக்கு மகட்கொடுத்தான். எ - ம். ஆகாயத் தின்கட்பருந்து, பறந்தபருந்து; குன்றின்கட்குவடு, இருந்த குவடு; மெத்தைக்கணரசன், கிடந்தவரசன்; வழிக்கட்டேதன்; நடந்ததூரதரி. எ - ம் வரும். (50)

63. உருபுநோக் கியசொற் பலபொருள் படுதலை
முன்னோர் பலரு மொழிந்தனர் விரியா
விந்நூ லிற்சிறி தாயினு மிலம்பிலன். (51)

64. வேற்றுமை பலபல வாகத் தோற்றினும்
வினைமுதன் முதலா விளம்புமெண் பொருளி
லொவ்வொரு பொருளே வெவ்வே றுதலு
மொவ்வொரு பொருளிற் பல்லுருபு வருதலு

முருபுக டமக்குரிப் பொருளையு முதவி
வேறு பொருளையுஞ் சிலவிரும் புதலு
மெனமூன் றுள்ளே யெல்லா மடங்கும்.

தொல்காப்பியர், வேற்றுமைக்குப் பலபல விதிவிலக்கு வருதனோக்கி, ஓரியல்கொள்ளாது மூவியல்கொண்டும், மூழுது முரைத்திலர்.

வடநூல்வழியோ வரம்பின்றேடுமென்பது தோன்றப் பலவென்றது, பலபலவென்றது, பலபலவெல்லாமென்றும். அங்ஙனமாயினும், இங்ஙனங்கூறிய மூன்றனுள்ளே மடங்கி யடங்குமென்பது தோன்ற, இரட்டுறமொழிந்தாம். (52)

வேற்றுமையியல் முடிந்தது.

---

2. வினையியல்

65. தனிவினை தொடர்வினை யெனவிரு வினையி
ணடவா முதலிய முதனிலைத் தனிவினை [னு
விகுதிமுத லானவை கூடிற் றொடர்வினை.

என்பதுவெளி. (1)

66. முதனிலைத் தனிவினைக் குணமொழி குறினே
முதனிலைத் தொழிற்பெயர் முன்னிலை யேவ
லொருமைமுற் றன்றியும் வேறுவினை முற்றோ
டிருவகை யெச்சமவ் வெச்சமுற் றுக்களுண்
முதனிலை பிரிந்தவம் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்
வினைமுத லாதியா வெவ்வே றுத

லெட்டிரு பெற்றே யெண்பொரு ளாதல்
செயப்படு பொருள்குன் றுமையுங் குன்றலும்
பொதுவு மிடங்குன் றுமையு மாதல்
பலபொருட் கொன்றுமோர் பொருட்கே பலவு
மாதலும் பகாப்பத மாதலு மன்றி
யியல்பினுந் திரிபினும் பகுதியென் றுத
லாதியாப் பலவே யாகு மென்ப,

உ - ம். 'அறிகொன் றறியான்;' 'கெடுவாகவையா தல கம்;' 'அங்காமுயற்சி' இவற்றுள் முதனிலைதானே தொழிற் பெயராய் நின்றது காண்க.

'செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்—வல் வரவு வாழ்வார்க்குரை.' 'என்னைக் குமாரற் கியம்பு' இவற் றுள் முன்னிலைமுற்றுக் காண்க.

'பெறுவது கொள்வாருங் கள்வரு நேர்;' 'என நிகரவற் றுள்ளே யேகமும்—ஓஒ நிகரவற் றுள்ளே யொன்றும்— புள்ளி கொள்ளலைத் தள்ளா வாகும்' இவற்றுள் நேர்வர் நிகர்க்கும் என வேறுவினைமுற்று வந்தது காண்க.

பொருபடை; கொல்களிறு இவை பெயரெச்சமானது காண்க.

'வரிப்புனைபந்து;' 'அறுவேறு வகையின்;' 'பாலறிவந்த;' சாக்குத்தினன்; 'செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க— செய்யாமை யானுங் கெடும்;' 'மண் மாண் புனைபாவை யற்று' இவை வரிந்து, அற்று, அறிய, சாவ, செய்ய, மாட்சிமைப் பட என்று பொருள்பட்டு வினையெச்சமானது காண்க.

'கால காலனைக் காண்கின்றபோது—காலனைத் துரத்து மக்காட்சி தானே.' 'கால காலனைக் கரிசறக் காண்கிற்—

காலனைக் காரத்துமக் காட்சிதானே.' 'காலகாலனைக் காண் கின் றார்தமக்—கோர்வரி படிக்குமக் காட்சியி னுண்மை.' இவற்றுள் மூன்றிலும் நின்ற முதனிலை பிரிந்து தொழிற் பெயராய் வினைமுதலானது காண்க. ஆகியென்றதனால், 'அக்காட்சியாற்பயனுண்டு;' அக்காட்சிக் கிணையில்லை' இவை போல்வனவெல்லாங்கொள்க. முதனிலையுமன்றித் தொழிற் பெயர் பிரிந்து வினைமுதலாலுங்கொள்க. அது 'இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி—மாசறு காட்சியவர்க்கு' அக் காட்சி என்பதனாற் காண்க

இவ்வுரைபெருகிற்று, சுருங்கிற்று; சொல்லைச்சேர்த் தான்; ஆயிரமுடியையவிழ்த்து நட்டான்; உரையாலறிவித் தான்; இச்சொற்குப் பொருளிது; இவ்வுரைக்குச் சொல்லிது; மடியினீங்கி வாணிகஞ்செய்தான், இச்சொல்வினறியலாமிப் பொருள்; இவ்வுரையது பெருமைக்கொப்பில்லை; இச்சொற்க ணிருக்கு மிப்பொருள்; களிவாராய்; மடி போவாய் இவற்று ளெட்டுருபெற்றே னண்பொருளானது காண்க

விடு, ஏ, வை, வெள, உண், தின், பார், கேள் இவற்றுட் செயப்படுபொருள் குன்றுமை காண்க. நட, வா, போ, வாழ் இவற்றுட் செயப்படுபொருள் குன்றுதல் காண்க. முடி, மடி, கெடு, தேய், தபு, பிரி இவற்றுட்பொதுக்காண்க. உரிஞ், செல் இவற்றுள் இடங்குன்றுமை காண்க.

ஒருவனை வைதான், சுமையை வைத்தான், படையின் மடிந்தான், சீலையைமடித்தான், இத்தொழிற்கு மடித்தான், பணத்தை முடிந்தான், படையின் முடிந்தான் இவற்றுட் பல பொருட்கோர் முதனிலை காண்க. சொல், உரை, அறை, கூறு, விளம்பு, பகர்; ஈ, தா, கொடு இவற்றுள் ஒருபொருட்கே பலமுதனிலை காண்க. பகாப்பதமுமது.

நடந்தான், பொருதான் வாழ்ந்தான் இவற்றுள் இயல்பு பகுதி காண்க. வந்தான், வருகின்றான்; தந்தான், தருகின்றான்; கண்டான்; செத்தான் இவற்றுட் டிரிபுபகுதி காண்க.

ஆதியென்றதனால், நாற்றை நடு; சாத்தற்குங் கொற்றற்கும் வழக்கறுத்தற்குப் பூதனை நடு; திருச்சிராப்பள்ளிக்குந் திருநெல்வேலிக்கும் மதுரை நடு. எ-ம். கொற்றாநட; கன்று நடவந்தான். எ-ம். முதனிலைகள் நடுவெனென்னும் பெயராயும், இடையென்னும் பெயராயும், செயவென்னுமெச்சமாயும் வந்தன காண்க.

இச்சூத்திரம் பிறர்மதங்கூறலே, தன்றுணிபுரைத்தலன்று. பிறர் தம்முண்மறுப்பர். அவை விரிக்கிற்பெருகும். ஆயினும், ஒருவர் மதத்தைமாத்திரஞ் சிறிது கூறுகின்றாம். முதனிலைகள் முன்னிலையேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றென்மையாயின்;—அது பொருந்தாது. என்னை? இவை யாறும் மாறுபடுதலின் அஃதெங்ஙனமெனின்;—முதனிலை தனியே நின்று முன்னிலைக்கட் சென்றதாயின், அவ்வாறு ஏனையிடத்தினுஞ் சேறல்வேண்டும்; செல்லாதாகலின், முன்னிலையன்று. ஏவலாயின், முதனிலைக்கண் விப்பியினைந்து வேறுபொருள் பட்டாற்போல, ஐ ஆய் இகரவிகுதி கூடில் வேறுபொருள்படவேண்டும்; அஃதின்று. முதனிலைதானே யேவலாயிருக்கவே அதன்மேன் மூன்றுவிகுதியும் விதித்தல் நின்று பயனின்மையாமாகையால், ஏவலன்று. நடந்தா னென்புழி நடவென்னும் வினை பன்மைப்பாற் பொருள்படலின் ஒருமையன்று. நடந்தானென்புழி நடவென்னுஞ்சொல் இறந்தகாலவினையாதலின் எதிர்காலமன்று; நடத்தலென்புழி நடவென்னுஞ் சொற்பெயராயே நிற்றலின் வினையன்று. செய்குன்று; செய்தக்கவல்ல; அறிநொன்று; இச்சொல்

ஈன்று, வாழ, வாழவற்றது; இவ்வயலுக்காயிரமுடி நட்டான் என்புழி ஈரெச்சம்; தொழிற்பெயர், பெர்ருட்பெயர் முதலான வற்றிற்குப் பொதுவாதலின் முற்றன்று. அன்றியும், நடந் தேன், நடந்தான் முதலிய வழுவற்ற சொற்களெல்லாம் இட வழுவாயே விடும். விதியும் மறையும் ஒருசொற்கண்ணே யுள்ளதே வினை. அக்குணமிவற்றிற்கின்று. முதனிலை புடைபெயர்தலே வினையாதலின், எல்லாவினைச்சொற்களும் பிறத்தற்கு மூலமாகிய பொது முதனிலைத் தனிவினைப்பெய ரென்றே கொள்க. எல்லா வினைச்சொற்களாவன திணை, பால், இடம், காலம், விதி, மறை, பொது, சிறப்பாதியோடு கூடின முற்றெச்சங்களும், தொழிற்பெயர்களுமென்க (2)

67. தொடர்வினைக் குணமே தொகுக்குங் காலை
முதனிலைத் தனிவினைப் பகுதி முன்னர்
விகுதிமுத லந்தனுள் வேண்டுவ பொருந்தியு
மவையினு ளொன்றனை யாதே திரிந்துந்
திணையே பாலிடம் பொழுதிவை தீண்டித்
தொழிற்பெயர் முற்றீ ரெச்சமாய்த் தோன்றிச்
சிறப்புப் பொதுவெனச் சேறலு மன்றியுந்
தன்வினை பிறவினை யிவ்விரு வினைப்பொது
விதிவினை மறைவினை யிவையிரு வினைப்பொதுச்
செய்வினை செயப்பாட் டுவ்வினை யிப்பொது
முதல்வினை சினைவினை யிவையிரு வினைப்பொது
விருவகை யெச்சத் தினுக்கும் பொதுவினை
தெரிநிலை வினையே தெரியா நிலைவினை
வினைக்குறிப் பன்றியும் விளுவினைக் குறிப்புப்

பொதுச்சிறப் பினுக்கே பொதுவாய் நிற்றல்
வினைபெயர் தமக்கு வேறின் றாதல்
முற்றீ ரெச்சம் விதிமறை வினைபெய
ரியல்பா கியசொற் றிரிபா கியசொல்
லொருமொழி பலமொழிக் கொப்பாய் நிற்ற
லாதியாப் பலவே யாகுமென்ப,

உ - ம். ஆடுதல், ஆடல், சொல்லு, அருளு, வாரு, செய்து, செய்பு இவைபோல்வனவெல்லாம் விகுதிபொருந்தின. உண்டான், தின்றான் போல்வன விகுதியும் இடைநிலையும் பொருந்தின. உண்டனன், உண்கின்றனன் போல்வன விகுதியும், இடைநிலையும், சாரியையும் பொருந்தின நடக்கின்றனன், விடுக்கின்றனன் போல்வன விகுதியும், இடைநிலையும், சாரியையும், சந்தியும் பொருந்தின. நடந்தனன், முடிந்தனன் போல்வன ஐந்தும் பொருந்தின. வேண்டுவ என்றதனால், நடந்து, போனான் என முறையின்றியும் பொருந்தும்.

கேடு, பாடு, வீடு போல்வன அவ்வைந்தனுளொன்றும் அணையாதே திரிந்து வினையாயின.

'திணையே பாலிடம் பொழுதிவை நீண்டித் தொழிற்பெயர் முற்றீரெச்சமாய்த் தோன்றிச் சிறப்புப் பொதுவெனச் சேறலுமன்றியும்' அவ்வளவும் வெளி.

பிரிவர், ஆடுவர்; பிரிப்பர், ஆட்டுவர் இவை தன்வினை பிறவினை. 'தேற்றாவொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்;' 'நட்பாடறேற்றாதவர்.' எ-ம். அவனைத் தேற்றிக்கெடுத்தான்; அவனைத் தேற்றிப்பிரிந்தான். எ-ம். இவை சொல்லொன்றே தன்வினையும் பிறவினையுமாயின. 'தொல்காப்

பியனெனத் தன்பெயர்தோற்றி;' 'பொருண்முத லாறினுந் தோற்றி;' 'தொடர்ந்து தொழிலல்லகாலந் தோற்று;' இவன் வெளுத்தான் இவைபோல்வனவு மது.

உண்பான், உண்ணுன் இவை விதிவினை மறைவினை. செய்பாய்; செய்யீர்; 'மகனெனல்;' 'மக்கட்பதடியெனல்;' 'அல்லும் பகலுமருச் சிக்கயா மந்தோறும் வல்லார்' வல்லார் மாட்டாதார்; 'வல்லார் திறைகொள்வர்;' 'வல்லார் திறை கொடுப்பர்;' 'அகல் விசும்பிலார்;' அருளான்; வெருளான் இவை சொல்லொன்றே விதிவினையும் மறைவினையுமாயின.

உண்டசாத்தன்; உண்டசோறு இவை செய்வினை செயப் பாட்டுவினை, புலிகொன்ற யானை; மீன் விழுங்கினவன்; ஒன்னார் வணங்கினுன்; அவள் விரும்பினவனிவன்; அறிந்து வந்தான் இவை சொல்லொன்றே செய்வினையும் செயப்பாட்டு வினையுமாயின.

சாத்தனடந்தான்; கானடந்தது இவை முதல்வினை சினை வினை. வனம்பொலிந்தது; படைபொருதிற்று; அவன்பருத் தான்; அருக்கனுருக்கினுன் இவைபோல்வனவெல்லாம் முதல்வினையுஞ் சினைவினையுமாயின.

தேடிய பொருள்; தேடிய வந்தான். எ-ம் ஓடிய புரவி; ஓடிய விழுந்தான். எ-ம். பாங்கனொடு கூடிய தலை வன்; தலைவியோடு கூடிய வந்தான். எ-ம். இவைசொல் லொன்றே ஈரெச்சமாயின.

தெரிநிலைவினை வெளி. வேறு, இல், இல்லை, இன்மை, உள், உண்மை, உண்டு, அல், அன்மை .இவைபோல்வன தெரியாநிலைவினை. குழையன், அன்று, இன்று; நல்ல சாத் தன், வல்ல வீரன்; அன்றி வாரான், இன்றிச் செய்யான்

இவை மூவகைவினைக்குறிப்பு. வடமொழி வழக்குப்பற்றியே சூத்திரஞ்செய்தனம். அது கருத்தன்றாயின், தமிழ்மொழி வழக்குப்பற்றித் தெரியா நிலைவினையாகிய வினைக்குறிப்பென்று கொண்டு, இருவகைக்குங் காட்டின உதாரணங்களை ஓரிலக்கணமாக்குக.

யார், எவன், என், என்னை இவை வினாவினைக்குறிப்பு. இனி யார், எவன் இவை வினாவினைக் குறிப்பாயிற்பொதுவாம். வினாப்பெயராற் சிறப்பாம். ஆகையால் ஒரு சொல்லே பொதுவிற்கும் சிறப்பிற்கும் பொதுவாய் நிற்றல் காண்க. இவை மேல்வரும் வினை பெயர்தமக்கு வேறின்றாகும் உதாரணங்களுடனுங் கூடும்

அந்தணனைக் கொன்றானை யரசன் கொன்றான். எ-ம். ஓதுவான் வந்தான், உண்பான் போனான். எ-ம். பிறந்த பிறந்தன, பிறந்த சாத்தன்; கண்டவறிந்தன, கண்டகண்; தின்றவற்றன, தின்றவாய்; வந்தபோயின, வந்தபொருள்; 'செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க — செய்யாமை யானுங் கெடும்.' 'இருவினைக்குத் தக்கவுடல்.' எ-ம். முறையே முற்றும் வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும் வினை பெயர்தமக்கு வேறின்றாய் ஒருசொல்லாயே நிற்றல் காண்க.

முற்றீரெச்சமுதல் ஒப்பாய் நிற்றல்வரை ஒருபொருள். அது செய்யாவென்னும் வாய்பாடு, 'ஒன்றனையுஞ் செய்யா வேறறிவு மற்றபொருள்கள்' இது முற்று. செய்யாது சாத்தன்; செய்யாதுவந்தான் இவை விகாரப்பட்டு, செய்யாச் சாத்தன்; செய்யாவந்தான் என வீரெச்சமாயின. 'மனனுங் காதலர் மலைமறந் தனரே — யேறா மென்றோன் [illegible] முடிமே — யாறுக் கட்டணி வரலா னவே.' 'தொடர்ந்து தொழிலை காலத் தோற்று — வேற்றுமைக் [illegible]'

என்பனவுமது. செய்யாவென்னும் வினையெச்சம் விதிவினை. 'நடத்தலைச் செய்யாவாகிய குதிரைகள் கெட்டன' இது அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர். செய்யும், யாவும், ஆவும் இவை பலமொழி. மறையும் வினையும் இயற்சொல்லுந் திரிசொல்லும் ஒருமொழியும் முற்காட்டினவற்றுளடங்கும்.

ஆதியென்றதனாற் செய்யுமென்னும் வாய்பாடு பொது முற்றாயும், எச்சமாயும், நிகழ்காலமாயும், எதிர்காலமாயும், முன்னிலையுயர்திணைப்பன்மைச் சிறப்புமுற்றாயும், உயிரும் உயிர்மெய்யுங் கெடுதலும், உந்தாகலும்போல்வன வெல்லாங் கொள்க. உண்டு முதலாயினவுமது.

இம்மூன்றும் பொது. மேல்வருவன சிறப்பு. (3)

68. பெயர்வினை யிடையுரி நான்கடி யானும்
பிறக்கும் வினையெனப் பேசுவர் புலவர்
பண்படி முதலாப் பலவும் பகர்வ
ரவையிவை யுள்ளே யடங்கு மென்க.

உ - ம். முதல், ஈறு, ஒற்று, அழுக்காறு இவைபோல்வனவெல்லாம் முதனிலை. முதலும், இறும், ஒற்றும், 'கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்' இவைபோல்வனவெல்லா முற்று.' முதலுதல், இறுதல், ஒற்றுதல், அழுக்கறுத்தல் இவைபோல்வனவெல்லாந் தொழிற்பெயர். 'நாவலொடு பெயரிய பொலம்;' 'ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;' அழகிய சொக்கர்; முதலிய வெழுத்து; இற்றபதம்; 'ஞகாரை யொற்றிய தொழிற்பெயர்;' அழுக்கற்றபாவி இவைபோல்வனவெல்லாம் பெயரெச்சம். அகரமுதலிநிற்கும்; னகர மிற்றுநிற்கும்; மெய்களெல்லா மொற்றிநடக்கும்; 'அழுக்கற் றகன்றாருமில்லை' இவைபோல்வனவெல்லாம் வினையெச்சம்.

இங்ஙனம் ஐந்துவகையாய் வந்த வினையெல்லாம் பெயரடியாகப் பிறந்தவினை.

நட, நடத்தல், நடந்தான், நடந்தசாத்தன், நடந்து வந்தான் இவையைந்தும் வினையடியாகப் பிறந்தவினை.

சாத்தா புலிபோல்; நெய்போலுதல், போன்றல், போறல், நீர்க்கில்லை; புலிபோன்றான்; புலி போன்ற சாத்தன்; புலிபோன்று பாய்ந்தான் இவையைந்தும் இடையடியாகப் பிறந்தவினை. உவம வுருபுகளெல்லாம் இம்முறையே வரும்.

கண்ணே சிவ; சிவத்தல், சிவப்பு; கண் சிவந்தது; சிவந்த கண்; சிவந்து வீங்கின கண் இவையைந்தும் உரியடியாகப் பிறந்த வினை. எல்லாப்பண்புகளும் இம்முறையே வரும். (4)

69. முதனிலை தொழிற்பெயர் முற்றீ ரெச்சமென்
றைவகை யுள்ளே யடங்கும் வினையே.

என்பது வெளி. (5)

70. முதனிலை யின்றியுந் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்.

உ - ம். பூசல், வேட்டை, சண்டை, கூத்து, தொழில், வினை, ஆசை, வேட்கை, அவா, சூது, வாது, தச்சு, கொல்லு, நெட்டி எனவரும். பட்டினியுமது. (6)

71. முதனிலை திரிந்துந் திரியா தாகியு
மிருவகை யாகிய விவ்வினை யீற்றின்
விப்பி யிணைந்தும் வெவ்வே றணைந்து
மியன்றெண் வகையாம் பிறவினை யென்ப.

இயன்றெண் வகையாஞ் செய்வியென் னேவல் எனப் பாடமோதுதலு மொன்று.

உ-ம். ஆட்டினான்; ஊட்டினான் இவைபோல்வன முதனிலைதிரிந்தன.

அரசன் கட்டின கோட்டை, வெட்டின குளம், செய்த தேர், வைத்தசோலை; கோழி கூவிப் பொழுது புலர்ந்தது—கூவுவித்து; 'உரற்கால் யானையொ டித்துண் டெஞ்சிய'—எஞ்சுவித்த; 'குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்'—பொன்றுவித்து; 'குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும்'—மடிவித்து இவை முதனிலை திரியாதன.

நடத்துவிப்பி, நடப்பிப்பி இருவகைவினையீற்றின் விப்பி யிணைந்தன. நடத்துவித்தான், விடுவித்தான் இருவகைவினையீற்றின் விவ்வேறு வந்தன. ஊட்டுப்பித்தான், உண்பித்தான் இருவகைவினையினும் பிவ்வேறு வந்தன. விப்பியிணை தற்குப் பொருள் வியாவது பியாவது கூடியாவது இணைந்து நிற்றலே கருத்தென்க. (7)

72. செய்வியென் வினையுட் செய்வினை சிலவே.

உ-ம். 'நிரையாமாச் சேர்க்கு நெடுங்குன்ற நாட;' 'நட்பாட றேற்றாதவர்;' 'தேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்' இவற்றுள், சேரு நெடுங்குன்றம், நட்பாட றேறாதவர், தேறா வொழுக்கம் என்றே பொருள்கொள்வர். 'போக்குவரவிலி;' 'போக்குவரவுபுரிய;' 'போக்குமதுவிளிந் தற்று;' கள்ளன்போக்குக்காட்டி மீண்டான் என்பதுமது. போக்குத் தன்வினையன்றோவெனின், 'கைவேல் களிற்றொடு போக்கி;' போக்குமவன் போகாப் புகல்;' 'போக்கும் பொரு

ளுண்டே லொன்ருகப் போம்;' மகட்போக்கியதாய் என் பதனுலறிக. (8)

73. சொல்லாற்றெரிவினைபொருளாற்றெரிவினை யென்றிரு திறனே தன்பிற பொதுவினை.

உ - ம். தீர்தல்; தீர்த்தல்; நடத்தல். எ - ம். ஆடின சாத்தன்; ஆட்டினசாத்தன்; பிரியமைச்சன், கெடுபுத்தி, தேய்கட்டை, மீள்சினம், உரைகல். எ - ம். இவைபோல்வன வெல்லாம் சொல்லாற்றெரிந்த தன்வினை பிறவினை பொது வினை.

விண்டதாமரை, விண்டபனை, விண்டநிலம், இவை போல்வனவெல்லாம் பொருளாற்றெரிந்த தன்வினை பிறவினை பொதுவினை. (9)

74. மறைமுூ வகையா வழங்குவர் புலவர்.

உ - ம். வாழ்வான் - வாழான், வாழ்வானல்லன், கெடு வான். எ - ம். கொடுப்பான் - கொடான், கொடுப்பானல்லன், வாங்குவான். எ - ம். புகழ்வான் - புகழான், புகழ்வானல்லன், இகழ்வான். எ - ம் இவை முற்று.

உண்ட சாத்தன் - உண்ணுத சாத்தன், உணலற்ற சாத்தன், பசித்த சாத்தன். இவை பெயரெச்சம்.

நடந்து வந்தான், நடவாது வந்தான், நடையின்றி வந்தான், வாகனமேறி வந்தான். இவை வினையெச்சம்.

உண்டல் - உண்ணுமை, உணலறல், பட்டினி இவை தொழிற்பெயர்.

முதனிலைகளெல்லாம் நடப்பான், நடவான்; உண்பான், உண்ணான் என விதிக்கும் மறைக்கும் பொதுவாகிய பெயராதலால், மறையின்றென்று முன்னர்க் காட்டினும். (10)

75. இதுவிதி யிதுமறை யென்னப் படாசில.

உ - ம். போ, வா; தொடு, விடு; வாழ், கெடு; உலாவு, நில்; உறங்கு, விழி; விரும்பு, வெறு; கொடு, வாங்கு; சா, பிழை; போனான், வந்தான்; நின்றான், இருந்தான்; செத்தான், பிழைத்தான்; விரும்பினான், வெறுத்தான்; உறங்கினான், விழித்தான். எ - ம். செல்வன், வறியன். எ - ம். வினையுங்குறிப்பும் வந்தன.

விதிவினை மறைவினையென்னுமையால், பெயர்க்குங் கொள்க. உ - ம். கிழக்கு, மேற்கு; தெற்கு, வடக்கு; உறவு, பகை; இன்பம், துன்பம்; ஆண், பெண்; பகல், இரவு; ஒளி, இருள்; மெய், பொய்; உண்மை, இன்மை எனவரும்.

இவைகளையிணைத்து ஒன்றற்கொன்று விதியாயும் மறையாயும் நிற்றல் காண்க. (11)

76. நிலைமொழி மறையே வருமொழி மறையே யிருமொழி மறையே யெனமூ வகைமறை.

உ - ம். உண்ணாது வந்தான்; உண்டு வாரான்; உண்ணாது வாரான்; 'பள்ளியுமீரம்புலராமையேறற்க' எனவரும்.

77. விதிச்சொன் மறைப்பொரு ளாகி வருநவு மறைச்சொல் விதிப்பொரு ளாகி வருநவும் [வு விதிச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெறுந மறைச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள்பெறுந முளவென மொழிகுவ ரொருபுடை யோரே. [வு

உ - ம். அழுக்காறு - பொறாமை; அழுக்காறாமை - பொறுத்தல்; உடன்படல் - மறாமை; மறுத்தல் - உடன்படாமை; 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை.' 'கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான்' இவைபோல்வனவெல்லாம் விதிச்சொல் மறைப்பொருளும் மறைச்சொல் விதிப்பொருளு மென்க.

'உள்ளங்கையினுரோமமுளைத்ததாயின் அறிவிலானடங்குவன்' இவற்றுள் முளைத்தது, அடங்குவன் என்னும் விதி வினையினுள் முதனிலை பிரிந்து முளையாமையே துணிவு, அடங்காமையே துணிவு என்றே பொருள் படுதல் காண்க. இது விதிச்சொல்லின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெற்றது.

இனி ஒரு பொருளின்புடை பெயர்ச்சியே வினையென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது; அவ்வினையைக் கொள்ளுதலால் வினையெச்சமென்பதும் அங்ஙனமுடிந்தது; அவ்வினையெச்சம் வினையைக் கொள்ளுதலன்றி வினையின்மையைக் கொள்ளாது என்பதும் அங்ஙனமுடிந்தது. ஆகவே, உண்டு நடந்தான் என்பது பொருந்தும்; உண்டு நடவான் என்பது பொருந்தாது, இலக்கண வழுவேயாம். ஆகையால், அம் மறைச்சொல்லினுள் முதனிலையைப் பிரித்து, ஒருபொருளின் புடைபெயர்ச்சியாகிய புடை பெயர்ந்த நடத்தலென்னுந் தொழிற்பெயராக்கி, வினையெச்சத்தை வினைகொண்டு முடித்து, பின்பு செய்யானென்னு மறையை வருவித்து, உண்டு நடத்தலைச் செய்யானென்று முடிப்பர். இக்கருத்துப் பரிமேலழகர்க்கும் உரையாசிரியர்க்கும் நியமம் இது மறைச்சொல்லின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெற்றது (13)

78. செயப்பாட்டு வினையினைச் செப்புங் காலை
வினைமுதல் செயப்படு பொருளே தொழிற்பெயர்

மூன்றின் பயனிலை யாயுமவை யாயு
முதனிலை தொழிற்பெயர் முற்றீரெச்சம்
வினைமுதல் செயப்படு பொருளே ழாதியுட்
படுசொல் லற்றே படுபொரு ளாயு
மவைகட் படுசொல் லணைந்து வந்து
முற்றுத் தொழிற்பெயர் முதலினுட் படுசொல்
வரினும் படுபொருள் வருதலின் றாயும்
பெயர்ப்பின் வினையெச் சத்தின் பின்னர்ப்
படுசொல் வந்தே வேறுபொருள் பட்டுந்
தன்பொருள் பிறபொரு ளிவ்விரண் டற்கும்
பொதுவாய்ப் படுசொற் பொருந்தி நின்றும்
படுசொல் வரப்படாப் படுபொரு ளாயும்
படுசொல் வந்தே படுபொரு ளாயு
மின்னும் பலவா யியலு மென்ப.

உ-ம். அரனருச்சிக்கப்பட்டான்; ஆடை தரப்பட்டது; ஒழுக்கஞ்செய்யப்படும். மூன்றின் பயனிலை வந்தது காண்க.

‘அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு—முகடியான் மூடப்பட் டார்.’ ‘இகழப் படுவாரைக் காணினு மிழுக்கே;’ ‘இன்னாதிரக்கப்படுதல்’ அம்மூன்றாய் வந்தது காண்க.

செய்குன்று; ஆண்டவ னென்ற லரற்கே தகுமே. மரம் வெட்டிற்று; அரம்பொருத பொன்; எழுதிவந்தவோலை; ‘யாழு மெழுதி யெழின்முத் தெழுதி;’ ‘இல்வாழ்வானென் பான்’ ‘ஊருணிநீர்’ ஏழும் படுசொல்லற்றுப் படுபொரு ளானது காண்க. ஆதியென்றதனால், எழுத்தாணியெழுதிற்று இது கருவி.

செயப்பட்டகுன்று; ஆண்டவனென்று சொல்லப்படுதலரற்கே தகுமே; மரம் வெட்டப்பட்டது; அரம் பொரப் பட்ட பொன்; எழுதப்பட்டு வந்தவோலை; யாழுமெழுதப் பட்டு முத்து மெழுதப்பட்டு; இல்வாழ்வானென்று சொல்லப் படுவான்; ஊரரால் உண்ணப்பட்டதாகிய நீர்; எழுத்தாணி யெழுதப்பட்டது அவ்வெட்டனுட்படுசொல்லணைந்து வந்தது காண்க.

‘உட்கப் படாஅ தொளியிழப்ப ரஞ்ஞான்றுங்—கட் காதல் கொண்டொழுகு வார்’ என்புழி உட்காரெனவே பொருள்படுதலிற் படுசொற்குப் படுபொருள் வாராமை காண்க. ‘பெயரொழுவாய் வேற்றுமையாம் பின்பதுகா ணுறு—பயனிலையு மேற்கப் படுதல்’ என்புழி ஏற்றலென்றே பொருள்படுதலிற் படுசொற்குப் படுபொருள் வாராமை காண். முதலென்றதனால், உண்ணப்பட்ட சாத்தன்; உண் ணப்பட்டு வந்த சாத்தன் என்பன ஒரோவழி உண்ட சாத்தன்; உண்டு வந்த சாத்தன் எனவே பொருள்படுதலின், எச்சத்தினுள்ளுங் கொள்க. கற்பிக்கப்படுமாசான்; கற்பிக் கப்படாவாசான்; கற்கப்படுமாணாக்கன்; கற்கப்படாமாணாக் கன் என்பனவுமது.

மறையிறந்து மன்று படும்;’ ‘போற்றினும் பொத்துப் படும்;’ சொற்பொருள் சோர்வுபடும்;’ ‘துன்பங்கள் சென்று படும்’ இவற்றுள் இரண்டன்பின்னரும் உண்டாமென்றே வேறுபொருளபட்டது காண்க. ‘இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறைய’ என்பதுமது. ‘இனைத்தெனவறிந்த பொருட் கும்மைபடும்;’ ‘இன்னெ னுருபிற் கின்னென் சாரியை இன்மை படும்;’ ‘ஒளியோ டொழுகப்படும்;’ ‘வஞ்சரை யஞ்சப்படும்;’ மெய்சொல்லப்படும்; ஆசை நீக்கப்படும் இவற்றுள் இரண்ட

பின்னரும் வேண்டுவது தக்கதென்றே வேறு பொருள் பட்டது காண்க. இதனை "வேறில்லை யுண்டியார் வேண்டுந் தகும்படும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினும் விளக்குதும்.

உதவிசெயப்பட்டார்;' 'இன்மை தழுவப்பட்டார்;' 'அல்லலடையப்பட்டார்' இவை ஒரு காற்றன்பொருட்கும், ஒருகால் உதவியை யேற்றுக்கொண்டார்; இன்மையைத் தழுவினர்; அல்லலையடைந்தார் எனப்பொருள்பட்டுப் பிற பொருட்கும் பொதுவாய்ப் படுசொற் பொருந்தல் காண்க.

மரம் வெட்டினன்; சோற்றையுண்டான் இவற்றுட் படுசொல்லைவருத்தினும் வரப்படாமற் றடைபட்டுக் கிடப்பினும் படுபொருள் வந்தது காண்க.

நாய்கோட்பட்டான்; புலிகவ்வப்பட்டான் இவற்றுட் படுசொல்லைத் தடுப்பினுந் தடைபடாதே வந்து பொருந்திப் படுபொருள் வந்தது காண்க.

இன்னும் பலவென்றதனால், எம்மால் வீழப்பட்ட திரு நுதற்கில்லையிடம்; தம்மால் வீழப்பட்ட தலைவியுடைய மென்றோள் இவற்றை 'யாம்வீழுந்திருநுதல்;' 'தாம்வீழ்வார் மென்றோள்" எனத் தொகுக்கவேண்டிற் றொகுக்கலாம், வேறுபொருள்படாதாதலான். 'கேள்வியாற் றோட்கப் படாத செவி;' 'முகடியான் மூடப்பட்டார்' இவற்றைக் கேள்வி தோளாத செவி, முகடிமூடினார் எனத்தொகுக்க வேண்டிற் றொகுக்கப்படாது, வேறு பொருள்படுதலின்.(14)

79. அறுதொகை யறைகுவ ரறிவுடை யார்பலர் படுதொகை யொடுதொகை யேழென் பார்சிலர்.

உ - ம். போசாத்தா; செய்குன்று. எ - ம். சொல்லுத லாற் சொல். எ - ம். பால்கறந்தது. எ - ம். உண்டசோறு.

எ-ம். வணிகனறிந்துவந்த பொன். எ-ம். இவ்வைந்தும் வினையின்றொகை. போக்கப்படு சாத்தா; செய்யப்பட்டதாகிய குன்று. எ-ம். சொல்லப்படுதலாற்சொல். பால் கறக்கப்பட்டது. எ-ம். உண்ணப்பட்டசோறு. எ-ம். வணிகனாலறியப்பட்டுவந்த பொன். எ-ம். முறையே அவ்வைந்திற்கும் படுசொற்றொகாநிலை காண்க. அறுதொகைக்கிணையன்றென்பது கருதி, அறிவுடையார் சிலரொன்றும். ()

80. தனக்குப் பயனே பிறர்க்குப் பயனே
தனக்கும் பிறர்க்குஞ் சாரிரு பயனே
தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்சார் பிலவே
யெனநால் வகையா யியன்றே யிவைதாஞ்
சிற்றறி வோர்வினை பேரறி வோர்வினை
யெனவிரு கூரு யெட்டா மென்பர்.

உ-ம். உண்டான்; உடுத்தான்; உறங்கினான். எ-ம். பாங்கன்றூதுநடந்தான்; பாங்கியூடறீர்த்தாள். எ-ம். தலைவி தலைவனுக்குச் சோறிட்டாள்; தலைவன்றலைவியைப் புணர்ந்தான். எ-ம். பயனில்சொற் பாராட்டினான்; கையைவீசினான்; கண்ணையிமைத்தான். எ-ம். முறையே சிற்றறிவோர்வினை நான்குங் காண்க

யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுத்தான்; அவாவைவிட்டான்; பிறவியையொழித்தான்; வீட்டையடைந்தான். எ-ம். நூலைப்பாடினான்; உரையையெழுதினான்; மாணாக்கனையறிவித்தான். எ-ம். வேதாகமவழி விரும்பி யொழுகினான்; இரக்கத்தொடுபலியிரக்கத் தொடுத்தான்; அரனது விழாவை மிகவலங் கரித்தான்; சிவனது பூசையை மிகச்சிறப்பித்தான். எ-ம். அறம்பொருளின்ப மளவின்றித் தேடினான்;

அட்டமா சித்தியை யருமையாய்த் தேடினான். எ-ம். முறையே பேரறிவோர்வினை நான்குங் காண்க.

'உலகநூ லுணர்ந்தோர்க் குரைப்பினுந் தெரியா—பேரறிவோர்வினை யெனப்பே சுகவே—யறிவுநூ லுணர்ந்தோர்க் கறையினுந் தெரியா—சிற்றறி வோர்வினை யெனச்செப் புகவே—யவ்விருநூலை யறிந்தார் தமக்கே—யிவ்விரு கூற்றெண் வினையிலங்கிடுமே' அஃதென்னெனின்;—இழிபு வினைகளெல்லாவற்றினுள்ளும் மிகவுமிழிபுவினையாவது இரத்தலையென்னும் உலகநூல் உயர்ந்த வினைகளெல்லாவற்றினுள்ளும் மிகவுமுயர்ந்த வினையாவது இரத்தலையென்னும் அறிவுநூல், ['ஒன்றில்லாதான் செத்தபிணத்திற்கடை;' 'இயல்பாகு நோன்பிற்கொன்றின்மை' என்பனவுமது.] இங்ஙனம் எல்லாவினையையும் மாறுபடக் கூறுதலையன்றி ஓர் வினையையானாலும் உடன்பட்டுக் கூறாதாதலால், யாதானுமோர் வினைச்சொற்பிறந்துழி அவ்வெட்டனுள் இதுவென்று துணிந்தடக்குதல் அவர்க்கேயன்றி ஏனையிருவர்க்குங் கூடாதாதலாலென்க. (16)

81. அவைதா—

மனமொழி மெய்யறி வாகிய நான்க
ணசைவே யாகியு மவ்வசை வின்றியு
நல்வினை தீவினை வெறுவினை யெனநடந்
தறிந்து செய்வினை யறியாது செய்வினை
யசேதனஞ் செய்வினை யெனவே யமர்ந்து
தீவினை நல்வினை சிலமுறை திறம்பிச்
செய்யா விருவினை செய்வினை யாகிச்
செய்யிரு வினையே செய்யா வினையா
யின்னும் பலவா மிலக்கணம் பெறுமே.

உ-ம். நினைத்தான்; உரைத்தான்; நடந்தான்; அறிந்தான் இந்நான்கும் அசைந்தவினை இவற்றைத் தமிழ்நூலார் ஒருபொருளின் புடைபெயர்ச்சியென்று வழங்குவர். ‘அறிவிறந்தங் கறிந்திடீர் செறிந்ததுக ளகற்றிடீரே’ இதுபோல்வனவெல்லாம் அசைவற்றவினை. இதனை வடநூலார் பரவசமென்று வழங்குவர். இவ்வைந்தனுள் அசைவற்ற வினையென்பதொன்றில்லை எனைநான்கே வினையென்பாரும், அந்நான்கனுள்ளும் அறிவசைந்தவினையென்பதொன்றில்லை எனை மூன்றே வினையென்பாரும், மூன்றென்று வரையறையில்லை உலகத்துப் பலபொருள்களினுடைய அசைவொன்றுமே வினையாதலால் ஒன்றே வினையென்பாரும், தீக்குச்சுடுபோலப் பொருட்குணமேயன்றி வினையென்பதொன்றில்லை யென்பாரும், இன்னும் பலவாறுரைப்பாருமுளர். அவையெல்லாம் விரிக்கிற்பெருகும்.

நல்வினை தீவினை வெளி. வேறு வினையாவது இருவினையினுட்படாது வருவது: கையை நொடித்தான்; காலைநெட்டிவிட்டான்; மூச்சுவிட்டான்; உறுப்பாழங்கை புருட்டிப்புதிர்த்தான்; வேர்வையைத்துடைத்தான்; சோற்றைப் பிசைந்தான் எனவரும். மேல் அசேதனஞ் செய்வினைக்குக் காட்டிய உதாரணங்களுட் பொருந்துவனவெல்லாங் கொள்க. எல்லா வினையும் இருவினையுளடங்குமேயன்றி வேறு வினைகூட்டி மூவினையென்று நூல்வழக்கில்லையேயெனின், பட்டணத்துப் பிள்ளையார் வினைகளை வரம்புசெய்யுமிடத்து, “செய்தன சிலவே செய்வன சிலவே—செய்யாநிற்பன சிலவே யவற்றிடை—நன்றென்ப சிலவே தீதென்ப சிலவே—யொன்றினும் படாதன சிலவே” என மூவினைகொண்டார். அன்றியும் பரிமேலழகர் பயன்வினை வெறுவினையென இரண்டுகொண்டு, பயன்வினையைப் பலவிடத்திலும் பலவாக விரித்து, வெறு

வினையை "வகுத்தான் வகுத்தவகையல்லாற்கோடி" என்பதனுட்கொண்டார். அன்றியும் மூவினைகொள்ளாக்கால், யாங்காட்டிய உதாரணங்கட்கு வேறுவிதியில்லையென்க. அம்மூவினையுள்ளும் நல்வினையுந் தீவினையுஞ் சிலவே, வேறுவினை பலவேயெனக் கொள்க. இக்கருத்து நோக்கியே அவர் நன்று தீதென ஒருமைப் பாலாகவும், ஒன்றினும் படாதன எனப் பன்மைப்பாலாகவுங் கூறினரென்க.

அறிந்து செய்வினை, அறியாதுசெய்வினை வெளி. அசேதனஞ் செய்வினையாவது அறிவற்ற பொருளினது வினை. விளக்குக் காட்டிற்று; இருட்டு மறைந்தது; விடங்கொன்றது; கள்ளு மயக்கிற்று; மருந்து பிழைப்பித்தது; பூமி தாங்கிற்று; ஆற்றுநீர்த்தது; தீச்சுட்டது, காற்றலைத்தது, உதிர்த்தது, நிழலோடிற்று, திரும்பிற்று, நீண்டது, குறுகிற்று; கரும்பினித்தது; வேம்பு கசந்தது எனவரும்.

முறைதிறம்பலாவது மாறுபட்டுநிற்றல். எண்ணுயிரவரைக் கழுவிலேற்றினார்; ஆண்டவனைத் தூதாக வஞ்சாது நடத்தினார்; அப்பர் தாங்கொண்ட விரதமழித்தனர்; கடவுளை நாடொறுங் கல்லாலெறிந்தனர்; ஆண்டவன் றலையி லடியான் மிதித்தனர் இவை தீவினை நல்வினையாயின அநங்க னலரை யரனிடத்திட்டான்; வில்வலன் வாதாவி வந்த பெரியோர்க்கெலாம் வழிபடு முறையே வழிபட் டிருந்தார்; வேங்கை வரிப்புலிக்கு விடத்தைத் தீர்த்தான்; பாம்புக்குப் பால்வார்த்தான்; வலையனுக்குத் தூண்டில் வழங்கினன், கள்ளனுக்குச் சோறிட்டான் இவை நல்வினை தீவினையாயின. 'நெஞ்சிற்றுறவார்;' 'அடங்கலர்க்கீந்த தானப்பயன்;' கணவனிழந்தோர்கட்குங் கண்ணி குத்தித் திரியுமவர் துயரினுக்கும் இரங்கினன் இவைபோல்வனவுமது. இனி யிவ்விரண்

டனையுங்கூட்டி 'அரனடிக்கன்பர்செய்யும்.' 'வினையும் விபரீத மாம்' எனப் பலருங்கூறினர்.

செய்யாவிருவினை செய்வினையாகுமென்றதென்னெனின், 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை;' 'நோன்பென் பதுவே கொன்றுதின் னாமை;' அழுக்காறாமை, வெகுளாமை, பெரியாரைப்பிழையாமை முதலாக விலக்கினவற்றைச் செய்யாமையே நல்வினைசெய்தல்.' 'பெரியோரைக்காணில்இருக்கையெழாமை, எதிர்சொல்லாமை, ஒருவனையாறீர்த்தவழியும் விடந்தீண்டின வழியும் அவ்விடர்தீர்க்கும் வல்லன்றீராமை, தலைவியைப் புல்லுதற்கு விதித்த நாளிற் புல்லாமை முதலாக விதித்தன வற்றைச் செய்யாமையே தீவினைசெய்தல்.' எனவரும். 'துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு—நட்பினு ளாற்று பவர்' என்பதுமது.

செய்யிருவினையே செய்யாவினையா மென்றதென்னெனின், மெய்யுணர் வுடையொ ரெவ்வினை செயினும் அவ்விரு வினைசெய்யாமை யாகும் என்று ஆகமமறையெல்லா மியம்பும்.

இன்னும் பலவென்றதனால், 'நடக்கின்றான் படிக்கின்றான்' எனக்கலத்தலும், 'உண்கின்றான் உறங்குகின்றான்' எனக்கலவாமையும், 'விளக்குக்காட்டிற்றுக் கண்கண்டது' என ஒன் றனைவிட்டொன்று நில்லாமையும், 'சோற்றைமுக்காற் கூறுண்டு காற்கூறுண்டற்குமுன்னே ஓர் நிமித்தத்தால் உண வொழிந்தான்' என அம்முக்காற்கூற்றுவினை பயன்படுதலும், 'நெற்பயிர் முக்காற்கூறு முறையே வளர்ந்து காற்கூறு விளை தற்கு முன்பே மழையின்றி விளைவொழிந்தது' என அம் முக்காற் கூற்றிற் சிறிதாயினும் வினை பயன்படாமையும் முதலாயினவெல்லாங் கொள்க.

இவ்விருசூத்திரவிதியுந் தமிழ்வழக்கன்று, வடநூல் வழக்கென்க. (17)

82. தொழிற்பெயர் வினைமுதல் செயப்படுபொரு
கருவி யிடம்பெய ரெச்சமுற் றாகலு [ளே
மிருவகை முற்று மீரெச்ச மாகலு
மிருவகை யெச்சமு முற்றே யாகலு
முளவென மொழிப வொரோவழிப் புலவர்.

ஒரோவழியென்றதனால் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததன்று. இக்கருத்து "எழுத்துச் சொற்றிரி பிரண்டேயன்றி" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காட்டுதும்.

உ - ம். பறவை பறந்தது; அன்பரிடத்துக் கொடை தோன்றிற்று; 'தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்—தீரா விடும்பை தரும்' எ - ம். உடுக்கைகிழிந்தது; நடக்கைவந்தது; புகழ்க்கலுண்டான். எ - ம். விளக்குக் காட்டிற்று; நோன்பிற்குக் காப்புக்கட்டினான்; மகற்குப் பொற் காப்பணிந்தான்; எனக்கிவ்வேல் காப்பு; உனக்கிவ்வரண் காப்பு; அவற்கிவ்வாள் காப்பு. எ - ம். கிடக்கையுயர்ந்தது; படுக்கை தாழ்ந்தது. எ - ம். பொருள் செயல்வகை; வினை செயல்வகை; தோன்றலாறே; உயிர்த்தலாறே. எ - ம். 'ஆய்தங் கெடுத லாவயி னான;' 'மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்; 'வற்றாண்புள் ளூர்ந்தா னையிலெரித்தான் மார்பிடந்தா—னீற்றா னிழன்மணி வண்ணத்தான்-கூற்றொருபான்—மங்கையான் பூமகளான் வார்சடையா னீண்முடியான்—கங்கையா னீள்கழலான் காப்பு.' எ - ம். தொழிற் பெயரானது வினைமுதலாதி முற்றீறாக ஆறுபொருள்பட்டது காண்க.

உண்டான் சாத்தனூருக்குப்போனான் என்புழி, உண்ட சாத்தனூருக்குப் போனான் எனப்பொருள்படுதல் காண்க. இது வினைமுற்றுப் பெயரெச்சமானது. ஏனைமூன்றும் நன்னூலில் "வினைமுற்றே வினை யெச்ச மாகலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குக் காட்டிய உதாரணங்களா லறிக.

வெறுத்த ஞானி வீட்டையடைந்தான், சாத்தனுழுது வந்தான் என்புழி வெறுத்தான் ஞானி, சாத்தனுழுதான் எனப்பொருள்பட்டு ஈரெச்சமுமுற்றாதல் காண்க. (18)

83\. வினைமுற் றுப்பெயர் விரிக்குங் காலை
வினைமுதல் செயப்படு பொருளே கருவி
யிடமே தொழிற்பெய ரிவ்வைந் தன்றியு
மெட்டுரு பேற்றே யெண்பொரு ளாத
லீற்றய றிரித லீரெச்ச மாத
லீறிகர மாதலவ் வீறிகர மாயவை
வினைமுதல் செயப்படு பொருளொடு கருவி
யிடம்வினை யெச்சமா யியங்குத லன்றியு
மின்னும் பலவகை யெனவிளம் புவரே.

வினைமுதலாதியெடுத்துக் கூறிப் பின்னும் ஈரிடத்தெடுத்துக் கூறுதலென்னெனின், முன்னது உருபேலாமலே அப்பொருள்படும்; நடுவது உருபேற்றே அப்பொருள்படும்; பின்னது விகாரப்பட்டே அப்பொருள்படுமென்க.

உ - ம். *'தார்தாங்கிச் செல்வது தானை;'* *'வினையே செய்வது;'* *'உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்.'* எ - ம். *உடுப்பது, உண்பது; 'இல்வாழ்வா னென்பான்.'* எ - ம். *'வேலன்றி வென்றி தருவது;'* *'வெல்வதரண்.'* எ - ம். வினை

வது நாடு; யாமிருப்பது மதுரை. எ - ம். 'உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி—விழிப்பது போலும் பிறப்பு' 'பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை.' எ - ம். முறையே ஐந்தும் காண்க.

'மாணடிசேர்ந்தார் வாழ்வார்.' எ - ம். 'ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே.' எ - ம். கொண்டானால் வாழ்ந்தாள குலமகள். எ - ம். 'ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம்.' எ - ம் ஈன்றாளி னீங்கினா ளிவனிமித்தம். எ - ம். கொண்டானது மாடு. எ - ம். கொண்டான்கணிருந்தாள் குலமகள். எ - ம். இரப்பானிச் சோற்றையேல். எ - ம். முறையேயெட்டும் காண்க.

தின்பார்—'ஊன்றின்பவர்;' நயவாதான்—'பெண்ணை நயவாதவன்;' செய்வான்—'செய்பவன் கருவி;' செறப்பட்டார்—'வேந்து செறப்பட்டவர்' இவற்றுள் ஈற்றயற்றிரிதல் காண்க.

நடந்தகுதிரைகள்; பிறந்தபிள்ளைகள் இவை அன்பெறு அகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைவினைமுற்றுப்பெயரெச்சமானது.

உண்பான் வந்தான்; ஓதுவான் போயினான் இவை வினை முற்றுப்பெயர் வினையெச்சமானது

இவன் மானேந்தி, இவன் பிறைசூடி; இவன் கங்கை யாடி இவை ஏந்தினான், சூடினான், ஆடினான் என்னும் வினை முற்றுப் பெயர்கள் ஈறிகரமானது.

மண்ணுணி வெண்ணெயுண்டான்; புழுதியுணி கடித்தது; ஞாயிறுகாணி நன்றாயெரிந்தது. எ - ம். ஊருணி.

பேயாடி. எ - ம். இவ்விளக்குக்கண் காட்டி; இந்நாடு பேயோட்டி; இச்சகடு தேரோட்டி. எ - ம். இப்பானை நாழி பொங்கி; இம்மரக்கால் குறுணிகொள்ளி. எ - ம். அம்பலத் தாடி வந்தான்; மயிலேறி நீங்கினான்; வேலேந்தி வெகுண் டான்; நூலோதி நுவன்றான். எ - ம். இவை ஈறிகரமாயவை வினைமுதலாதியாக முறையே காண்க.

இன்னும் பலவென்றதனால், 'நாம்வீழ்வார்;' 'யாம்வீழ் வார்;' 'இல்வாழ்வானென்பான்.' எ - ம். 'உண்பது நாழி;' 'உடுப்பது நான்குமுழம்.' எ - ம். உருபும் படுசொல்லுந் தொக்கு வினைமுற்றுப்பெயராய் வினைமுதலாயுஞ் செயப்படு பொருளாயும் வருதன் முதலாயினவெல்லாங் கொள்க. (19)

84. எச்சமென்றொன்றில்லையிவையடையென்று
வேறெச்ச மென்றிலை விகாரமுற் றென்று [ம்
மெச்சமொன் றென்று மிரண்டே யென்றுந்
தன்வினை பிறவினை யிவ்விரண் டென்று
முப்பொழு தறிதலான் மூன்றே யென்றுந்
தலைமையிற் றலைமை யெனவிரண் டென்றுங்
காரணங் காரிய மெனவிரண் டென்று
முதல்வினை சினைவினை யெனவிரண் டென்று
மியல்பு திரிபென விரண்டே யென்றும்
விரியே தொகையே யெனவிரண் டென்றும்
வினையெச்ச மொன்றையே வெவ்வே றென்று
மீறுசொற் பற்றி யிரண்டே யென்று
மின்னும் பலபல விலக்கண மாகச்
சொன்னார் சிலரே துணியார் பலரே.

இது எச்சமென்பதொன்றனையே ஒரொருவர் ஒரோரிலக்கணமாகக் கொண்டது கூறுகின்றது.

உ - ம். அட்டசோறு; சொன்னமொழி; உண்டுபசிதீர்ந்தான்; உறங்கிவிழித்தான் - இவை அடையாய் நிற்றலேயன்றி வேறுபயன்படும் பொருளின்றாகலான், எச்சமென்றொன்றிலை அடைமொழியேயென்பர்

உண்டான்சாத்தன்; உழுதான்வந்தான் என்பன [illegible] பட்டு உண்டசாத்தன்; உழுதுவந்தான் என நிற்றலால், எச்சமென்று வேறில்லை விகாரமுற்றேயென்பர்.

உண்ட; உண்டு எனக் குறைவினையாதலால், எச்சமென்பதொன்றே யென்பர். அவை நிலைமொழிக்குறைவினையால் ஒன்றேயாயினும், வருமொழிநோக்கி இரண்டேயென்பர்.

தன்வினை, பிறவினை, முக்காலவினை வெளி.

தச்சன்செய்ததேர், அரசன்செய்ததேர்; உழுது பயன்கொண்டான் வறியான், உழுது பயன்கொண்டான் வேந்தன் என வருதல்பற்றித் தலைமை இற்றலைமையென இரண்டேயென்பர்.

மழைபெய்தநீர், புல்லினவின்பம்; சமைந்தவரிசி, உண்டசோறு, உழுதுவிளைந்தநெல், பிணிதீரக்குடித்தான் மருந்து இவை இங்ஙனம் வருதல்பற்றிக் காரணங்காரியமென இரண்டேயென்பர்.

முதல்வினை சினைவினை வெளி.

மருவினநாள், மரீஇயநாள்; தழுவிக்கொண்டான், தழீஇக்கொண்டான் எனவருதல்பற்றி இயல்பு திரிபென இரண்டேயென்பர்.

பொருந்தகர், பொருந்தகர்; வரிப்புனைபந்து, வரிந்துபுனை பந்து எனவருதல் பற்றித் தொகை விரியென இரண்டே யென்பர்.

செய்து, செய்பு முதலாயின வெவ்வேறுதலால், இவை யெல்லாவற்றையுங் கூட்டி வினையெச்சமென்று ஒருபெயரிடல் பொருந்தாது: அன்றியும் வினையைக்கொள்ளு மெட்டுருபு களையும், உவமவுருபுகளையும், பிறவற்றையும் வினையெச்ச மென்று பெயரிட்டு வழங்காமை காண்கவென்பர். பெயரெச் சத்திற்கும் இஃதொக்கும்

செய்து, செய்பு முதலாக ஈறுபற்றிவருவன எல்லா வற்றையும் ஒன்றாக்கி, வான், பான், பாக்கு, பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து முதலாகச் சொற்பற்றி வருவன வெல்லாவற்றையும் ஒன்றாக்கி, வினையெச்சமென்பது இரண்டேயென்பர்.

இன்னும் பலபலவென்றதனால், செயற்கென்பதனை வினை யெச்சமென்றும், உருபென்றும், நீர் பொய் கூறியபின் மெய் கூறுவார் யார் என்பதனைக் கூறினெலென்று ஒருசொல்லாக்கி வினையெச்சமென்றும், இருசொல்லாக்கிப் பெயர்கொண்ட பெயரெச்சமென்றுங் கூறுதன் முதலாகப் பலகூறுவரென்றுங் கொள்க.

இவற்றுள் ஒன்றனைத் தள்ளி ஒன்றனைக் கொள்ளற்க; இவையெல்லாவற்றையுங் கொள்கவென்னும் பொருள்படச் சிலர்பலரென்றும். (20)

95. வேறில்லை யுண்டியார் வேண்டுந் தகும்படும்
வினைபெய ரெச்சம் வியங்கோள் பத்துப்
திணைபா லிடமெலாஞ் செல்லு மென்ப.

யார் என்னும் வினாவினை உயர்திணைப் படர்க்கைக்கு மாத்திர முரித்தன்றோவெனின், "நானாரென் னுள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னை யாரறிவார்." எ - ம். "ஊனைக்கூட் டுண்ணு முருகுபனி யாமத்தெங் — கோதைகூட் டுண்ணிய தான்யார்மன் - போதெலாந் — தாதொடு தாழுந்தார்க் கச்சி வளநாடன் — றாதொடு வாராத வண்டு." எ - ம். இக்காரியஞ் செய்தற்கு நீ யார். எ - ம். அஃறிணையிருபாற்கண்ணும் ஏனையீரிடத்தினும் வருதலின், எல்லாவற்றிற்கும் உரித்தென்க.

வேண்டுமுதன்மூன்றும் முற்றிற்கும் எச்சத்திற்கும் பொதுவாய செய்யுமென்னும் வாய்பாடன்றோவெனின், "ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை — யாஅது மென்னு மவர்." யான்போகல்வேண்டும்; நீயுரைத்தல் வேண்டும் என உயர்திணைப் பல்லோர்படர்க்கை தன்மை முன்னிலைக்கண் வருதலின், அன்றென்க. இம்மூன்றும் ஒரு பொருள்கிளவியாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப்பொருள் பட்டே நிற்குமென்க. தேற்றப்பொருளாவது இக்காரியஞ் செய்தலே தக்கது, தகுதி, பொருத்தம், துணிவு, தெளிவு, நன்மை, அமைதி, முடிவு, வேண்டுவது; இக்காரியஞ் செய் யாமை வழுவே, இழிவே, தீமையே, சிறுமையே, குற்றமே எனப்பொருள்படுதல். 'இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு — வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்,' 'இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள் — வினைப் படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்,' 'இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை யுருபிற் — கின்னென் சாரியை யின்மை வேண்டும்,' 'நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டும்,' 'வேறு வினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும் — வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.' எ - ம். இவரா

விக்காரியஞ் செய்யத்தகும்: இவ்வூழுருந்தத்தகும்; இச்சோறுண்ணத்தகும்: இந்நீர்குடிக்கத்தகும் எ - ம் 'முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா — வஞ்சரை யஞ்சப் படும்,' 'இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழா நின்ற — வொளியோ டொழுகப் படும்,' 'கற்றறிந் தோரைத் — தலைநிலத்து வைக்கப் படும்,' 'கீழ்களைச் — செய்தொழிலாற் காணப் படும்.' எ - ம 'இருவினைக்குத் தக்கவுடல்,' 'உள்ளப்படுவன — கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே.' எ - ம். வரும். இங்ஙனம் வருஞ்செய்யுட்கட்கெல்லாம், நச்சினார்க் கினியார், சேனாவரையர், பரிமேலழகர், உரையாசிரியர் முதலாயினோர் முற்றும் எச்சமாயும் பொருளுரைக்கின் வழுவாமென்று கருதி, வியங்கோட்பொருட்டென்றும், விதிப்பொருட்டென்றும், தகுதிப்பொருட்டென்றும், வேண்டுவதென்றும், தமக்கு வேண்டியவாறே பொருளெழுதிச் சொற்குணம் வாளாபோயினர்.

உண்டென்பதனை நன்னூலார் விரித்தலின், விரித்திலமென்க. ஏனைய வெளி. உண்டென்பது முறையிறந்து தன்மைமுற்றும், எச்சமாயும், உள்ளென்னும் முதனிலையாயும், பகுபதமாயும், உண்மையென்னுந் தொழிற்பெயராயும், பகாப்பதமாயும், உண்ணென்னும் முதனிலையாயும் திரிதலானுக்கி, முதலினும் ஈற்றினுந் திரிபுபட்டுக் கிடக்கச் சூத்திரஞ் செய்தனம். (21)

26 வினைச்சொ லிலக்கணம் விளம்பிலள வில்லை
யாயினு மைந்தனு ளறிந்தடக் குகவே.

இது புறநடை. புறனடையென்பாருமுளர். ஐந்தும் மேற்கூறினும்.

'பேய்கண் டனையதொன் றுகிநின் றுனப் பெருந் தகையே;' 'தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று;' 'புறங் குன்றி கண்டனையரேனும்.' எ - ம். மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிர்;' 'சேய்கண் டனையன்.' எ - ம். 'பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு;' 'பொரு ளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு;' 'அறிந்தோ றறியாமை கண்டற்றால்.' எ-ம் இங்ஙனம் பெரும்பாலும் வரப்பட்ட மூவகை வினைக்குந் தமக்கேற்றபடி பொருள் விளங்குதற்கேற்ற சொல்லெல்லாம் விரித்தெழுதிச் சொற்குணம் வாளாபோயினர். 'வெருளி கணமேயுங் காத்த லரிது;' 'புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும்,' இவற்றிற்கு ஆனும் ஆயினுமெனப் பொருளெழுதி வாளாபோயினர்.

நச்சினார்க்கினியார் நன்னூலார் முதலாயினோர் இயற்கை முதனிலை ஆ போ என்றே இருக்குமென்றார். திருவள்ளுவர் பரிமேலழகர் முதலாயினோர் இயற்கை முதனிலை ஆகு போகு என்றேயிருக்கு மென்றார்.

கல், வில், நில். எ - ம். ஒல், கொல், செல், சொல், புல், வெல், எ - ம். குற்றொற்று முதனிலைத்தனிவினைகள் விகற்பமின்றியோர் படித்தாயிருக்கவே, இவற்றுள் வியங்கோள் விகுதி பொருந்தில், கற்க, விற்க, நிற்க எ - ம். ஒல்க, கொல்க, செல்க, சொல்க, புல்க, வெல்க. எ - ம். விகற்பித்துப் பலபடித்தாயின. இது மட்டோ, இம்முதனிலைகள் செயவெனெச்சமாயின், கற்கவென்னும் வியங்கோட்டானே எச்சமாகியும்; அவ்வாறன்றி வேறுபட்டு, ஒல்ல, கொல்ல, சொல்ல என எச்சமாகியும், வந்தன. இதுமட்டோ, இம் முதனிலைகள் வினையாகாது, கல்லையுருட்டினான்; வில்லை வளைத்தான்; கொற்செய்த கூர்வாள்; செல்லரித்த சேலை;

'சொல்லருஞ் சூற்பசும்பாம்பின்:' 'புற்றலைகாண்பரிது' எனப் பெயராயின. இதுமட்டோ, இவை தொழிற்பெயராங்கால், கற்றல், கற்குதல், கற்பு, கல்வி. எ-ம். கோறல், கொல்லுதல், கொல்லல், கொலை எ-ம். வேறுபட்டன இதுமட்டோ, இவை பிறவினை யாங்கால், கற்பி, நிற்பி, நிறுத்து, நிறுவு, நிறு, நிலைப்பி எ-ம். செல்வி, செலுத்து எ-ம். வேறுபட்டன. நிறுவென்பது உயிரீற்றுமுதனிலையன்றேவெனின், நீ நில்லென்னு முதனிலைதானே ஒன்றனை நிற்கச்செய்யென்னும் பொருள்படத் திரிந்ததென்க. இங்ஙனம் பலபல முதனிலைக்குணங்களை விரிக்கிற் பெருகும், அமைக.

எழுத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் அப்பொருளை விட்டுப் பால்பகாவஃறிணைப் பொருட்பொதுப்பெயராய், அப பொருளை விட்டு ஓவியமுதலியன போலன்றி அகரம னகர முதலியன வடிவையுணர்த்தும் சிறப்புப்பெயராய், அப் பொருளைவிட்டு ஒலியை யுணர்த்துமாகுபெயராய், அப் பொருளை விட்டு அவ்வொலியின இலக்கணத்தையுணர்த்தும் இருமடியாகுபெயராய், அப்பொருளைவிட்டு அவ்விலக்கணத்தையுணர்த்து நூலினையுணர்த்தும் மும்மடியாகு பெயராய், அப்பொருளை விட்டு இங்ஙனங் கூறிற்றெழுத்து இங்ஙனமறிவித்ததெழுத்து எனக் கருமகருத்தாவையும், கருவிக்கருத்தாவையும் உணர்த்தும் நான்மடியாகுபெயராய் நின்று, பலபொருள்பட்டது காண்க. இங்ஙனம் பலபல தொழிற்பெயர்க் குணங்களை விரிக்கிற் பெருகும், அமைக.

இனி முற்றெச்சங்களை விரிக்கிற் பெருகுதலானும், தொல்காப்பிய முதலிய விலக்கணங்களினும் திருவள்ளுவர் முதலிய விலக்கியங்களினும் சில சில விரித்தலானும் எழு

திலம். இங்ஙனமே வருதலுற்றி யுளவிலையென்றும். அறுபத்தைந்தேயோவென்பாரை நோக்கி ஐம்பதென்றும் ஐந்தன் மேல் ஆறேழ் முதலாகக்கொள்வாருஞ் சிலர், ஐந்தன்கீழ் நான்கு மூன்று முதலாகக்கொள்வார்கள் சிலர், அவர்களை நம்பற்கவென்பது தோன்ற அடக்குகவென்றது அறிந் தென்றும். அவர்கண்மதங் கூறி மறுக்கிற் பெருகும், அதனை லமைக. (22)

வினையியல் முடிந்தது.

---

3. ஒழிபியல்

87. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு மீரெழுத் தானு மியைந்துமொழி பெயர்ந்தும் பொதுவெழுத் துள்ளும் பொதுவாய்த் திரிந்துந் தமிழ்ச்சிறப் பெழுத்தைந் தானுந் திரிந்து மொழிமுத லிடைகடை யெனுமூன் றிடத்துந் தோன்றன் முதலா விகாரந் தோன்றியும் வருமே தமிழில் வடமொழி யென்க.

உ-ம். மணி. எ-ம். ததி. எ-ம். ஆதி எ-ம் பிறிதினியைபு நீக்கம்; பிறிதினியைபின்மை நீக்கம். எ-ம். மாலை; நாரி. எ-ம். அற்புதம்; விகற்பம். எ-ம். சிவன்; நாராயணன். எ-ம். தமிழ்; அமிழ்தம். எ-ம். தெய்வம்; எந்திரவூர்தி. எ-ம். கொங்கணம். எ-ம். உலகம்; தத்துவம்; வாக்கு. எ-ம். இடபம்; விடம்; இராமன். எ-ம். பரிசம்; முத்தி; தறு. எ-ம். முறையே காண்க.

ஆக்கினை ஆணை; விஞ்ஞானம் விண்ணணம், விருத்தம் வட்டம்; நிருத்தம் நட்டம்; திடம் திட்டம்; விபு விம்மு இங்ஙனம் இன்னும் பரந்துவருவனவெல்லாம் இச்சூத்திர விதியுள் அடக்கிக்கொள்க. (1)

88. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு
மீரெழுத் தானு மிலங்குந் தமிழ்மொழி.

உ - ம். நிலம்; நீர். எ - ம். ஒன்று; எழி. எ - ம். பழம்; வாழை. எ - ம். முறையே காண்க. (2)

89. அதிகா ரத்தா லவாய்நிலை தன்னு
லோர்சொற் பொருளை யுறுத்தற் பொருட்டாற்
செய்யுள் விகாரத் தாற்சிதைந் ததனு
லறுவகைப் பொருளி னத்தொகை தன்னு
லிடையி லுள்ளன வெல்லா மறைதலா
லின்னும் பலபல வேதுவி னுலு
மொழிவரு வித்து முடித்தனர் கொளலே.

அதிகாரத்தான் மொழிவருவித்தலாவது: "அவற்றுள் அ இ உ எ ஒக்குறிலைந்தே" என்புழி நின்ற அவற்றுளென்னுஞ் சொல்லைப் பத்துச்சூத்திரத்திற்குத் தனித்தனியே வருவித்தலும், "அன்னனிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை" என்புழி நில்லாத வினை வினைக்குறிப்பு உடம்பாடு எதிர்மறை முற்றுக்களாமென்னுஞ்சொற்கள் முதலாகப் பலசொற்களை "வேறில்லை யுண்டைம் பான்மே விடத்தன" என்னுஞ் சூத்திர வரை பொருத்தமறிந்து தனித்தனியே வருவித்தலும் போல்வன.

அவாய்நிலையான் மொழிவருவித்தலாவது: "இயம்புவ னெழுத்தே" — யான்; 'அறைகுவன்சொல்லே' — யான் என்றாற் போல்வன.

ஓர்சொற்பொருளை யுணர்த்தற்பொருட்டான் மொழிவருவித்தலாவது; ஊழென்னுஞ்சொற்கு விதி, பொறி, வினை முதலிய சொற்களுள் ஒன்றனைக் கூறவே பொருள்படுதலா யிருக்க, 'ஊழ் அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி' என்றாற்போல்வன.

செய்யுள்விகாரத்தாற் சிதைந்ததனான் மொழிவருவித்த லாவது: 'ஆகார விறுதி யகர வியற்றே;' 'செய்தசெய் கின்ற செய்யு மென் பாட்டில்;' 'கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு;' 'பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை;' 'வினை வலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்—துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.' என்பவற்றுள் அகரவிறுதியியற்றே, செய்யுமென் னும் வாய்பாட்டில், எடுத்துக்காட்டு, இல்வாழ்க்கை, சீர் தூக்கிச்செயல் என்றாற்போல்வன. செய்யுள் விகாரத்தி னாலும் சிதைந்ததனாலும் என இருபொருள்கொண்டு, இவ் வுதாரணங்களை முன்னதற்காக்கி, பின்னதற்குக் 'கழாஅக் கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால்' என்பதற்குப் பகரவிகார முதலிய குற்றங்களை மிதித்தென்னுஞ்சொற்களை வருவித்தல் போல்வனவெனக் கொள்ளலுமொன்று. சிதைந்தது-இழிவு பட்டது.

அறுவகைப் பொருளினத்தொகை தன்னான் மொழி வருவித்தலாவது: முறிமேனி என்புழி முறிபோலு மேனி யென்றமையாது மாவினது தளிரினது நிறத்தையும் அத்தளி ரினது தட்பத்தையும்போன்று கண்ணுக்கும் மெய்க்கும் இன்பத்தைக் கொடுக்கு மேனியென்றாற்போல்வன. அறு

வகைப்பொருளினாலும் அத்தொகை தன்னாலுமென இரு பொருள்கொண்டு, இவ்வுதாரணத்தைப் பின்னதற்காக்கி, முன்னதற்குதாரணம் அறுவகைப்பொருளும் விரிந்துநின்ற விடத்தும் இங்ஙனமொழிகளை வருவித்தல்போல்வனவெனக் கொள்ளலுமொன்று.

இடையிலுள்ளனவெல்லா மறைதலான் மொழி வருவித்தலாவது: 'அயனுமயர் சதாசிவ னதிகா ரத்தார் என்புழி அரி அரன் மகேசுர ரெனன வருவித்தல்போல்வன. 'பிருதிவி நாதம் பிறக்கு மாயையின்;' 'அ ஔ உயிரே;' 'கனவுடம் பாகும்' என்றாற் போல்வனவுமது.

இன்னும் பலபலவேதுவினான் மொழிவருவித்தல் தொல் காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையிற் பெரும்பாலும் வரும். இங்ஙனம் விரிக்கிற்பெருகும்.

'பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே;' 'நல்லார் புனைமரே' என்புழியானுமது செய்வேனெனப் பொருள்கொள்ளுதல் குறிப்பு.

'கருநாய் கவர்ந்த காலினர் சிதகிய பானையர்' என்புழி ஆயெனப் பொருள்கொள்ளுதல் வினையெச்சமானது வினைக் குறிப்புமுற்றாய்த் திரிந்தது. "குறிப்புமுற் றீரெச்சமாகலு முளவே" என்பதனால் முற்றெச்சமாய்த் திரிந்ததன்றோ வெனின், அவர் "அன்றியின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்— தொடர்பினு ளுகரமாய் வரும்" என்று கூறினார். அதனை மறந்து கூறுதலால் அன்றென்க. அவர் இதுவேயன்றிப் பலவிடத்தினு மறந்தார். அன்றியும் இறைவனீங்கலான வெல்லாவாசிரியர்க்கும் "மறவியினைய வுடல்கொ ளுயிர்க் குணம்" என்பதனாற் பொது. அவரவர் மறவிகளை விரிக்கிற் பெருகுதலானும், அறிதலருமையானும், பெரியோர்க்குக்

குற்றங்கூறினானென்னுங் குற்றம் வருதலானும், விரித்தில மென்க. இம்மறவி வருதற்குக்காரணந் தன்வசஞ் சிறிதாயினு மின்றி ஊழென்னும் பரவசமாயே நடத்தலென்க. இக்கருத்து நோக்கியே பாயிரத்துள் 'மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக் கொண்டனன்' என்றும். 'இரும்பார்க்குங் காலரா யேதி லார்க் காளாய்;' 'சேனைத்தலைவராய்' என்பனபோல நின்றன கெடுதல்விகாரப்பட்டு நின்றன வென்பாரும், ஆயென்னு மொழி வருவிக்கவேண்டு மென்பாருமுளர். இங்ஙனம் வரு வன வெல்லாம் மொழிவருவித்தலென்னு மிலக்கணமன்று. இவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடென்னெனின், முன்னது மொழி வருவித்தற்கு முன்பே சொல்லாவது பொருளாவது சொற் பொருள் கூடியாவது முடியாது கிடக்கும்; பின்னது மொழி வருவித்தற்கு முன்பே சொல்லும் பொருளும் முடிந்து கிடக்கும். (3)

90. **இயற்கை யளபெடை செயற்கை யளபெடை**
யெழுத்துப்பே றளபெடை யிசைநூ லளபெடை
யொற்றுப்பே றளபெடை யொரோவழிக் கூடி
லேந்தென மொழிப வளபெடை யவைதாங்
குற்றெழுத் தளபெடை நெட்டெழுத் தளபெடை
யொற்றெழுத் தளபெடை யெனவொரு மூன்றாய்
மொழிமுத லிடைகடை மூன்றினும் வருமே.

விளி; பண்டமாற்றூர்த்தல், புலம்புதல், முறையிடுதல் ஆதியிடத்துச் சொற்குப் பின்றோன்றாது கூடப்பிறத்தல் இயற்கை.

சீர் தளை வழுவினவிடத்துச் சொற்பிறந்தபின் புலவன் பெய்துகொள்ளுதல் செயற்கை.

எழுத்துப்பேறு உயிர்மயங்கியன் முதலானவிடங்களில் அராஅப்பாம்பு முதலிய சொற்களிற்காண்க.

இசையளபெடை வழக்கினுட் காமரத்தாரிடத்திற் காண்க.

"ஒற் - றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடி னொற்றை யுண் டாக்கு—குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்" என்பதனால் ஒற்றுப்பேறளபெடை காண்க. இவ்விதி சிறுபான்மையாத லிற் கூடிலென்றும். எனவே நான்கும் பெரும்பான்மை யென்க.

'பழூஉப்பல்லன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி;' 'நெய்போல்வ தூஉம்;' 'நீங்கிற்றெறூஉம்;' துப்பாயதூஉமழை;' 'கூட்டி யெழூஉத லென்மனார் புலவர்;' 'ஆவயின் வரூஉம் வல் லெழுத்து மிகுதி;' 'ஆவயின் வரூஉ மகர மூர்ந்தே;' 'இன் னென வரூஉம் வேற்றுமையுருபிற்கு;' 'அவலின் வரூஉ மெல்லா வீற்றவும்;' 'வடிவி னளவின் வண்ணத்தின் வரூஉம்.' எ - ம். 'விராஅய்ச்செய்யாமை;' 'கழாஅக்கால்;' 'குன்று முட்டிய குரீஇப போலவும்;' 'பரீஇயுயிர்செருக்கும்.' எ - ம். வருவனவெல்லாங் குற்றெழுத்து. இவ்விதி பெரும்பான்மை யும் விளிமரபுச் சூத்திரங்களாற் காண்க. ஏனையைந்தும் வெளிப்படை. (4)

91. போலி யெழுத்தைப் போற்றுதல் கடனே.

எ - து. ஈரெழுத்துக்கள் கூடி ஓரெழுத்துப்போல வருவனவற்றைத் தள்ளாது கொள்ளுகவென்றவாறு. தன் னில், 'ஐயெனெடுஞ்சினை மெய்பெறத்தோன்றும்;' 'ஐயந்திரப் பொருளை புணர்த்தலு—மெய்ந்நடுநிலையு மிகுநிறைகோற்கே;' 'கையினாற் சொலக் கண்ணினிற் கேட்டிடு—மொய்கொள்

சிந்தையின் மூங்கையு மாயினேனம்,' 'கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்—பொய்தீர்காட்சிப் புரையோய்போற்றி;' 'ஒளியிய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான்—கேடு நினைக்கப் படும்.' இவைபோல்வருஞ் செய்யுளெல்லாம் மோனைத்தொடையோடும் எதுகைத் தொடையோடும் மாறுபட்டு, இலக்கணவழு வாதல் காண்க

வட நூலார் இவ்விலக்கணத்தைத் தள்ளாது, சமானுக் கரமென்று பெயரிட்டு இவ்விரண்டனையுங் கூறினார். அது பற்றித் தமிழ்நூலார் இனையெழுத்தென்று மொழிபெயர்க்க மறந்து போலியெழுத்தென்று மொழிபெயர்த்ததனால், போலிச்சாக்கு, போலியிலக்கணம், போலியுரை என்னுஞ் சொற்களைப்போல இதனையுங்கருதி, முன்னும் பின்னும் பாராது தள்ளினார், அதுபற்றியே இச்சூத்திரஞ் செய்தன மென்க. (5)

92. அறுவகைத் தொகையு மப்பொருள் படுமே
யாதலி னுருபு முதலி ப வடைந்து
நின்றுபய னென்னெனி னிகழ்ந்தக் கேணீ
தொக்குழி யப்பொரு டோன்றியும் வேறோர்
பொருளே தோன்றியு ம் பலபொரு டோன்றியும்
வரும்பின் னிரண்டு மயக்கங் கொடுக்கு
மத்தொகை யிருவகை வழக்கினு மாகா
கருதின பொருளறி கருவி யாக
வருமே யுருபு முதலிய விஃறியே.

உ - ம். மரத்தைவெட்டினான் தொகின் அப்பொருள் பட்டது. சாத்தனைவெட்டினான்; சாத்தனொடுவந்தான்;

சாத்தற்குக்கொடுத்தான் தொகின் வேறுபொருள் பட்டன. கரும்பிற்கு வேலி; கருப்புவேலி எனத் தொகிற் பலபொருள் பட்டது. இம்மூன்றனுள் முன்னது இருவழக்கினும் பொருந்தும், பின்னிரண்டும் ஒரு வழக்கினும் பொருந்தாது. அஃதென்னெனின்; முறையே கூறுகின்றும். கருதின பொருளைவிட்டுக் கேட்கின்றான் வேறுபொருளைக் கருதலானும், அதுவோ இதுவோ எதுவோ எனமயங்குதலானு மென்க. ஆகையாற் கருதின பொருளறிகருவியாகிய உருபு முதலிய விரி வந்துநிற்றலாற் பயனுண்டென்க.

வினையைந்தொகையும் இவ்வாறு வரும்; விரிநிலம்; குளிர் நீர்; சுடுதீ, பெய்மழை பொருந்தும். பார்த்தநீர்; ஆகும் வாகனம்; காத்தமலர்; பூத்தவரசு இவைபார்நீர்; ஆகுவாகனம், ஆவாகனம்; காமலர்: பூவரசு எனத்தொகிற் பொருந்தாது.

ஆருயிர்; ஆரணங்கு; ஆரமிர்தம் பொருந்தும். ஆரிருள், ஆரடிசில், ஆர்நீர், ஆர்வயிறு, ஆர்வாய் பொருந்தாது.

மதிமுகம், பவளவாய் பொருந்தும். கடல்போல முழங் கிற்று; மழைபோலப் பொழிந்தது; புலிபோலப் பாய்ந்தது தொகிற்பொருந்தாது.

கபிலபரணர்; உவாப்பதினான்கு பொருந்தும். எட்டும் நூறும்; பொன்னுமணியும்; வருதற்குமுரியன்; சாத்தனும் வந்தான் தொகிற்பொருந்தாது.

பொற்குலி பொருந்தும். பொற்குடம் பொருந்தாது.

எழுத்துச்சொற்பொருளணிக் குற்றங்கள் வரினும் சந்தக் குற்றம் வரலாகாதென்னும் யாப்புவிதி நோக்கி, எவ்வழு வரினுமமைக. அடி தொடை ஓசை முதலிய செய்யுளுறுப் புக்கள் வழுவற்கவென்னுங் கருத்தாற் பொருந்தாதன

வற்றையுஞ் செய்யுளதிகாரமென்று பெயரிட்டு இடர்ப்பட்டு ஓரோவழித் தொகுப்பர் சான்றோர். அங்ஙனந் தொகுப்ப ராயினும், விரிந்துநின்று பொருள்பட்டாற்போல மயக்க மின்றிப் பொருள்படுங் கருவியாக அத்தொகைக்கு முன்னும் பின்னுந் தொடர்புசெய்வர். எனவே, தொகுத்த சான் றோர்க்கும் அத்தொகை ஆகாதென்பது கருத்தாயிற்று. ஆகவே, உருபு முதலிய விரியின்றாயின் வேறு பொருள் பட்டும், அதுவோ இதுவோ எதுவோ என்னும் ஐயந் தோன்றப் பலபொருள்பட்டும் வருதலின், பொருடுணிதற் கருவியாகிய உருபு முதலிய விரி வேண்டுமென்பது தெளிக. தொகுக்கினும், வல்லுனர் தொகுக்கிற்பொருந்தும், வல்லார் தொகுக்கிற் பொருந்தாது. எனவே, வழு, வழுவியமைந்தது, வழுவற்றது எனத் தொகைநிலை மூன்றென்று தெளிக. (6)

93. தொகிலொரு பொருண்முத லெழுபொருள் வரைதரும்.

என்பது வெளி. (7)

94. தடுமா றுந்தொழி றருந்தொகை சிலவே.

உ - ம். புலிகொல்வீரன்; பகைவர்தொழுமரசன். 'வாளை மீனுள்ளறலைப்படல்.' (8)

95. தொகைநிலைதொகாநிலை யெனுஞ்சொற்பொ மாறுபடு புலவர்கண் மூவர்க ளென்க. [ருளான்

நிலைமொழி வருமொழிக்கிடையே மறைந்து நிற்றல் வெளிப்படநிற்றலென்றும், நிலைமொழி வருமொழிகள் கூடி நிற்றல் பிரிந்து நிற்றலென்றும், நிலைமொழி வருமொழிகள்

ஒன்றாய் நிற்றல் பலவாய் நிற்றலென்றும், பொருள்கூறி, ஒருவரையொருவர் மறுப்பர். அவை விரிக்கிற்பெருகும்.

இது பொது, வருவது சிறப்பு. (9)

96. தொகைநிலைக் குணத்தைச் சொல்லுங் காலை
வேற்றுமை யுருபு முதலிய விடைநிலை
தொகுதலிற் றொகைநிலை யெனப்படு மென்று
நிலைமொழி வருமொழி நீக்க மின்றி
யீறு முதலு மியைந்து நின்று
விட்டிசைப் பின்றியோர் நிலைமொழி விதிபெறத்
தொகுதலிற் றொகைநிலை யெனப்படு மென்றும்
பலசொற் கூடியோர் சொல்லே யாகிப்
பிளவுபட் டிசைக்கவும் பிரிக்கவும் படாம
லீறு முதலு மிவையெனப் படாமற்
றொகுதலிற் றொகைநிலை யெனப்படு மென்றுங்
கூறுவர் தொகாநிலை கூறுங் காலை
யுருபு முதலிய விடையே யுரைத்தல்
விட்டிசைத் துரைத்தல் வெவ்வே றுரைத்த
லென்றே கூறுவ ரிவர்மத மறுபடா.

உ - ம். நூல்கற்றான் இது உருபு தொக்கு நின்றது. நூலைக் கற்றான் இது உருபு விரிந்து நின்றது.

சூரனைவென்றான் வந்தான் என்புழிச் சூரனைவென்றா னென்னும் பதம் நிலைமொழி வருமொழி நீக்கமின்மை முதலிய இலக்கணங்களைப் பெற்றுத் தொக்கு ஓர் நிலை மொழியாயே நின்றது. முருகன் சூரனைவென்றான் என்புழிச்

சூரனே வென்றானென்னும் பதங்கள் மூன்றாக விட்டிசைக்கப் பட்டு நின்றன.

'ஒருகோட் டிருசெவி முக்கணால் வாயன்;' 'உல்லாச நிராகுல யோக விதச்—சல்லாப விநோதன்;' 'துடியிடை நெடுங்கட் டுணைமுலைப் பொற்றொடி;' மன்னகுமாரன்; சங்க படகம்; வட்டவள்ளம்; பவளவாய்; கமலபாதம் இவை பல சொற்கூடி ஓர்சொல்லாதன் முதலிய இலக்கணங்களைப் பெற்றுத் தொக்கு ஓர்பெயராயே நின்றன. ஒருகோட்டன் இருசெவியன் முக்கண்ணன் நால்வாயன். எ - ம். உல்லாசன் நிராகுலன் யோகவிதன் சல்லாபன் விநோதன். எ - ம். துடியிடையாள் நெடுங்கண்ணாள் துணைமுலையாள் பொற்றொடியாள். எ - ம். மன்னன்குமாரன். எ - ம் சங்கம் படகம் எ - ம். வட்டம் வள்ளம் எ - ம் பவளம் வாய். எ - ம். கமலம் பாதம். எ - ம். வெவ்வேறாய்ப் பிரிக்கப்பட்டுப் பிளந்திசைக்கப்பட்டு ஈறு முதலும் இவையெனத் துணியப் பட்டுப் பலபெயராயே நின்றன

இம்மூவரும் ஒருவர்க்கொருவர் எளியரல்லர், அதனால் மதமாறுபடாவென்றும். (10).

97. அறுவகைத் தொகையு மறையுங் காலை
யொன்றே தொகுதலும் பலவே தொகுதலு
மாறு வகையு மடங்கத் தொகுதலு
முருபே தொகுதலும் பொருளே தொகுதலு
முருபும் பொருளு மொருங்கே தொகுதலு
முருபும் பொருளு மொருங்குபல தொகுதலும்
பொருளு முருபும் பொருளுந் தொகுதலு
முதலிடை கடையென மூன்றினுந் தொகுதலுங்

கடையிடை யிரண்டினுங் காணத் தொகுதலு
மாதியாம் பலவு மறைந்தனர் புலவர்.

உ - ம். மரம்வெட்டினுன் என்புழி ஒன்றே தொக்கது.

'குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள - மொண்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்' என்புழி உருபும் உம்மையுந்தொக்கன.

துடியிடை நெடுங்கட் டுணைமுலைப் பொற்றொடி என்புழி ஆறுந்தொக்கன.

மதிமுகம் என்புழி உருபே தொக்கது.

பொருபடை என்புழிக் காலமென்னும் பொருளே தொக்கது.

படைக்கை என்புழி உருபும்பொருளும் ஒருங்கே தொக்கன.

பாண்டிக்கரை என்புழிப் பாண்டியது நாட்டுக் கடலினது கரைக்கணிருக்குமூர். பொன்னரசன் என்புழிப் பொன்னின் கண்ணே விருப்பத்தையுடையவரசன், குழல்வாய் என்புழிக் குழலினதிசைபோல இனிமையைக் கொடுக்குஞ்சொல்லினை யுடையவாய். இவை உருபும் பொருளு மொருங்குபல தொகுதல்.

வடுகக்கண்ணன் என்புழி வடுகநாட்டின்கட் பிறந்த கண்ணன். செந்தாமரை என்புழிச் சிவந்த பூவையுடைய தாமரை. இவை பொருளும் உருபும் பொருளுந்தொக்கன.

மலர்முகம் முதற்றொக்கது. தாமரைமுகம் இடைத் தொக்கது. பொற்றொலி கடைத்தொக்கது. செய்தாண்மாடம்; இருந்தான் குன்றம்; அஞ்சருளிருக்கு மறிவோரிடத்தே கடை இடைத்தொக்கன.

ஆதியென்றதனால், வடுகங்கண்ணன் — வடுகனுக்கு மகனாகிய கண்ணன்; கவிழ்தும்பை—கவிழ்ந்த பூவையுடைய தும்பை; ஆந்தை — ஆதனுக்குத் தந்தை; பூந்தையுமஃது. இவை முதலிய பெரும்பாலும் விரியும்.

தனித்தனி சிறப்பித்தால் விரிதலானோக்கி, அறுவகைத் தொகையுமெனப் பொதுப்படக் கூறிச் சுருக்கினமென்க. ()

98. பண்புத் தொகைவிதி பகரிற் பெருகு
மாயினுஞ் சிலவிதி யறைகுவன் கேணீ
பண்புமுன் வருதலு மிருபண் படுத்தலு
மிருபண் பொடுபொரு ளியைதலு மவ்விரு
பண்புக டாமே பொருளை விளத்தலு
மியற்பெயர் சிறப்புப் பெயர்மா றுதலுஞ்
சிறப்புப் பொதுப்பெயர் முறையே சிறத்தலும்
பொதுச்சிறப் புப்பெயர் முறையே பொருந்தலும்
பின்மொழி யாகு பெயராய்ப் பிறத்தலு
முன்மொழி யாகு பெயராய் முடிதலு
மிருமொழி யாகு பெயரா யிருத்தலு
மொருபொருட் கிருபெய ராகி யொட்டலு
முற்பதந் தமிழ்மொழி முற்பதம் வடமொழி
யிருபதந் தமிழ்மொழி யிருபதம் வடமொழி
யாகி வருதலு மாதியாப் பலவே.

வெண்கரும்பென இனம்பற்றியும், வெண்டிங்களென இனம்பற்றாமலும், வெண்டாமரையெனத் தனக்குரிய சினையைவிட்டு உரிமையில்லாத முதலைப்பற்றியும், வெள்ளாடனவெதிர்வுபற்றியும், 'விலங்கன்னர்வெள்ளறிவினர்' என

இழிவுபற்றியும், வெண்களமர், வெள்ளாளர் எனச் சாதி பற்றியும், வெள்ளோட்டமெனப் புதுமைபற்றியும், வெண் டேரெனப் பொய்பற்றியும், வெள்ளறுமாமென உள்ளீ டின்மைபற்றியும், வெளியார் முன்னென இயல்புபற்றியும், இச்சோறு வெண்படியெனக் கலப்பின்மைபற்றியும், இவ்வுரு வெண்கலமென ஒரு பெயரேபற்றியும், வெள்ளிடையெனத் தனிமைபற்றியும், இவ்வணி வெள்ளைப்பொன்னென நிற மின்மைபற்றியும், இவனுக்கு வெள்ளைப்புத்தியென மந்தம் பற்றியும், இவ்வூரில் வெள்ளைப்பிள்ளையாரெனப் பண்புப் போலிபற்றியும், இன்னும் பலவாறொருபண்பே விரிதலிற் பெருகுமென்றும். இக்கருத்து "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள" என்னுஞ்சூத்திர முதலியவற்றாலறிக.

உ - ம். கருங்குதிரை. எ - ம். வெண்ணிறம். எ - ம். சிறுபைந்தூவி. எ - ம். பெருவெள்ளை சிறுவெள்ளை [இவை பாகுபெயருமன்றி அன்மொழியுமன்றி நெல்லென்னும் பொருடந்தன.] எ - ம். திருவள்ளுவன் றெய்வப்புலவன்; அகத்தியன் முனிவன்; தண்டியாசிரியன் [இவற்றை மாறியு மறிக.] எ - ம். பலாமரம்; பரணிமீன்; மேடராசி. எ - ம். அரசன்சோழன், பார்ப்பானிராமன். எ - ம். மக்கட்சுட்டு; பழங்கறி; பழம்புளி. எ - ம். குழற்பண்; யாழ்ப்பண்; 'குழலினிதியாழினிது.' எ - ம். புளிச்சுவை; கறிச்சுவை. எ - ம். அராஅப்பாம்பு; கன்னியாகுமரி. எ - ம். மன்னன் குமாரன். எ - ம். நுட்பம். எ - ம். அழகப்பிரான். எ - ம். ஆதிபகவன். எ - ம். முறையே காண்க

ஆதியென்றதனால், வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலாகப் பலருமெடுத்தோதினவும் அணியினுளுருவக முதலியனவுங்கொள்க. (12)

99. சிலபெய ரெச்சமுஞ் சிலவினைத் தொகையு
மிருவகை யுவமையும் வண்ணச் சினைச்சொலும்
பண்புத் தொகையெனப் பகரும் வடநூல்.

உ - ம். எண்ணும்பொருள் — எண்ணப்படுவதாகிய பொருள் என்பர். துணியும்பொருளுமது. இவ்விரண்டனையும் வேறிலக்கணமென்பர். உரைகல் - உரைக்கப்படுவதாகிய கல் என்பர். செய்குன்றுமது. மதிமுகம், முகமதி என்புழி உருபு இடையினுமீற்றினுந் தொக்கது என்பர். செங்காலனை, வெண்பூத்தாமரை முறையே காண்க.

பகரும் வடநூலெனவே தமிழ்க்கடாதென்க. ஆயின் ஈரிலக்கணமும் ஒன்றென்று பாயிரத்திற் கூறியதென்னெனிற் பெரும்பான்மை நோக்கியென்க. (13)

100. அஅந் நநிகுவி வருமொழிப் பொருளை
யின்மை பிறிதுமறை யினுளொன் றுக்கும்.

எ - து. இவ்வகையாறும் வருமொழிப்பொருளை மூன்றனுளொன்றுக்கு மென்றவாறு.

உ - ம். அரூபம், அப்பிராமணன், அதன்மம் எ - ம். 'அடைந்தாலு மொன்றாகா தநங்கியமா யிருக்கும்:' 'அநங்கியமாய் நிறைந்த; அநங்கன். ந - ம். 'அந்நியநாத்திகை யுணர்த்தும்.' எ - ம். நிமலனுமிறையவன். எ - ம். 'குதர்க்கவுரை கூறேல்.' எ - ம். திக்கினொடு விதிக்கு நீர் செலுத்தி எ - ம் முறையே ஆறும் மூன்றும் வந்தனகாண்க. (14)

101. அவற்று ளின்மை யையவகை யாகும்.

அவை சிவஞானசித்தியாரில் அபாவவளவையுள்ளுந் தண்டி-
யலங்காரத்துள் அபாவவிரிச் சூத்திரத்துள்ளுங் காண்க.
ஆயின், வடமொழி யிலக்கணத்தை இங்ஙனம் விரிக்கிற்பய
னென்னெனின், "இல்லென் கிளவி யின்மை செப்பின்;"
"இல்லெ னின்மைச் சொற்கையடைய;" "இல்பொரு
ளுவமை." எ-ம். அல்வழி; அஃறிணை, அவனல்லன்; குற்றி
யல்லன்மகன்; மகனன்றுகுற்றி; 'இருதிறனறிவுள திரண்
டலா வான்மா;' 'இருதிற னல்லது சிவசத்தாமென,' எ-ம்.
'கோளில்பொறி;' 'பயனில்சொல்.' எ-ம். முறையே அம்
மூன்றனையும் முற்காலத்தார் மொழிபெயர்த்துத் தமிழிற்
குரிய இலக்கணவிலக்கிய மாக்கினர். அன்றியும் பிற்காலத்
தார் 'நேர்ந்த மொழிப்பொருளை நீக்க வருநகரம்;' என்று
மபாவமு மில்லதனபாவமும்;' 'அபாவம் பொருளொப்
பாறென்பர்.' எ-ம். 'அத்துவித மொன்றையு மாங்கு;'
'அநாதிமுத்தசித்துரு;' 'அபேதப்பிறப்பிலதாய்.' எ-ம்.
மொழிபெயராமலேதமிழ்க்குரியஇலக்கணவிலக்கியமாக்கினர்.
ஆகையால், அம்மூன்றனையும் அவற்றுளொன்றாகிய ஐந்தனை
யும் விரித்தறியாக்கால், தமிழிலக்கண விலக்கியங்கட்குப்
பொருள்கொள்ளக் கூடாது. பொருள்கொள்ளுங் கருவியாய்
விரித்ததனான், மிகவும் பயனுண்டேயென்க.

இனி இவ்வாறுவகையுமன்றி, அபகீர்த்தி, அதிக்கிரமம்,
அபவாதம், துன்னிமித்த முதலிய பலவுள. அவையெல்
லாம் விரிக்கிற் பெருகுதலானும், தமிழிற்குப் பயன்படுதல்
சிறுபான்மையாதலானும், உரைத்திலமென்க (15)

102. எழுத்துச் சொற்பொரு ளாற்றன் மொழிப்
காரண மிவற்றுட் கருதுவ கருதுக. [பொருட்

எ - து எழுத்தாற்றல், சொல்லாற்றல், பொருளாற்றல், மொழிப்பொருட்காரணமென்னு நான்கனுட் கருதுதற்கு அகப்பட்டனவற்றை மாத்திரங் கருதுகவென்றவாறு. ஆற்றல் - வலி.

அயன், அரி, அரன் என்புழி அகரவுயிரானது ஒற்று உயிர் மெய் முதலியனவற்றையுணர்த்தாது தானுயிரே தனக்கொரு மாத்திரையே யென்றுணர்த்தலே எழுத்தாற்றல். இக்குளத்தைப் பெருக்கு; இவ்வாற்றுப்பெருக்கு நேற்று வந்தது; இவ்வாற்றுப் பெருக்குக் கடல்போன்றது என முறையே குகரவுயிர்மெய்யானது ஒன்று, அரை, கான்மாத்திரையாகியும், முற்றுகரம், குற்றுகரம், ஒற்றாகியும், அலகு பெற்றே நின்றும், பெறுதற்கும் பெறாமைக்கும் பொதுவாயே நின்றும் பெறாதே நின்றும், ஆற்றல் கெட்டது.

விரலென்னுஞ்சொற் றனக்கு முதலாகிய கையையுஞ் சினையாகிய நகத்தையும் உணர்த்தாது, தானங்குலமேயென்று பொருளுணர்த்தலே சொல்லாற்றல். நகமென்னுஞ்சொல் ஒருகாலுகிரையும் ஒருகான்மலையையும் உணர்த்தலே ஆற்றல் கெட்டது.

சிலைவளைத்து வென்றான்; சிலையா லாலயஞ்செய்தான் என்னுந் தொடரினுள் முறையே கல் வில் என்றுணர்த்தாது, வில் கல் என்றுணர்த்தலே பொருளாற்றல். இப்பணமுழுதுங் கொடாதே என்னுந் தொடரினுள் ஒருகாற் சிறிதாயினுங் கொடாதேயென்றும், ஒருகாற் சிறிதுவைத்துப் பெரிது கொடுவென்றும், ஒருகாற் பெரிதுவைத்துச் சிறிது கொடுவென்றும் உணர்த்தலே ஆற்றல் கெட்டது.

மொழிப்பொருட்காரணம் “மொழிப்பொருட்காரணம்” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துட்காண்க.

இந்நான்கிலக்கணமும் அறிதலருமைநோக்கிக் கருதுவ கருதுகவென்றும் (16)

103 முப்ப தெழுத்து முறையே யொற்றுமை
யன்றியுங் கசவுஞ் சயவும் வயவு
மனவும் லளவும் வலவு மன்றியு
மின்னும் பலவா மொற்றுமை யென்ப.

அன்றி ஈரிடத்திற்கூறியது முன்புள்ளது, இன்றுள்ளது, சொல்லொற்றுமையென்னும் மூவிதியும் பகுத்தறிதற்கென்க.

உ - ம். அறுமுகம்; ஆறுமுகம்; மீற்கண் - மீன்கண். எ - ம். பிக்கை - பிச்சை; பங்கசம் - பங்கயம்; கோவில் - கோயில்; கலம் - கலன்; அலமருகுயிலினம் - அளமருகுயி லினம், வில்வம் - வில்லம். எ - ம். வரும்.

இன்னும் பலவென்றதனால், பகுதிமுதலைந்தும், பெயர் முதனான்கும், நிலைமொழியும் வருமொழியுங் கொள்க. உ - ம். இயம்பினார் - விளம்பினார். எ - ம். உண்டனன் - உண்டான். எ - ம். உண்ணாநின்றான் - உண்கின்றான். எ - ம் ஒன்றனை - ஒன்றினை. எ - ம். முட்டைது - முட்டையது; கற்றீது - கஃறீது. எ-ம். பொற்பணி - ஆடகப்பணி எ-ம். தொட்டான் - தீண்டினான் எ - ம் அதுகோ - அதுகொல். எ - ம் "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள." எ - ம். சிவனஞ்சுகின்றான் - அரன்விடமுண்டான். எ - ம், முறையே காண்க (17)

104. ஓரெழுத் திற்கே யொருசா ரியையு
மோரெழுத் திற்கே பலசா ரியையும்
பலவெழுத் திற்கே யொருசா ரியையுந்
தொடர்ந்தபல் லெழுத்திற் கொருசா ரியையுஞ்

சாரியை யின்றித் தனித்துத் தொடர்ந்துந்
தொடர்பினுட் சாரியை கலந்து தோன்றியும்
வருமென மொழிப வழக்கறிந் தோரே.

உ-ம். 'வல்லெழுத் தென்ப க ச ட த ப ற;' 'மெல்லெழுத்தென்ப ங ஞ ண ந ம ன;' 'இடையெழுத்தென்ப ய ர ல வ ழ ள." இவை பதினெட்டும் அச்சாரியை யொன்றையே பெறும்.

அகரம், அகாரம், அஃகான் என்புழி ஒரெழுத்திற்கே பலசாரியை வந்தன.

அகாரம், ஆகாரம், ஐகாரம் என்புழிப் பலவெழுத்திற்கே ஒரு சாரியை வந்தது.

அஆகாரம், இஈகாரம் என்புழித் தொடர்ந்த பலவெழுத்திற்கு ஒருசாரியை வந்தது.

'அம்முனிகரம்' என்புழிச் சாரியையின்றித் தனித்து வந்தது.

'அ இ உம்முதற்றனிவரின்;' என்புழிச் சாரியையின்றித் தொடர்ந்து வந்தது.

'ணனஃகான்முன்னர்;' 'ளஃகான்முன்னர்' என்புழித் தொடர்பினுள் அச்சாரியையும் கான்சாரியையும் வந்தன. ஒரெழுத்திற்கோர்சாரியையும், ஒரெழுத்திற்கிணைந்து இரு சாரியையும், இணையீரெழுத்திற்கு ஒருசாரியையும் வருதல் பற்றிக் கலந்தென்றும். (18)

105. தகுதி யவாய்நிலை யண்மைநிலை மூன்றும்
புணரப் புணர்வது புணர்ப்பெனப் புகல்வர்.

தகுதியாவது, சோற்றையுண்டான் என்புழிச் சோறென்னும் பதம் உருபு வருமொழிகளோடு புணர்தற்கு முன்பே தானே தனித் தோராதாரமின்றியே நிற்பினும், இறிஞ் மிறிஞ்போலப் பொருளற்ற சொல்லன்றாய், பொருளும் வினைமுதல் கருவி முதலிய பொருளன்றாய், இன்னும் பலகுணங்களோடு கூடிநிற்றல்.

அவாய் நிலையாவது: அத்தனிப்பதம் தனக்குரிய ஐயுருபையே விரும்புதலுமன்றி, ஓர் வினைச்சொல்லினையும் விரும்புதன் முதலாகிய அவாவோடு கூடிநிற்றல்.

அண்மைநிலையாவது, சோறு கடன் முழங்கிற்றுண்டான் என இடையிற் பிறசொற்கள் வந்து பொருந்தற்கிடங் கொடாமற் றம்முளணுகிச் சோற்றையுண்டான் என நிற்றல். இவ்வண்மை நிலை யிலக்கணமுணராதார் இடையிற்பொருந்தில், அதனைச் சான்றோர், ஒன்றனையுங் குற்றங்கூறேமென்னு நியமத்தால், யாப்பு விதி நோக்கி வந்ததென்றும், மொழி மாற்று முதலிய பொருள் கோளிலக்கண நோக்கி வந்ததென்றும்; இடைப்பிறவரனோக்கி வந்ததென்றும், இன்னும் யாதானுமோர் பெயரையிட்டு, சோற்றையுண்டான் கடன் முழங்கிற்று எனப் பிரித்து வேறு தொடராக்குவர். இதனைச் சிலர் மறுப்பர். அஃதெங்ஙனமெனின், நாற்குலத்தலைவரும், நாற்குலக்குலமகளிரும் தனித்தனியே இருவரிருவராய்க் கிடப்பிற் புல்லுதல் கூடும்; இம்முறையன்றி நான்குதலைவரும் ஒருநிரையே, பின்பு நான்குகுலமகளிரும் ஒரு நிரையேயாக எண்மருமொரு முறையே கிடப்பிற் புல்லுதற்றொழில் கூடாது. இவ்வுவமை முதலாகப் பலவுவமைகளைக் காட்டிச் சொற்றொடர்புண்டென்றன் மாத்திரமேயன்றிப் பொருட்டொடர்பு சிறிதாயினுங் கூடாதென்று உவமேயங் கூறி

மறுப்பர். இவ்வண்மைநிலைவிதியானது தகுதியவாய்நிலையைக் காட்டினும் மிகவும் விரியுமென்க. தொல்காப்பியர் இம்மூன் றனையுமுள்ளடக்கி, "நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவி யும்" என்றார். (19)

106. பொருத்தப் புணர்ச்சியப் பொருத்தமில்புண
யிவ்விரு வகையு மொருங்கியல் புணர்ச்சி [ர்ச்சி
யெனமூன் றென்பர் புணர்ச்சி யியல்பே
வழுவுடைப் புணர்ச்சியை மருவழி நான்கே,

இது பொது. (20)

107. பொருத்தப் புணர்ச்சியை விரிக்கிற் பெருகு
மன்றியும் யாவரு மறைந்தனர் காண்க. (21)

108. ஆற்றெருழுக் கடிமறி மாற்றிரண் டல்லா
வெழுவகைப் பொருள்கோண் மரூஉமொழி
சிலவிடைப் பிறவரல் பண்பதி கார [பொய்யுரை
மாதியாம் பதங்க ளவையு மன்றி
விகுதியுரு பும்மை முதலினுட் சிலவும்
பொருத்தமில் புணர்ச்சி யெனப்புகன் றனரே.

ஆற்றொழுக்கும் அடிமறிமாற்றும் பொருத்தப் புணர்ச்சியுளடங்கும். ஏனையவற்றுக்குதாரணம் 'சுரையாழ வம்மிமிதப்ப;' 'யானைக்கு நீத்துமுயற்குநிலை' முதலியவெழு வகைப்பொருள் கோளும் பலரும் விரித்தனர் காண்க.

நுனிக்கொம்பர்; கடைக்கண்; அரைக்காசு; முன்றில் என முன் பின்னாய் நிற்றன் முதலியன மரூஉமொழி.

‘ஒப்பிலா மலடி பெற்ற மகனொரு முயற்கொம் பேறித்—
தப்பிலா காயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றி னரே’ முதலி
யனவெல்லாம் பொய்யுரை.

வல்லமெறிந்த மல்லல்யானைப் பெருவழுதி என்றலே
முறை. இதனிடையின் நல்லிளங்கோசர்தந்தை யெனவரல்
இடைப்பிறவரலென்க. இச்செய்யுள்போலப் பெரும்பாலு
முள வென்க.

‘இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்—கனியிருப்பக் காய்
கவர்ந்தற்று.’ என்புழி இனிய கனி, இன்னாத காய் எனப்
பின்னும் பிரித்துப் பொருத்தலே பண்பு.

அதிகாரமாதியென்றது “அதிகா ரத்தா லவாய்நிலை
தன்னால்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய உதாரணமுழுதுங்
கொள்ளுதற்கென்க.

இதுவரை பதத்தோடு பதம் புணர்ந்த பொருத்தமில்
புணர்ச்சி.

இனிப் பதத்தோடு விகுதி முதலிய பொருந்தும்
பொருத்தமில் புணர்ச்சி வருமாறு;—கொடிச்சேவலான்.
செய்த வேள்வியன்; கொண்டபகைவன்; உடைமரவுரியான்
இவைபோல்வன வெல்லாம் சேவற்கொடியான்; வேள்வி
செய்தவன்; பகைகொண்டவன்; மரவுரியுடையான் என்று
விகுதி பொருந்தலே முறையென்க. ‘செல்வத்துளெல்லாந்
தலை;’ ‘நடுவூருணச்சுமரம்’ இவைபோல்வனவெல்லாம் செல்வ
மெல்லாவற்றுள்; ஊர்நடுவுள் என்றுருபு பொருந்தலே முறை
யென்க. ‘புணரிய னிலையிடைக் குறுகலு முரித்தே;’ சாத
தன் வருதற்குரியனுமாவான் இவை போல்வனவெல்லாம்
புணரிய னிலையிடையுங் குறுகலுரித்து; சாத்தன் வருதற்கு

முரியனுவன் என்றும்மை பொருந்தலே முறையென்க. முத லென்றதனுல், ஒன்றினையுணர்ந்தான்; இரண்டினையிழந்தான் இவைபோல்வனவெல்லாம் அன்சாரியை பொருந்தலே முறை யென்க (22)

109. இவ்விரு வகையு மொருங்கியல் புணர்ச்சி சிலவிடைப் பிறவர லெனத்தெளிந் தனரே.

உ - ம். வாளான் மருவாரை மாய வெட்டினுன்; அறத்தையழகு பெறச்செய்தான்; 'நீலமயி லேறிவரு நீச னருண் ஞானமதலை' இவைபோல்வனவெல்லாம் ஒருகாற் பொருந்தும், ஒருகாற் பொருந்தாதென்க.

பொருத்தப்புணர்ச்சி யொன்றிருக்கவே ஏனையிரண்டுங் கொண்டதென்னெனின், புணர்ச்சிச்சிறப்பினும் அடி தொடை ஓசை முதலிய செய்யுளுறுப்புச் சிறத்தலிற் கொண்டதென்று தெளிக. சிறுபான்மை சொற்சுருங்குதற் பொருட்டென்றும், சொல்விரிதற்பொருட்டென்றுந்தெளிக.

இம்மூவகைப்புணர்ச்சியும் சிறப்பும், அச்சிறப்பின்மை யும், பொதுவுமாகிய வழுவற்ற புணர்ச்சியேயாமென்க சோறுகடன் முழுங்கிற்றுண்டானென்பதுபோலச் சிறவாத வழுப்புணர்ச்சியன்று. புணர்ச்சி நான்காயிற்றென்க (23)

110. வழுவுடைப் புணர்ச்சியைப் பலர்வகுத் [தலினிலம்.

எழுத்தினுள் விலக்கியனவுஞ் சொல்லினுட் டினைவழு முதலியனவுமென்க. (24)

111. புணர்ச்சி விகாரம் புணர்ச்சியில் விகார மெனவிரண் டாகு மெழுத்து விகாரம்.

தொடர்மொழிக்கண்ணும், தனிமொழிக்கண்ணும் முறையேவருமென்க.

இது பொது, வருவன சிறப்பு. (25)

**112. எழுத்திலக் கணத்தி னெழுந்த விகார
மியாப் பிலக்கணத்தி னெழுந்த விகார
மெனவிரு கூறும் புணர்ச்சி விகாரம்.**

இவ்விருவகைவிகாரமும், ஈரிலக்கணத்திலும் எல்லாரும் விரித்தலின், யாம் விரித்திலமென்க. (26)

**113. தோன்ற றிரிதல் கெடுதனிலை மாறுத
லெனநான் காகும் புணர்ச்சியில் விகாரம்.**

நிலைமாறுதலாவது எழுத்துக்கள் ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்று சென்று தம்முள் வேறின்றி நிலைமாறுதல்.;

உ-ம். செல் - சென்றீ; நில் - நன்றீ; யாது - யாவது இவை தோன்றல்.

'உயர்திணைமேன;' 'அஃறிணைமேன;' 'உரிச்சொன்மேன;' 'கண்ணகன்பரப்பு;' வாளான்வெட்டினன் இவை லகரம் ணகரமாய்த் திரிந்தது. மலையில்வீழருவி; மழைபெய்யில் வாழலாம் இவை ணகரம் லகரமாய்த் திரிந்தது. 'சுழியோ டெறிவினற் பொன்னிநன்னாடன்' இது குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாய்த் திரிந்தது. மாகி - மாசி இது ககரஞ் சகரமாய்த் திரிந்தது. இவை திரிதல்.

யாவர், யார்; யானை - ஆனை; யாடு - ஆடு இவை கெடுதல்.

தசை, சதை; வைசாகி, வைகாசி; நாளிகேரம், நாரிகேளம், 'காமவிதி கண்முகம் மருங்குல்வாய் துகடினி' காவி மதி துடி கனி இவை நிலைமாறுதல்.

புணர்ச்சிவிகாரத்திற்கும், புணர்ச்சியில்விகாரத்திற்கும் வேறுபாடென்னெனின், முன்னது வருமொழிநாற்கணை நோக்கியாவது, வேற்றுமை அல்வழி நோக்கியாவது, அடிதொடையோசை மூன்று நோக்கியாவது, இன்னும் யாதானு மோர்காரணத்தால் விகாரப்படுமென்க. பின்னது ஓர் காரணமுமின்றியே விகாரப்படுமென்க. (27)

114. இந்நான் கியல்பு மியம்புவர் மொழிக்கும்.

எ - து. ஓர்காரணமுமின்றியே தோன்றன்முதலிய நான்கும் பெறுஞ் சொற்களென்றவாறு.

உ - ம். சாத்தன்பசித்துண்டான். எ - ம். குருவி குரீஇ. எ - ம். பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச் சொல்; பெயர், வினை, இடை, உரி. எ - ம். நுனிக்கொம்பா, கடைக்கண், அடிநா, இடைநா, கடைநா, அரைக்காசு, முன் மாலை, பின்மாலை, வந்தானுழுது, செய்தான்மாடம், இருந் தான்குன்றம். எ - ம். நான்கும் முறையே காண்க.

இனிச் சொற்கள் இங்ஙனந் தமிழ்மொழிவிதியால் நிலை மாறுதலுமன்றி, வடமொழிவிதியால் நிலைமாறுதலுமுள.

உ - ம். செய்த வேள்வியர்; எய்தியசெல்வத்தர்; கழிந்தவுண்டியர்; வேண்டாவுயிரார்; அருங்கேடன்; கொண்ட கூழ்த்தாலி; கூப்பியகையினர்; வெறுத்தவாசையர்; பொறுத்த சடையினர்; கெட்டவறுமையர்; விட்டவவாவினர்; வேர்த்து வெகுளார்; கொழுநற் றொழுதெழுவாள்; வாய்பிளந்துறங்கி னான்; குறட்டைவிட்டுறங்கினான் எனவரும்.

இனித் தமிழ்மொழிவிதியால் நிலைமாறுதற்கும, வட மொழிவிதியால் நிலைமாறுதற்கும் வேறுபாடென்னெனின்,

நிலைமொழியும் வருமொழியுந் திரியாது தம்முள் நிலைமாறுதல், திரிந்து தம்முள் நிலைமாறுதலென்க.

உ - ம். 'வைக்குந்தன்னாளையெடுத்து;' 'பருகுவன் பைதனோ யெல்லாங் கெட.' எ - ம். வாய்பிளந்துறங்கினான்; குறட்டைவிட்டுறங்கினான். எ - ம். முறையே காண்க.

இனிச் சொற்கள் யாதானுமோர் காரணத்தாற்றோன்றல் முதலிய நான்கும் பெறுதலைப் பலரும் விரித்தலின், விரித்தில மென்க.

பெயரென்பது பேர். எ - ம். நீயிரென்பது நீவிர், நீர் எ - ம். எவனென்பது என்னை, என். எ - ம். பொழுதென்பது போழ்து, போது. எ - ம். ஞெண்டரென்பது ஞெண்டு, ஞண்டர், ஞண்டு, நண்டு, நெண்டு. எ - ம். தெங்கின்காய் தேங்காய். எ - ம். இன்னுமிவைபோல ஓர்காரணமுமின்றியே வரும் விகாரமெல்லாம் இவ்விருசூத்திரத்திற்கூறிய எண் விதியுளடக்கிக்கொள்க. (28)

115. விகாரத் தாற்பொருள் வேறு படுதலும் விகாரத் தாற்பொருள் வேறு படாமையு முளவென் மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

உ - ம். கா, காவி, காவிரி. எ - ம். ஆரம், அரம்; அன்பன், அற்பன். எ - ம். பாலாறு, பாலா, பால், பா; மாலை பெற்றாள், மால்பெற்றாள்; தாரைகுறித்தான், தார்குறித்தான். எ - ம். மூவிகாரமும் முறையே வரப் பொருள் வேறு பட்டது காண்க.

புளியங்காய்; காமத்துப்பால்; உரியநெய். எ - ம். 'திருத்தார் நன்றென்றேன்றியேன்;' பொன்குடம், பொற்குடம்;

ஏழுகடல், எழுகடல். எ - ம். பாலைவிரும்பினான், பால் விரும்பினான்; மீனைவெறுத்தான், மீன்வெறுத்தான்; ஆதன் றந்தை, ஆந்தை; பூதன்றந்தை, பூந்தை; கொற்றன்றந்தை, கொற்றந்தை, சாத்தன்றந்தை, சாத்தந்தை; கொற்றனுக்கு மகனாகிய கொற்றன், கொற்றங் கொற்றன்; அகங்கை, அங்கை. எ - ம். மூவிகாரமும் முறையே வரப் பொருள் வேறுபடாதது காண்க. (29)

116. காரண மதனையே யிடுகுறி யாகவு
மிடுகுறி யதனையே காரண மாகவும்
பலசொல் லினையே யொருசொல் லாகவு
மொருசொல் லினையே பலசொல்லாகவுங்
கருதுவ ரொரோவழிக் கற்றறிந் தோரே.

உ - ம். கரிகரம்; பணிபணம்; வேலன்வேல் இவற்றுள் யானை, பாம்பு, முருகன் என இடுகுறியாகவே பொருள் கொள்வர். இஃதன்றியும், பிறைசூடி, சக்கிரபாணி, கணபதி, சூரனைவென்றான், சிவகாமி, மலர்மாது, உலகமாதா, தெய்வ யானை இக்காரணப்பெயர்களை ஓர்மகனுக்கும், ஓர்மகளுக்கும், ஓரொருத்திற்கும், ஓர்பசுவிற்கும் பொருத்தி இடுகுறிப் பெயரென்றே கொள்வர்.

"மொழிப்பொருட்காரணம்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் இடுகுறிகளையெல்லாங் காரணமாகக் கொண்டது காண்க.

வாள்போலும்வேற்கண்; கோடாதசெங்கோல்; 'வெரு வந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன்;' 'அடியளந்தான்றாய தெல்லாம்' இவற்றுள் கண், கோல், கோலன், அரி என ஒரு சொல்லாகவே கொள்வர். இஃதன்றியும், கும்பகாரன், இசை

காரன், அலங்காரம் இவற்றையும் ஒரு சொல்லாகவே கொள்வர்.

பொருப்பன் இதனுள் பொருப்பென்னு முரிமைப் பொருளை யுடையான் முருகன் என்றும், பொருப்பிற்கிறைவ னாகிய குறிஞ்சிமன் என்றும், பலசொல்லாகவே கொள்வர்.

இந்நான்கிற்குஞ் சொற்கிடந்தபடியே பொருள் கூறில் இலக்கணவழுவாதனோக்கி, இங்ஙனம் மாறுபடச் சூத்திரஞ் செய்தனமென்க. இலக்கணவழுவாதலை விரிக்கிற்பெருகும். ()

117. பகுபதத் திலக்கணம் பகருங் காலைப்
பகாப்பதந் தொடர்மொழி யிரண்டினுட் படாம
லொருமொழி யீற்றினுந் தொடர்மொழி யீற்றினு
பின்மொழி கெட்ட முன்மொழி யீற்றினு [ம்
முன்மொழி கெட்ட பின்மொழி யீற்றினு
மளவிலை யாகி வரும்விகு திகளிற்
பொருந்தும் விகுதிகள் பொருந்த லன்றியும்
வேற்றுமை யுவம வுருபுக ளிடைநிலை
சாரியை நான்குந் தனித்தும் பொருந்தியும்
வேற்றுமைப் பொருள்களை யேற்று நின்று
மொவ்வொரு வேற்றுமை வேவ்வே றாகியு
மிதனை யுடைய திதுவென நின்று
மிதன துடைமை யிதுவென நின்று
மிடப்பொரு ளுணர்த்தும் வினைச்சுட் டெண்முற
விடைச்சொல் லாகவே யெழுந்து நின்றுந்
தன்மை மாத்திரந் தானாய் நின்றும்

பெயர்ச்சொன் முதலா நான்கினும் பொருந்தும்
பெயர்தா னறுவகை யாகப் பிரிந்தும்
பகுபத மாயினும் பலகுணப் படலாற்
பகாப்பத மென்னப் பெயர்பட லன்றியும்
வினைக்குறிப்பு முற்று வினைக்குறிப் புப்பெய
ரிருவகை யெச்ச மெனப்பெயர் பெற்றும்
பகாப்பதப் பொருள்படப் பகுபத மாகியும்
பகாப்பதச் சொற்படப் பகுபத மாகியும்
பகுத்தலை யேற்றும் பகாமையை யேற்று
மிவ்விரு குணத்தையு மொருங்கே யேற்றும்
பலசொல் லொருபொரு ளாகப் பட்டும்
பலபொரு ளொருசொல் லாகப் பட்டு
மின்னும் பலவா யியலு மென்ப.

குதிரை பகாப்பதம், கருங்குதிரைக்கால் தொடர்மொழி, இவ்விரண்டுமல்லனவெல்லாம் பகுபதமே என்று கொள்ளுதற் பொருட்டு இரண்டினுட் படாமலென்றும்.

உ - ம். வேலன் என ஒருமொழியீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

சேவற்கொடியன்: 'தொடியணிதோளன்;' 'செஞ்சிறக் குடுமிவெண் சேவற்பதாகையன்' எனத் தொடர்மொழி யீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

தெலுங்கன் சொல்லுதற்கொழிலையுடைய பாடை தெலுங்கன் சொல்லு எனற்பாலது தெலுங்கு எனப் பின் மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றின் விகுதிபொருந்தியது. வடுகுமஃது.

பஞ்சவிலக்கணத்தான், எழுத்திலக்கணத்தான், நாற் கவிஞன், ஆசுகவிஞன் எனற்பாலன இலக்கணத்தான், கவிஞன் என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

அருளை, அருட்கண், அருள்போல, அருளாநின்று, அருள்கின்று, கோன், காமத்து என வேற்றுமையுருபும், உவமவுருபும், இடைநிலையும், சாரியையும் தனித்துப் பொருந்தின. தனித்துமென்றவும்மையால், அருளினை, அருளின்கண், வானம்போல, உண்ணாநின்றனன், கோன்மை காமத்தின் எனக்கலந்தும் பொருந்தின.

குழையினையணிந்தவன் குழையன்; தமிழைச்சொல் வான் தமிழன்; பொன்னையுடையான் பொன்னன்; மருந்தினைக் கூட்டுவான் மருத்துவன்; கூத்தினைபயின்றவன் கூத்தன்; மூன்றென்னு மெண்ணைப்பெற்றவர் மூவர். எ - ம். தொல் காப்பியனாற் செய்யப்பட்டநூல் தொல்காப்பியம்; [அகத்தி யம் அவிநயமுதலானதுமது.] கணக்கான் முயன்றுண்பவன் கணக்கன்; ஆற்றலான் வென்றவன் ஆற்றலான்; மானத்தாற் கெட்டவன் மானி; காமத்தான் மயங்கினவன் காமி; பிணி யான் வருந்துகின்றவன் பிணியன்; எ - ம். ஆரூர்க்கிறைவன் ஆரூரன்; சிவனுக்கடியான் சைவன்; பகவற்குப் பாடி யாடினான் பாகவதன்; அரசற்குமகள் அரசி. எ - ம். வடக்கி னின்றும் வந்தவன் வடமன்; வாணிகத்தினுயிரினன் வாணிகன். எ - ம். சிவனது சமயம் சைவம்; மரத்தினது கொம்பு மரத் தது; கோட்டது நுனி கோட்டது; எழுத்தினதிலக்கணம் எழுத்தது; சூத்திரத்தினதுபொருள் சூத்திரத்தது; குழலின தோசை குழலது. [தமன் முதலாகிய பன்னிருகிளைப் பெயருமது.] எ - ம். மதுரைக்கணிருந்தவன் மதுரையான்;

விசாகநாளிற் பிறந்தவன் விசாகன்; அரசகுலத்திற் பிறந்தவன் அரசன்; அம்பலத்திலாடினவன் அம்பலவன் எ-ம். வேற்றுமைப்பொருள்களை யேற்றுநின்றன.

இதனையுடையதிது; இதனதுடைமையிது இவ்விரண்டனையுந் திணைபாலிடங்கடோறுமொட்டி, இவற்றிற் குதாரணம் முன்னும் பின்னுங் காட்டினவற்றுட்காண்க.

யாண்டு, யாங்கு, எங்கு, எங்கண், எவண், யாவண், எங்ஙனம், யாங்ஙனம். எ-ம். ஆன, ஈன, அங்கு, இங்கு, உங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, அவண், இவண் உவண், அம்பர், இம்பர், உம்பர், அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம். எ-ம். ஒருவயின், இருவயின், மூவயின், எண்வயின். எ-ம். இடப்பொருளுணர்த்தும் வினாச்சுட்டெண்பெற விடைச் சொல்லாகவேயெழுந்து நின்றன.

வெண்மை, வெளுப்பு, வெள்ளை, கருமை, கறுப்பு, ஆண்மை, பெண்மை, கோன்மை, ஆடுதல், ஆடல், ஆட்டம் எனத் தன்மைமாத்திரந்தானாய் நின்றன.

குழையன், உண்டான், மற்றது, மற்றையான், குழவி, மழவன், மகவு எனப் பெயர்ச்சொன்முதலா நான்கினும் பிறந்தன.

பெயரறுவகையாய்ப்பிரிதல் நன்னூலார் விரித்தனர், அதனால் விரித்திலமென்க.

படலாற்பெற்றென்க. ஐந்துபெயர்பெற்றது பலருரைகளானும் பலர் நூல்களானுங் காண்க. பகுபதமென்னும் பெயர் கூடில், ஆறென்றே கொள்க.

'குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து;' 'மாதர் மனையாட்சி யாள்;' 'வண்ணவண்டின்குரல் பண்ணைபோன்றனவே;'

'துனிக்கொம்பர்;' 'நத்தம்போற்கெடும்;' 'சோதி வாயவுங் கண்ணவுஞ் சிவந்தன.' 'வானந் துளங்கிலென்;' 'இருவயிற் பெயரொடும்;' 'பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலும்' என்புழி நின்ற பகுபதங்களை; நீர், மாது, பண், கொம்பு, நத்து, வாய், கண், வான், இரண்டு, சொல், பொருள், எனப் பகாப்பதமாகவே பொருள்கொள்வர். இதனைத் தமிழ் நூலோர் பகுதிப்பொருள் விகுதியென்று பெயரிட்டு வழங்குவர்.

'இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானல்;' அப்படைக்காயிரம் பாய்மா வந்தன; 'களிமடிமானி;' அவனினு மிவன்குணம்; கவிவந்தான்; இறைகாக்கும்; கோவுண்மைகூறுவான்; ஆயிரந் தச்சுச்செய்த தேர்; பத்துக்கொல்லுச்செய்த விருப்புலக்கை; மூவேந்துசொன்ன மொழி; [அரசுமமைச்சுமது.] இருவர்க்கு நடுவிவன்; பேதைதொழுதாள்; [பெதும்பைமுதலாறுமது.] இவற்றுள் நின்ற பகாப்பதங்களையெல்லாம், மாண்பினள், பாய்மாவுடையார், களியன், மடியன், குணவான், கவிஞன், இறைவன், கோன், தச்சர், கொல்லர், வேந்தர், அரசர், அமைச்சர், நடுவன், பேதையாள், [பெதும்பைமுதலாறுமது.) எனப்பகுபதமாகவே பொருள்கொள்வர். இதனைத் தமிழ் நூலார் ஆகுபெயருள் அடக்கி வழங்குவர்.

பகுத்தலையென்றன் முதன்மூன்றும் முன்னர்க் காட்டின வற்றுட்காண்க. அவை குழையன், ஊரன். எ-ம். ஆன, என. எ-ம். அங்ஙனம், இங்ஙனம். எ-ம். போல்வனவெனக.

கள்ளன், திருடன், சோரன் எனப்பலசொல் ஒருபொருளாகப்பட்டுவந்தன.

அரசன் என்பது அரசகுலத்திற் பிறந்தவன், அரசனுக்குப் பிறந்த வேறொருசாதியான், அரசனது தொழிலையேற்ற

வேறொரு சாதியான், அரசகுலத்திற்பிறந்து வேறொருசாதி யாய் வழங்கினவன் என்றும், மாண்டான் என்பது பஞ்சத்தில், படையில் மாண்டான், குணத்தில், பொறையில், கல்வியில் ஒழுக்கத்தில் மாண்டான் என்றும் பலபொருள்படுதலின், பலபொருளொரு சொல்லாகப்பட்டு வந்தமைகாண்க.

இன்னும் பலவென்றதனால், வயிறன், பல்லன், பொய்யன், தோளன், அறிவன் இவைபோல்வனவெல்லாஞ் சொற்கிடந்த படி பொருள்படாமல், எல்லார்வயிற்றைக்காட்டினும் பெரு வயிறன், எல்லார்பல்லைக்காட்டினும் பருத்து நீண்டுயர்ந்த பல்லன், யாவரும் பொய்யும் மெய்யுங்கலந்து சொல்வர் இவன் மிகவும் பொய்யன், எல்லார்தோளினும் பலமுள்ள தோளன், உலகறிவுபோலன்றிமயக்கந் தீர்ந்தவறிவன் என்று பொருள் படுவனவும், கண்டனையது, விழுங்கியற்று, கண்டனையர், கண்டன்ன, கண்டனைய, கண்டாங்கு, ஆகியாங்கு, கண்டற்றால். எ-ம். மயிலன்னாள், புலிபோல்வான். எ-ம். சைவன், பார்வதி, கார்த்திகேயன், காங்கேயன், வைனதேயன். எ-ம். முதற்கண் உவமவுருபு, விகுதி வருவனவுமெனக.

இனி "அன்னன்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் நன்னூலார் விகுதிகளையளவு செய்திருந்தவே அளவிலையாகி வரும் விகுதி யென்றதென்னெனின்;—தெலுங்கு, வடுகு, அருணர், வாரு சொல்லு. எ-ம். அகத்தியம், தொல்காப்பியம், அவிநயம், மகன், மகள், மகார், பிறன், பிறள், பிறர், அவ், இவ், உவ், எவ், கோன். எ-ம். ஆண்மை, பெண்மை, உடுக்கை, படுக்கை, காப்பு, புணர்ப்பு, புணர்ச்சி, மகிழ்ச்சி, குழவி, மகவு. எ-ம். வடமன், தென்மன், எழுந்தல், ஆடுதல், சாக்காடு, வேக்காடு, உணப்பாடு, தினப்பாடு, ஆக்கம், ஆட்டம், பாய்த்துள், செய்யுள், வாரானை. எ-ம். உயிர், மெய், உயிர்மெய், சொல் ஆகிய

நான்கு விகுதிகளும் அளவின்றி மிகவும் பரந்துவருதனோக்கி' சிறுபான்மை பயன்படும் பொதுவிகுதிகளை யெல்லாமொழித்துப் பெரும்பான்மை பயன்படும் வினைமுற்றொன்றற்கேவேண்டுஞ் சிறப்பு விகுதிகளை மாத்திரமே அளவு செய்தாரென்று கொள்வதல்லது, எல்லா விகுதிகளையும் அளவு செய்தாரென்று கொள்ளற்க. அன்றியும், அவர் பெயரியலிற்கொண்ட விகுதிகளும், வினையெச்சத்திற்குக் கொண்ட பன்னிரண்டு விகுதிகளும், தொல்காப்பியர் அவ்வெச்சத்திற்குக் கொண்ட பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து முதலிய விகுதிகளும், அவ்விருவருமெடுத்து ஓதாத 'அவாவுண்டேல்,' அற்றால், பாடி, ஆடி, ஆய், போய், முதலிய விகுதிகளும், மூன்றனுளடங்காத 'மகனெனல் மக்கட் பதடியெனல்,' முதலிய பலவகை வியங்கோள் விகுதிகளும், இன்னும் பாட்டு, நக்கு, தேற்று, வீச்சு, ஒத்து முதலியவற்றுள் இடைநிலைத்தன்மைப்பட்டு ஒற்றுக்களாய் வரும் விகுதிகளும், அளவிறந்த வருதனோக்கியென்க. அவரெடுத்தோதியது சிறப்புவிகுதியேயென்றது எற்றாற்பெற்றீரெனின்;—அவ்விகுதியை ஈரிடத்திற் கூறுதலானும், "இன்ன பிறவும் பொதுச்சாரியையே" என்றாற்போலப் பொதுவிகுதிகளேயென்னாது "வினையின் விகுதி" என்றமையானும், இம்முறையே வினையியலுள் முற்றொன்றற்குமாத்திரமே யெடுத்துக்கூறுதலானும், ஆண்டும் அவ்விகுதியை ஈரிடத்திற் கூறுதலானும், இம்முற்று விகுதிகளிற் சில பிறவற்றினுஞ் செல்லினுஞ் செல்கவென்னுங் கருத்தால் எதிரது தழீஇயவெச்சவும்மையோடு "பெயரினுஞ்சிலவே" என்றமையானும், பொதுவிகுதியாயிற் பெயரினுஞ்சிலவே யென்னாராதலானும், பகுதியிடைநிலைகளுள் முற்றொன்றற்கே சிறப்பித்துக் கூறி வினைப் பகுதியிடை நிலைகளை யொழித்தமையானும், இவ்விகுதிச்சூத்திரத்திற்கு முன்

பின்னின்ற சூத்திரக்கருத்துக்களானும், பெயரியலுள்ளும் வினையியலுள்ளும் வேண்டும் விகுதிகளை அவற்றிற்கு வேறாக வெடுத்தோதலானும், பாங்காட்டிய நால்வகைவிகுதிகளை யொழித்தமையானும், இன்னும் பலவாற்றானுமெனக. பிற வாவன ஈரெச்சங்களும், பெயர்ப்பகுபதங்களும், மற்றது மற்றையான் முதலிய இடைப்பகுபதங்களும், மழவன் முதலிய உரிப்பகுபதங்களுமெனக. இக்கருத்தறியாதார் அச்சூத்திரம் பொதுவென்றும், வினைக்கும் பெயர்க்குமே பொதுவென்றும், அன்விகுதி கூறியது கூறலென்னுங்குற்ற மென்றும், ஒன்றன்விகுதி மற்றொன்றிலன் விகுதியென்றும் சூத்திரம் பிழைபட்டதாகக் கருதித்திருத்தித் திருத்தின மென்றும், இன்னும் பலகருதி மயங்குவரெனக.

இனிப் பொருந்தும் விகுதிகள் பொருந்தவென்றதென் னெனின், குழையன் இகரம்பெறாது; செட்டி அன்பெறாது; காதனை இரண்டும்பெறாது; வில்லன் வில்லி இரண்டும்பெறும்; இத்தன்மை நோக்கியெனக.

இனிப் பதத்தோடு ஐவகையிடைச்சொற்களும் பொருந்து தல் தொடர்மொழியன்றோ பகுபதமென்றதென்னெனின், குழையன். எ-ம். சாத்தனதாடை, ஆடைசாத்தனது. எ-ம். பவளம்போல்வாய், வாய்பவளம்போலும். எ-ம். உண்ணு கின்று. எ-ம். கோன். எ-ம். வருவனவற்றிற்குப் பலருரை களானும், முற்றக்கற்ற பெரியோரைக் கேட்டலானும், தொடர்மொழியன்றென்பது தெளிக. நன்னூலார் பதத்தோ டிடைச்சொற்பொருந்தலைப் பகுபதமுடிப்புழித் தனிமொழி யென்றும், அல்வழிபதினொன்றனுள் தொடர்மொழியென்றும், அங்ஙனம் அல்வழிச்சந்தியென்றும், உருபியலின் வேற்று மைச் சந்தி என்றும், "அ இ உம்முதற்றனிவரும்" என்றும்,

"குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்திய லின்றி" என்றும், இன்னும் பலவிடங்களினும் பலவழிப்படக் கூறினர்; தொல்காப்பியருமது, வடநூலாருமது. ஆகையால், முற்றக்கற்ற பெரியோரைக் கேட்கவென்றும். யாஞ் சிலவறிந்தனவற்றை விரிக்கின், மிகவும் பெருகுமென்க.

ஐந்துமென்னாது நான்குமென்றதென்னெனின், விகுதி பொருந்திப் பகுபதமாதலே பெரும்பான்மை நோக்கியென்க.

வேற்றுமைப்பொருள்களையேற்று நின்றுமென்னாது ஒவ்வொருவேற்றுமை வெவ்வேறுகியுமென்றதென்னெனின், ஒவ்வோருருபின்கட் பலபொருள் வருதனோக்கியென்க.

பகாப்பதமென்னும் பெயரைப் பிரித்ததென்னெனின், பகுபதமென்னும்பெயர் பெரும்பான்மை, பகாப்பதமென்னும் பெயர் சிறுபான்மை, ஏனைநான்கும் பொதுவென்று கொள்ளுதற் பொருட்டென்க. (31)

118. வேற்றுமை வழியோ டல்வழி யன்றியு
மவ்விரு வழியு மடங்கும் பொதுவழி
யம்மூன் றுள்ளே யடங்கா வழியு
மென்நான் கென்றே யியம்புவர் சந்தி.

பொதுவழி கொண்டதென்னெனின், பொதுத்திணை, பொதுப்பால், பொதுப்பெயர், பொதுவினை, பொதுக்காலம், பொதுவெச்சம், பொதுமுற்று, பொதுவிடம் முதலியவற்றைத் தேர்ந்துகொள்க.

அடங்காவழிகொண்டதென்னெனின், அலி, பேடு, உலகம், தெய்வமுதலியவற்றிற்குச் சொற்பொருள் திணை பால்

முதலிய தொடர்ச்சிற் சிறப்புமன்று, பொதுவுமன்று, ஒன்றினு மடங்காவழிபோலவென்க.

வேற்றுமைவழி அல்வழிக்கு காரணம் வெளிப்படை. ஏனையவற்றிற்குதாரணம் வருமாறு:—அஞ்செவி, அங்கை, கருப்புவேலி, உரைநூல், நூலுரை, மதிமுகம், முகமதி, புலிகொன்றது, நாய் கடித்தது போல்வனவெல்லாம் பொது வழிச்சந்தி. பொருபடை, கருங்குதிரை; படைபடை, பம் பத்து, வயிறுமொடுமொடென்றது; முன்றில், முயற்கோடு, சாத்தன் சோற்றைப் பகற்கட்பசித்து விருந்தோடுண்டான் இவைபோல்வனவெல்லாம் அடங்காவழிச்சந்தி.

இனிப் பொதுத்திணை முதலைந்தும் வெளிப்படை. ஏனை மூன்றும் வருமாறு: ஓடியசாத்தன், ஓடியவந்தான் பொது வெச்சம். செய்யுமென்பது பொதுமுற்று. இவன் சொன்ன சொல் என்பது தன்மைக்கும், முன்னிலைக்கும், படர்க்கைக் கும் பொதுவிடம். 'தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப்பன்மையும், முன்னிலை கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலையும் பொதுவிடம் என்றலுமொன்று.

அடங்காவழிச் சந்தியை விரிக்கிற் பெருகுமென்க. (32)

119. வேற்றுமை வழியீ ரெட்டாய் விரியு
மூவெட் டென்று மொழியவும் பெறுமே
யேனைமூ விரியு மியம்பிற் பெருகும்.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான்; சாத்தனானவன் வந்தான்; குயில்வாராய்; குயிலே வாராய். ஒழிந்த பன்னிரண்டும் வெளிப்படை.

சாத்தனையெனப் பதத்தோடுருபு புணர்தலைச் சிலர் வேற்றுமைச்சாதியென்று கொள்ளாமையின், மூவெட்டென் றிலம். அவர்க்கவையெங்ஙன மடங்குமெனின் பகுபதத்தி லடங்குமென்க. அக்கருத்து வடநூலினுமறிக. (33)

120. பெயராமுற் றெச்சமோ டுருபைந் தடுக்கே
யிரட்டைக் கிளவியோ டிருமூன் றவைதா
மொன்றுபல வடுக்கல் வேறுபல வடுக்கல்
விதியா யடுக்கன் மறையா யடுக்கல்
விதிமறை கூடி விரவி யடுக்கல்
பலசொற் கூடி யோர் பொருளா யடுக்கல்
பலபொருட் கேயொரு சொல்லா யடுக்க
லிருவகை தனக்கும் பொதுவா யடுக்க
லியல்பா யடுக்கல் விகாரமா யடுக்க
லாதியாப் பலவு மறைகுவர் புலவர்.

உ - ம், 'அரியானை யந்தணர்தஞ் சிந்தையானை;' 'கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற்று' இவை ஒன்றுபலவடுக்கல்.

வாளான் மருவாரை வழிக்கண் வெட்டினான் இது வேறு பலவடுக்கல்.

'புரைதீரா மன்னு விளமை;' 'ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறான்;' இடிப்பாரையில்லாத வேமரா மன்னன்' இவை மறையாயடுக்கல்.

சாத்தனைக் கண்டு கொற்றனைக் காணாது வந்தான்; சோறுண்டு கைகழுவாது வந்தான் இவை விரவியடுக்கல்.

படைபடை; வயிறு மொடுமொடென்றது இவை பல சொற் கூடியோர்பொருளாயடுக்கல்.

ஒவ்வொருவர்க்கே யிவ்விருபணங்கொடு; இப்பலசரக்கை வெவ்வேறுக்கு; 'மாற்றருஞ் குறைவணநற் பறவைகளுற் காலி மன்னியிடும் பஃபத்து,' இவை பலபொருட் கோர் சொல்லாயடுக்கல். வேறுவேறு என்பன ஒருகால் அவனும் வேறு இவனும் வேறு எனப் பலபொருளாயும், ஒருகால் அவன் வேறுவேறென விரைவுபற்றி ஒருபொருளாயுநிற்கும். ஏனையவெல்லாம் வெளி.

இரட்டைக்கிளவியைப் பிரித்ததென்னெனின், இது இலை யிரட்டை, பூவிரட்டை, காயிரட்டை, விரலிரட்டை போல ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலானும், அவ்வைந்தும், மக்க ளிரட்டை, விலங்கிரட்டை, முட்டையிரட்டை, கையிரட்டை, காலிரட்டை போல வேற்றுமைப்பட்டு நிற்றலானுமென்க.

ஆதியென்றதனால், பசித்து வந்த சாத்தன் சோற்றிற் கும் படபடத்தான் என ஒருதொடர்க்கண்ணே அவ்வாறு மடுக்குதலும், அவற்றுட்சில குறைந்தடுக்குதலுமுதலான வெல்லாங்கொள்க. (34)

121. அடுக்கல் லவையு மடுக்கவை போல்வரு மவ்வடுக் கணியினு ளளவிலை யென்க.

உ-ம். 'பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின்;' 'இறந்தாரிறந்தா ரனையர்' எனவரும். (35)

122. பொருளைப்பொருளெனல்பொருளல்லதனை பொருளென லிதுபொரு ளன்றென் றறிந்து [யே மிதுவே பொருளென லெனமூன் று துணிவே.

உ - ம். நிலம், நீர், நெருப்பு முதலிய பொருள்களை அதுவதுவாகவே துணிதல். பித்தளையைப் பொன்னென்றும், பழுதையைப் பாம்பென்றும், சிப்பியை வெள்ளியென்றும், குற்றியை மகனென்றும் துணிதல். பிறனொருவனை மாதாப் பிதாவாகத் துணிந்து திதி கொடுத்தலும், மண் மரம் சிலை செம்பு முதலானவற்றைத் தெய்வமென்று துணிந்து பூசை செய்தலும், வீட்டையறிவிக்குமகனைக் கடவுளென்று துணிந்து அவன் கருத்தின் வழியே நிற்றலும்போல்வன

சொற்களும்பொருளாதலால் அவற்றிற்கும் அத்துணிவு கொள்க. பெயர் வினை இடை உரிகளை அதுவதுவாகவே துணிதல். சொக்கலிங்கமென்பதை முழுதுங்கலிங்கமென்னும் பொருள்படச் சகரவேகாரநெட்டெழுத்து மொழிமுதலாகத் துணிதலும், 'அடிஞானமான்மாவிற் றேன்றும்' என்பதை மூலஞானமெனத் துணிதலும், அத்துவிதமென்பதனை இரண்டில்லையெனத் துணிதலும் போல்வன. 'மாணடிசேர்ந்தார்' என்னும் வினையைப் பெயராகவே துணிதலும், 'வேலொடு நின்றான்' என்னுமுருபிடையைக் கொண்டென்னும் வினையாகவே துணிதலும், முழுதும் வாரான் என்புழி வாரானென்னும் வினையின்மையை வினையுண்மையாகவே துணிதலும், 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை' என்புழிச் செய்யாமையென்னும் மறையைச் செய்தலென விதியாகவே துணிதலும் போல்வன.

எல்லாப்பொருள்களும் அவற்றையறிவிக்கு மெல்லாச் சொற்களும் இம்மூன்றனுள் அடங்குமென்க. இவற்றுள், முன்னதும் பின்னதும் வழுவன்று, நடுவது வழுவேயென்பது "பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணரு—மருளானா மாணாப் பிறப்பு," "நில்லா தவற்றை நிலையின வென்

றுணரும்—புல்லறி வாண்மை கடை." என்பனவற்றுலறிக. கூடாவொழுக்கமென்னும் அதிகார முழுதுமது. (36)

123. அன்பரு ளாசையோ டறிவறி யாமையில்
வைந்தாற் றுணிதலம் மூன்றனு ளடங்கும்.

என்பது வெளி. (37)

124. ஒருதொடர் பலதொட ரெனத்தொட
ரிரண்டே.

உ-ம். சாத்தன் அரிசி நெற் பயறு முதலானவை கொண்டுவந்தான்; கொற்றன் பூவிலை காய் பழமுதலானவை கொண்டுவந்தான்; தேவன் மிளகு புளி கடுகு முதலானவை கொண்டுவந்தான்; பூதன் சீலை தாலி பூண் அணி முதலானவை கொண்டுவந்தான்; அரசனக்காலத் தமைச்சொடு வந்தான். தலைவன் றலைவிக்குத் தாலிகட்டினன்; இப்பலதொடர்களுடை வரைவென்னும் ஒருபொருட்கண்ணே வருதலின் ஒருதொடரேயாம். அங்ஙனமாதல், வந்தானென்னுமைந்து முற்றையுஞ் செயவென்னுமெச்சமாக்கி, நோக்குக. இக்கருத்து "வினைமுற் றேவினை யெச்சமாகலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் "கானவரிரிய" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

சாத்தனை வரைவிற்கு வடக்கனுப்பினன்: கொற்றனை யிழவுக்குக் கிழக்குப்போக்கினன்: தேவனை நெற்கொள்ளத் தெற்கேயேவினன்: பூதனைத் தேன்விற்க மேற்கே செலுத்தினன்; இவையெல்லாம் ஒருவன் வினையேயாயினும் ஒன்றற கொன்று மறையாய்ப் பொருத்தமின்மையாற் பலதொடரேயாமென்க. இக்கருத்துப் "பேசரியவராகம்" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

இவற்றை வடநூலார் ஏகவாக்கியம், பின்னவாக்கிய மென்பா. அதனுன் மொழிபெயர்த்தனமென்க. (38)

125. எழுத்துச் சொற்றிரி பிரண்டே யன்றிப் பொருட்டிரி பெங்கும் பொருந்து மென்ப.

உ - ம். பொன்குடம் - பொற்குடம்; மாகி - மாசி; தீயேன் - தியேன்; ஆறுமுகம் - அறுமுகம். எ - ம். உடுத்து - உடீஇ; வெல்க - வென்றீக; எல்லாப்பொருளும் - எப்பொருளும்; கழுவாதகால் - கழாக்கால்; பரியவரை - பராரை; மராவத்து - மராத்து; தெரிவான் - தெரிகிற்பான்; காண்பான் - காண்கிற்பான். எ - ம். வரும். இவைபோல்வனவெல்லாம் எழுத்துத்திரிபும், சொற்றிரிபுமென்க.

இனிப் பொருட்டிரிபு வருமாறு;—'பெண்ணேவல் செய் தொழுகு மாண்மை' இது ஒழுகுவானென்னு முற்றினது பொருள் தன்னிலை திரிந்து பெயரெச்சத்தின்கண்ணே சென்றது. 'நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட—லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.' இது அஞ்சுவனென்னும் ஒருமைமுற்றினது பொருள் அவ்வாறு திரிந்து பன்மை முற்றின்கண்ணே சென்றது. 'தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென்னலனுண்டான்.' இது பன்மைமுற்றினது பொருள் ஒருமைமுற்றின்கண்ணே சென்றது. ஞாயிறுபட்டுவந்தான் செயவெனெச்சத்தினது பொருள் செய்தெனெச்சத்தின் கண்ணே சென்றது காண்க.

இருதிரிபு முற்கூறினுமாதலின், அன்றியென்றும். எங்கு மென்றது எல்லாச்சொல்லினுமென்க.

இனிச் சொற்றிரிபேயன்றிப் பொருட்டிரிபில்லையென்பாரும், பொருட்டிரிபேயன்றிச் சொற்றிரிபில்லையென்பாரும்,

இவ்விரண்டு முண்டென்று கொண்டிருக்கவும் மயங்கிச் "சொற்றிரியினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை" என மாறிக் கூறுவாரும், எழுத்துத்திரிபாவது சார்பெழுத்தே யென்பாரும், சொற்றிரிபாவது கிளியென்பது கிள்ளை, மயிலென்பது மஞ்ஞை என்பன போல்வன வென்பாரும், பொருட்டிரிபாவது மாவினது வெண்பூப் பசுங்காயாயிற்று, களாவினது பசுங்காய் கருங்கனியாயிற்று, மயிரினது கருமை வெண்மையாயிற்று, பாலினதினிமை புளிப்பாயிற்று என்பாருமுளர் அவர் மதமறுப்புக்களை விரிக்கிற் பெருகும். (39)

126. பலபொருட் கொருவடி வாகும் பதங்களை
யோசையொடு கூறுவ ருணர்ந்தோ ரவைதாந்
தனிமொழி தொடர்மொழி யெனுமிரண் டினும்
தனிமொழி வினைமொழி தனையே சாருஞ் [வருஞ்
சொல்வேறு படாது பொருள்வேறு படுதலும்
பொருள்வேறு படாது சொல்வேறு படுதலும்
பொருள்சொல் லொருங்கே போய்வேறு படுதலு
மெனமூன் றென்பர் தொடர்மொழி யியல்பே.

உ-ம். நட வா முதலிய முதனிலைத்தனிவினைகளை முற்றாக்கவேண்டில் எடுத்துச் சொல்லுக; முதனிலைத் தொழிற்பெயராக்கவேண்டிற் படுத்துச் சொல்லுக. கட்டென்பதை முற்றுகரமுற்றாக்க வேண்டிலெடுக்க; குற்றுகரத் தொழிற்பெயராக்க வேண்டிற்படுக்க. "நெறிநின்றார் நீடு வாழ் வார்" என்பதனை முறையே பெயராக்கவேண்டி லெடுக்க; முற்றாக்கவேண்டிற்படுக்க. செய்யுமென்பதை எச்சமாக்கவேண்டி லெடுக்க; முற்றாக்க வேண்டிற்படுக்க.

அம்பலத்தாடியென்பதனைப் பெயராக்க வேண்டிலெடுக்க; எச்சமாக்கவேண்டிற்படுக்க. இவைபோல்வனவெல்லாம் பல பொருட்கொருவடிவாகிய தனிமொழி.

'குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர் தம்மொடு - மழலைத் தும்பி வாய்வைத்தூத' இது சொல் வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது அஃதழகிது அதனை, அவற்றை; சிறு வென்றான், கூவென்றான், ஏவென்றான், சொல்லென்றான், விள்ளென்றான் இது பொருள்வேறுபடாது சொல்வேறு பட்டது செம்பொன்பதின்பலம் இதுசொல்லும் பொருளும் வேறுபட்டது. இவற்றிற்குப் பொருள் விளங்க எடுத்தும் படுத்துஞ்சொல்லுக. இவைபோல்வனவெல்லாம் பலபொருட் கொருவடிவாகிய தொடர்மொழி. (40)

127 எடுத்தல் படுத்த லிரண்டே யோசை
நலிதல் விலங்கலொடு நான்கென் பார்சிலர்
மூன்றெனத் துணிந்தே மொழிகுவர் பலரே.

என்பது வெளி. (41)

128 ஒருபொருட் கேபல வாய்பாடு வருதலும்
பலபொருட் கேயொரு வாய்பாடு வருதலு
முளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

உ - ம் செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ; ஆநின்று, கின்று, கிறு இவைபோல்வனவெல்லாம் ஒருபொருட்கே பல வாய்பாடு வந்தன.

செய்யுமென்பது இருதிணைக்கும், ஆண்பாற்கும், பெண் பாற்கும், ஒருமைக்கும், பன்மைக்கும், முற்றிற்கும், எச்சத்

திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும், எதிர்காலத்திற்கும், பொருந்தி நிற்கும். செய்யாவென்னும் வாய்பாடும் உண்டென்னும் வாய்பாடு முதலியனவும் அது; வினையியலுட் காட்டினேம். இவைபோல்வன வெல்லாம் பலபொருட்கொருவாய்பாடு வந்தன.

ஒருபொருட்கொருவாய்பாடு தாமே விளங்கலிற் கொண்டில வென்க. (42)

129. பொருளதி கார முன்ன முத்தி
வெளிப்படை குறிப்பே மெய்ப்பா டன்மொழி
யொட்டாகு பெயரே யுவமை யிறைச்சி
யுபசார மாசை யுண்மயக் காதி
யேது வாக வியம்புவர் சொற்பொருள்.

எ - து. இப்பதினைந்துங்காரணமாக இடனறிந்து சொற்குப் பொருளுரைப்பரென்றவாறு.

ஆதியென்றதனால், ஞாபகம், உடம்பொடுபுணர்த்தல், இலேசு, குறை, வேண்டாகூறல், சொல்லாற்றல், பொருளாற்றல், தாற்பரியம், செய்யுள்விகாரம், இருவகைவழக்கு, திசைவழக்கு, மரூஉமொழி, பொது, சிறப்பு, தன்மதம், பிறர்மதம், வினை, சார்பு, இனம், இடம் இவ்விருபத்தொன்றும் ஒழிந்தனவுங் காரணமாகக்கொண்டு பொருளுரைப்பரென்க; பெரும்பான்மை வருவனவற்றை யெடுத்தோதிச் சிறுபான்மை வருவனவற்றை ஆதியென்றதனாற் றழுவினமென்க.

பொருள் காரணமாகச் சொற்பொருளுரைத்தலாவது முன்பே தனக்குவேண்டிய பொருளைக் கருதிக்கொண்டு பின்பு அப்பொருளுக்கேற்கச் சொற்பிரித்துச் சந்திகூட்டு

தல், ‘தவரடிபுனைந்த தலைமையோன்’ இத்தொடர்க்குத் தவருடைய அடியைப் புனைந்த அன்பிற்பெரியோனென்றும், தவத்தோராலே தன்னுடைய அடியைப் புனையப்பட்ட அறிவிற்பெரியோனென்றுங் கூறுக. ‘விந்துவின் மாயை யாகி’ இத்தொடர்க்குச் சுத்தமாயையிலே நின்றும் அசுத்தமாயை பிறந்ததென்றும், சுத்தமாயைப்போல அசுத்தமாயையும் அநாதியே தனியே ஒரு முதலேயாமென்றுங் கூறுக. பின்னதற்குச் சொற்சோதனை ‘பரிதியி னொருதா னாகி’ என்க ‘அடிஞானமான்மாவிற்றோன்றும்’ இத்தொடர்க்குச் சிவனுடைய சிர்பாதஞானமானது ஆன்மாவினுடைய ஞானத்தின்கண்ணே கலக்குமென்றும், ஆன்மாவினுடைய அநாதிஞானமானது ஆன்மாவினின்றும் வெளிப்படுமென்றுங்கூறுக. ‘உடலுயிர்கண் ணருக்க னறிவொளிபோல்’ இத்தொடர்க்கு முன்புள்ள ‘பொற்பணிபோல்’ முதலிய முப்பொருளை மறுத்தற்பொருளைக் கருதி உட்கொண்டு, உடலுயிர்போல் ஒற்றுமை, கண்ணருக்கன்போல் வேற்றுமை, அறிவுனறிவு போற் பொதுமையென்றும், பின்புள்ள ‘பிறிவருமத்துவிதம்’ ஆகிய ஓர் பொருளை உடன்படற்பொருளைக் கருதி உட்கொண்டு, உடலும் உயிருங்கூடினவிடத்துத் தோன்றுமறிவைப் பிரிக்கப்படாததுபோலவும், கண்ணுமருக்கனுங் கூடினவிடத்துத் தோன்றுமொளியைப் பிரிக்கப்படாதது போலவுமென்றுங் கூறுக. செம்பொன்பதின்பல முதலாயினவுமது.

அதிகாரங்காரணமாகச் சொற்பொருளுரைக்கலாவது ‘கூடலின்பம் பிரிவிற்றுன்பம்’ என்னுந்தொடர் அகச்செய்யுட்கண்வரின், தலைவியைத் தலைவன் புணரியல் அளவிலின்பம்; காதல், பகை, தூது, துணை, பொருண்முதலியவற்றால் உடன்படாது நீங்கில் அளவிறுன்பம் என்றும், புறச்செய்யுட்

கண் வரில், கற்றோருடன் கலைபயிலில் அளவுபட்டவின்பம்; நித்தியம் நைமித்திகங் காமிய முதலிய விரதங்களால் உடன் பட்டுப் பயிறமொழியின் அளவுபட்ட துன்பம் என்றுங் கூறுக.

முன்னங்காரணமாகச் சொற்பொருளுணர்த்தலை நன்னூ லார் "முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" எனத் தொகுத்தார்; தொல்காப்பியர் "இவ்விடத் திம்மொழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் விரித்தனர்; அவற்றுட் காண்க.

உத்தி காரணமாகச் சொற்பொருளுரைத்தலைத் தொல் காப்பியர் அறுபத்துநான்குகூறாக விரித்தனர்; அவற்றுற் காண்க. ஏனையவற்றை விரிக்கிற் பெருகுமென்க.

மெய்ப்பாட்டியலுள் மெய்ப்பாடு காண்க.

ஒட்டுத் தண்டியலங்காரத்துட் காண்க.

"இறைச்சிதானே பொருட்புறத் ததுவே." இது தொல் காப்பியம்.

'உணர்ந்ததை மறத்த லுண்மயக் கென்ப.' இஃது உரைச்சூத்திரம்.

இப்பொருள்கோள்கள் ஆற்றுநீர் முதலிய ஒன்பது வகைப் பொருள்கோளினும் இச்சூத்திரத்திற்குப் பின்புள்ள எழுவகைப் பொருள்கோளினும் அடங்காவென்க.

இச்சூத்திரவிதி தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தி னும், கலித்தொகையினும், பரிபாடலினும், தண்டியலங்காரத் தினும் பெரும்பான்மை வரும்; ஏனையிலக்கணவிலக்கியங்களிற் சிறுபான்மைவருமென்க. (43)

130. உயர்திணை யியற்பெய ரஃறிணை யியற்பெ
ருயர்திணைப் பொருளிற் சாதி யொருமை [ய
யஃறிணைப் பொருளிற் சாதி யொருமை
யுயர்திணைப் பொருளிற் சாதிப் பன்மை
யஃறிணைப் பொருளிற் சாதிப் பன்மை
யொருசொன் னின்றே தனித்தனி யுதவுத
லெனப்பிரி வேழென் றியம்புவர் புலவர்.

உ - ம். இறையென்னு முயர்திணையியற்பெயர் ஒருமைக்கும், பன்மைக்கும் பொதுவாய் நின்று, வருமொழிவந்த பின்பு, இறைவன் வந்தான், இறைவர் வந்தார் எனநிற்கும். கோ, வேந்து, அரசு, அமைச்சு, கவி, பெண்டு, வேசை, உமை, தையல், பேதை, [பெதும்மை முதலாயினவுமது.] இவை கோன் கோக்கள், வேந்தன் வேந்தர், அரசன் அரசர், அமைச்சன் அமைச்சர், கவிஞன் கவிஞர், பெண்டாட்டி பெண்டுகள், வேசையாள் வேசையார், உமையாள் உமையார், தையலாள் தையலார், பேதையாள் பேதையார், [பெதும்பை முதலாயினவுமது.] என இங்ஙனம் விரியுமென்க. அஃறிணை யியற்பெயர் வெளி.

'சிவிகை பொறுத்தான்' 'வறியவனிரந்தான்' 'தானுமதனை வழங்கான்பயன்றுவ்வான்' இவை வருமொழி நோக்காமலே தனக்குரியவொருமைப்பாலை விட்டுப் பன்மைப் பாலையே விளக்குதலால், உயர்திணைச்சாதியொருமை யாயிற்று. இவ்விதியை மறந்து, சிவிகைபொறுத்தானெனக் குறளைத்திருத்தினருமுளர். அவர் 'இல்வாழ்வானென்பான்;' 'அவ்வித் தழுக்கா றுடையானை;' 'உடையானரசருளேறு;' 'செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்—வல்வரவு

வாழ்வார்க்குரை' என முப்பாலினு மிகவும் பரந்து பெரும் பான்மை வருதலை நோக்கிலர்போலும். இவற்றைத் திருத்த மறந்தனர்போலுமென்க 'நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை;' 'அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ—தஞ்ச லறிவார் தொழில்.' 'உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்;' 'நேர்வதுநாடு;' 'வினைவதுநாடு' இவை வருமொழியை நோக்காமலே தனக்குரியவொருமைப்பாலை விட்டுப் பன்மைப் பாலையே விளக்குதலால், அஃறிணைச்சாதி யொருமையாயிற்று.

'எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்—கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு' இதனுள் உயர்திணைச்சாதிப் பன்மையும், அஃறிணைச்சாதிப் பன்மையுங் காண்க.

'கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த—னடு முரண் டேய்க்கு மரம்.' 'பொருள்கருவி காலம் வினையிட னைந்து—மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.' இவற்றுள் அர மென்பதும், ஒடுவென்பதும், ஒருசொன்னின்றே தனித்தனி யுதவுதல் காண்க. முதனிலைத்தீவகம், இடைநிலைத்தீவகம், கடைநிலைத்தீவக முதலாயினவுமது.

இவ்வேழும் நின்றநிலை தப்பிப் பிரிந்தது காண்க. இவற் றுள் உயர்திணையியற் பெயரில்லையென்பாரும், அஃறிணை யியற்பெயரும், சாதியொருமையும் ஓரிலக்கணமேயென் பாரும், உயர்திணைச்சாதியொருமையும், அஃறிணைச்சாதி யொருமையும், ஓரிலக்கணமேயென்பாரும், சாதிப்பன்மை யில்லையென்பாரும், ஒருசொன்னின்று தனித்தனியுதவுதலைப் பொருள்கோளினும், பிரிப்பெச்சத்தினும், அடக்குவாரு முளர். அவரிலக்கணநுட்பங்கூர்ந்திலர்போலும். அவர்களை மறுக்கிற் பெருகுமென்க.

இப்பிரிவேழும் ஒன்பதுபொருள் கோளிலடங்கா. (44)

131. இலக்கணமிலக்கிய முறையெனப்பெயர்பட்டிருக்குமென் றெண்ணுக செய்யுளி னியல்பே.

இலக்கணமும் உரையுஞ் செய்யுளாமோவெனின்;— "சூத்திரங் குறித்த யாப்பிற் றாகும்." "பல்வகைத் தாதுவின்." "நூற்பாவகவல்" எனப் பலருமோதலானும், "சூத்திரமுஞ் செய்யுளாதலின்" என நச்சினார்க்கினியாரெழுதலானும், "விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலும்." "பொருப்பு வில்லிபால் விருப்ப மிலரே" என வாசகங்களைச் செய்யுளுருப்புத் தோன்றவெழுதலானும், "உண்டான் தின்றான் ஓடினான் பாடினான்" என வுதாரணங்களை அவ் வுறுப்புத்தோன்ற வெழுதலானும், இலக்கணச்செய்யுள், இலக்கியச்செய்யுள், உரைச்செய்யுள், உரைச்சூத்திரமெனப் பலரும் ஆளுதலானும், வடநூலாரும் இவ்வாறு கொள்ளுதலானும், இன்னும் பலவாற்றானுமாமென்க. செய்யுளென்னுஞ் சொற்குப்பொருளோர்ந்து முணர்க. (45)

ஒழிபியல் முடிந்தது.

இலக்கணக்கொத்துரை முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

பிரகடன பத்திரம்

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை விலை ரூ. 5.

இராமநாதபுர சமஸ்தானாதிபதியின் விருப்பத்தின்படி முதல் முதல் (1869) நாவலரால் அச்சிடப்பட்டது. மற்றப்பதிப்புகளெல்லாம் பின்னர் வந்தனவே. இப்பதிப்பை ஆதரிக்க வேண்டியது அவசியமே.

நீதிநூற்றிரட்டு விலை ரூ. 1 8.
ஆப்பயிண்டு ,, 1 12.

ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், உலகநீதி, நறுந்தொகை, மூதுரை, நல்வழி, நன்னெறி, நீதிநெறிவிளக்கம் முதலிய நூல்கள் உரைகளோடு புதிய முறையில் அமைந்துள்ளன.

நன்னூல் விருத்தியுரை விலை ரூ. 3 8.

இது சங்கரநமசிவாயப்புலவர் எழுதியது. சிவஞானசுவாமிகளால் புதுப்பிக்கப்பட்டது. திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தாரின் கட்டளைப்படி நாவலரால் ஆராய்ந்து அச்சிடப்பட்டது.

இலக்கணச்சுருக்கம் விலை ரூ. 1.

நாவலர் எழுதியது. பல பள்ளிக்கூடங்களில் பாடபுத்தகமாக வைக்கப்பட்டுளது.

அபிராமியந்தாதியுரை விலை அணா 6.

தேவியை உபாசிப்பவர்களுக்கு ஏற்ற அருமையான நூல். உரையாசிரியராகிய உபாத்தியாயர் ம. க. வேலுப்பிள்ளை இயற்றிய சிறந்த உரை. தத்துவார்த்தங்களை விளக்குவது.

பாலபாடங்கள்—முதற்பாலபாடம் விலை அணா 3.
இரண்டாம்பாலபாடம் ,, 5.
மூன்றாம்பாலபாடம் ,, 10.
நான்காம்பாலபாடம் ரூ. 1 12.

தமிழராயுள்ளவர் இந்நான்கு பாலபாட புத்தகங்களையும் படிப்பராயின் தமிழ்ப்பற்றும் சைவப்பற்றும் ஓங்கிவளரும். நான்காம் பாலபாடம் மிகச் சிறந்தது. தமிழ்வசன நடைக்கு அணிபோலுள்ளவை இவை யென்பதாம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள்
வித்தியாநுபாலன அச்சகம்,
நெ. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை.

இலக்கணக்கொத்துரைச்

சூத்திரவகராதி

சூத்திரம்.	பக்கம்.
அ அந்நங்குவி	102
அகம்புறமொற்றுமை	47
அடுக்கல்லனையு	126
அதிகாரத்தா	89
அவற்றுளின்மை	102
அவைதா-மணமொழி	74
அவைதாம்-உரிமையா	38
அழைத்தலென்றான்	46
அறுதொகைபறைகுவ	72
அறுவகைத்தொகையுமப்	94
அறுவகைத்தொகையுமறை	98
அன்பருளாசையோ	128
ஆற்றொழுக்கடிமறி	108
இடத்தினிலக்கண	51
இடபேயன்றியு	54
இதுவிதி யிதுமறை	68
இத்துணைசசிறப்பின்	33
இந்நான்கியல்பு	112
இந்நூற்குதாரணந்	36
இயற்கையளபெடை	92
இரண்டுநான்கைந்	52
இருவகைசசெயப்படு	44
இருவினைமுதலா	45
இலக்கணமிலக்கிய	137
இவ்விருவகையு	110
உயர்திணையியற்பெயர்	135
உரிமைமுதன்	54
உரிமையிருவகை	50
உருபினையேற்றசொற்	40
உருபுநோக்கியகொற்	55
உருபுவேறுரு—பாகி	39
உருபுவேறுரு—பெண்	38
உருபேற்றதனையு	40
ஊரும்பேரும்	9
எச்சமென்றொன்றிலை	81
எடுத்தல்படுத்த	131
எல்லாவுருபொடுங்கொள்	52
எல்லாவுருபொடுஞ்செய	51
எழுத்திலக்கணத்தினெழு	111
எழுத்துசசொற்பொருள்	103
எழுத்துசசொற்றிரி	129
எழுவாய்வேற்றுமைக்	41
எவுதலியற்றுத	46
ஓருதொடர்பலதொடர்	128
ஒருபொருட்கேபல	131
ஒருவேற்றுமைக்கோ	40
ஒற்றுமைவேற்றுமை	49
ஒன்றிரண்டுநான்	53
ஒன்றுமூன்றுநான்கா	51
ஒன்றுமூன்றுநான்கைர்	52
ஒன்றேவந்து	55
ஓருருபிற்கே	41
ஓருருபிற்கோர்	54
ஓரெழுத்திற்கே	105
கருத்துண்டாதல்	46
கருவிகருத்தா	53
கருவியையின்னுங	48
கற்றைசசெஞ்சடைக்	9
காரணமதனையே	114
குறையேயன்றியுங்	54
குறையையின்னுங	50
கேளாதேற்றல்	48

இலக்கணக்கொத்துரைச் சூத்திரவகராதி

சூத்திரம்	பக்கம்.
கொள்வோனையின்னுங்	49
கொள்வோனைவிட்டுங	54
சிலபெயரெச்சமுஞ்	102
சூத்திரஞ்சிலசில	29
செப்பறைப்பதி	10
செயப்படுபொருளினு	47
செயப்படுபொருளைத்	53
செயப்பாட்டுவினையினை	69
செய்வியென்வினை	66
சொல்லாற்றெரிவினை	67
தகுதியவாய்நிலை	106
தடுமாறுந்தொழிறருந்	96
தடுமாறுருபுக	55
தனக்குப்பயனே	73
தனிவினைதொடர்வினை	56
திருநெல்வேலியெனுஞ்சிவ	10
தேகபந்தநீர்	9
தொகிலொருபொருண்	96
தொகைநிலைக்குணத்தை	97
தொகைநிலைதொகாநிலை	96
தொடர்வினைக்குணமே	60
தொழிற்பெயர்வினை	78
தோன்றறிரிதல்	111
நல்லோரல்லோ	34
நாராயணன்பூ	38
நான்கைந்தாறே	53
நிலைத்திணையியங்கு	49
நிலைமொழிமறை	68
நீக்கமின்றியு	54
நீக்கமின்னு	49
பகுபதத்திலக்கணம்	115
பகுபதம்பகாப்பத	41
பண்புத்தொகைவிதி	100
பத்தொடொன்பது	11
பலபொருட்கொருவடி	130
புணர்ச்சிவிகாரம்	110
பெயர்முற்றெச்சமோ	125
பெயர்வினையிடையுரி	64
பொதுவெழுதா—மியை	88
பொதுவெழுத்தா—மிலங்	89
பொருத்தப்புணர்ச்சியப்	108
பொருத்தப்புணர்ச்சியை	108
பொருளதிகாரமுன்ன	132
பொருளைப்பொருளெனல்	126
போலியெழுத்தை	93
மதிவெயில்விரிக்கும்	8
மறைமூவகையா	67
மாறுபடநிற்றல்	54
முதறுணைஞாபகங்	48
முதனிலைதிரிந்தும்	65
முதனிலைத்தனிவினை	56
முதனிலைத்தொழிற்பெ	65
முதனிலையின்றியுந்	65
முப்பதெழுத்து	105
முற்காலத்துப்	35
வடமொழியிலக்கணஞ்	19
வழுவுடைப்புணர்ச்சி	110
விகாரத்தாற்பொருள்	113
விதிச்சொன்மறைப்	68
விளிகுறையிரண்டையு	38
வினைச்சொலிலக்கணம்	85
வினைமுதலன்றியும்	53
வினைமுதலின்னும்	46
வினைமுதல்விளியே	38
வினைமுற்றுப்பெயர்	79
வேறில்லையுண்டியார்	83
வேற்றுமைபலபல	55
வேற்றுமையுருபுகளல்	39
வேற்றுமைவழியீரெட்டாய்	124
வேற்றுமைவழியோடல்வழி	123